

LECȚII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Pelerinajul prin pustie

ianuarie - martie 2020

Cuprins

1. Conducătorul ales de Dumnezeu
2. *Un mesaj de eliberare*
3. *Încăpățânarea, un fruct al mândriei*
4. *Plăgile asupra Egiptului*
5. *Paștele*
6. *Părăsind Egiptul*
7. *Trecerea Mării Roșii*
8. *Lecții la Mara și Elim*
9. *Pâine din cer*
10. *Dumnezeu are grijă de poporul Său*
11. *Vizita lui Ietro*
12. *Dumnezeu vorbește poporului Său*
13. *Un zid de protecție*

Lecțiile biblice pentru Sabat, un program de studiu zilnic, sunt bazate doar pe Biblie și Spiritul Profeției, fără comentarii adiționale. Citatele sunt cât mai scurte posibil, pentru a reda idei concise, directe. În câteva situații sunt adăugate paranteze [ ] pentru a asigura claritate, context corespunzător și lizibilitate fluentă. Se recomandă călduros studiul suplimentar din materialele sursă.

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005-118), Vol. 96, Nr. 1, Ianuarie - Martie, 2020. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea - Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Copyright © 2020, tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, SUA.

Imagini: Good Salt pe copera din față;
Map Resources pentru pp. 4, 25, 72;
Adobe Stock pentru pp. 51, 72

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27
505200 Făgăraș, jud. Brașov
Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111
e-mail: info@farulspereantei.ro
www.farulspereantei.ro

Prefață

„Istoria vieții din pustie a poporului Israel a fost consemnată pentru a fi de folos Israelului lui Dumnezeu de la sfârșitul timpului.” – *Patriarhi și profeți* p. 293. cap. 26 – *De la Marea Roșie la Sinai*.

„Murmurările israeliților și nemulțumirea lor rebelă, ca și puternicele minuni făcute în favoarea lor și pedeapsa pentru idolatria și necunoaștința lor sunt raportate pentru folosul nostru. Exemplul vechiului Israel este dat ca o avertizare pentru poporul lui Dumnezeu, pentru ca ei să evite necredința și să scape de mânia Lui. Dacă nelegiuirile evreilor ar fi fost omise din Raportul Sacru, și ar fi fost raportate numai virtuțile, istoria lor n-ar fi reușit să ne învețe lecția pe care ne-o prezintă.” – *Mărturii*, vol. 4, p. 11 cap. *Biografii Biblice*.

Pe măsură ce începem prima parte din cele două serii ale „Pelerinajului prin pustie”, accentul principal va fi pus pe nașterea lui Moise și pregătirea lui pentru a conduce mișcarea exodului, plăgile Egiptului, eliberarea lui Israel din robia egipteană, sosirea israeliților la Sinai și primirea legii. Vom găsi atât exemple de necredință și consecința ei devastatoare, cât și exemple de credință și binecuvântările ei. Vom vedea rezultatele teribile ale respingerii avertismentelor lui Dumnezeu precum și binecuvântările care vin asupra celor care aleg să creadă Cuvântul lui Dumnezeu și să-l împlinească.

Mulți israeliți au dus cu ei influența Egiptului. Deși au părăsit fizic Egiptul, au luat cu ei multe dintre obiceiurile și tiparele de gândire ale Egiptului. Noi am fost, de asemenea, chemați să ieșim din Egiptul spiritual, din lume. Și noi, de asemenea, poate că am făgăduit să-L urmăm pe Dumnezeu, dar acționăm, totuși, și gândim ca lumea. Fie ca pe măsură ce studiem aceste lecții, să avem inimile dispuse să-L urmăm pe Dumnezeu pe deplin.

„Sarcina lui Moise ar fi fost mult mai ușoară, dacă nu ar fi fost atât de mulți israeliți care deveniseră atât de corupți, încât să nu mai vrea să părăsească Egiptul.” – *Patriarhi și Profeți*, p. 260 – cap. 23 – *Plăgile asupra Egiptului*.

Cu toate acestea, „în timpul tuturor anilor de robie în Egipt, printre israeliți existaseră unii care rămăseseră închinători credincioși adorării lui Iehova.” – *Ibid.* p. 259. Părinții lui Moise erau printre acești puțini credincioși. Mama sa, o femeie temătoare de Dumnezeu, știa cum să-și crească fiul. „Întregul viitor al vieții lui Moise, marea misiune pe care el a adus-o la îndeplinire în calitate de conducător al lui Israel, dau mărturie despre importanța lucrării unei mame creștine.” – *Ibid.* p. 244, cap. 22 – *Moise*.

Fie ca Dumnezeu să ne ajute să învățăm din greșelile israeliților. Fie ca și noi să învățăm din biruințele lor și să fim printre puținii credincioși de astăzi care-L urmează pe Dumnezeu cu orice preț.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat 4 ianuarie 2020
Darul Sabatului Întâi
pentru un sediu
al Câmpului Amazon
(ARAM), Brazilia

Amazonas și Roraima sunt două state din nordul Braziliei, care se evidențiază printr-o mulțime de caracteristici interesante. Roraima se întinde pe o suprafață de aproximativ 230.000 km² și are cea mai mică densitate a populației din țară, cu 2,25 locuitori pe km². Capitala sa, Boa Vista, este singura capitală braziliană care se află complet în emisfera nordică. Economia statului depinde foarte mult de bunurile comerciale și industria serviciilor. Turismul este în creștere rapidă în zonă, în special la impresionantul Munte Roraima.

Amazonas este un stat mare, cu 1.600.000 km². El se mândrește, de asemenea, cu o populație de aproape 4 milioane de locuitori, dintre care 80% locuiesc în zonele urbane. Capitala Manaus este cel mai populat oraș din nordul Braziliei, cu aproximativ 1,8 milioane locuitori. Râul Amazon, cunoscut la nivel internațional cu cel mai mare volum de apă, străbate statul.

Evanghelia a ajuns în această regiune în anii 1970, când un grup de colportori au sosit în Manaus. Lucrarea începută s-a dezvoltat în Câmpul Roraima și Amazonas (ARAM), care are 200 de membri. Cei mai mulți dintre acești frați depind de agricultura familială, având puține resurse financiare. Cele mai simple mijloace de transport sunt canoe, bărci sau vapoare – o metodă riscantă, consumatoare de timp și costisitoare. O călătorie până în mijlocul țării trebuie făcută cu avionul. Toate acestea contribuie la un sentiment de izolare.

Câmpul ARAM a fost organizat recent și sediul a fost stabilit la Biserica Manaus – un lăcaș de închinare construit cu mai mult de patru decenii în urmă. Din această cauză clădirea are nevoie de renovări urgente. Sunt necesare băi noi, camere pentru clasele copiilor și tinerilor; o bucătărie, o sală de mese, o locuință pentru pastor. Birourile a trebuit adaptate infrastructurii actuale.

Această acțiune este o nevoie imediată și resursele noastre sunt mici, așa că apelăm la frații noștri cu această cerere. Dacă astăzi sunteți generoși și donați de bună voie, Domnul vă va răsplăti din abundență.

Frații voștri din Câmpul ARAM al Uniunii Braziliene de Nord

Conducător ales de Dumnezeu

„Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.” (Evrei 11:24, 25)

„Tăria lui Moise se afla în strânsă legătură cu Izvorul a toată puterea, Domnul, Dumnezeul oștirilor. El s-a ridicat mai presus de orice ademenire pământească și s-a încrezut în totul numai în Dumnezeu. El considera că era al Domnului.” — *The SDA Bible Commentary* (E.G.White Comments), vol. 1, p. 1098.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și Profeți*, pp. 241-251, cap. Moise.

Duminică

29 decembrie

1. SATAN ÎNCEARCĂ SĂ DISTRUGĂ SCOPUL LUI DUMNEZEU

a. În timp ce copiii lui Israel locuiau în țara Egiptului, devenind numeroși, ce și-a propus Faraon să facă, temându-se că într-o zi ei s-ar putea întoarce împotriva lui? Exod 1:15-17, 22.

Exodul 1:15-17, 21: „Împăratul Egiptului a poruncit moașelor evreilor, numite una Șifra și cealaltă Pua, și le-a zis: „Când veți împlini slujba de moașe pe lângă femeile evreilor și le veți vedea pe scaunul de naștere, dacă este băiat, să-l omorâți, iar dacă este fată, s-o lăsați să trăiască.” Dar moașele s-au temut de Dumnezeu și n-au făcut ce le poruncise împăratul Egiptului, ci au lăsat pe copiii de parte bărbătească să trăiască. (22) Atunci, Faraon a dat următoarea poruncă la tot poporul lui: „Să aruncați în râu pe orice băiat care se va naște și să lăsați pe toate fetele să trăiască.”

„Împăratul și sftncii lui nădăduiseră să-i supună pe israeliți prin munci grele, și în acest fel să facă să li se micșoreze numărul și să zdrobească spiritul lor independent. Neizbutind să-și ajungă scopul, ei au recurs la măsuri și mai crude. Au fost date porunci femeilor a căror ocupație le dădea posibilitatea să aducă la îndeplinire aceste porunci, și anume, să ucidă la naștere pruncii evrei de parte bărbătească. Satan era inspiratorul acestui plan. El știa că din mijlocul poporului Israel se va ridica un eliberator și inspirându-l pe împărat să poruncească nimicirea copiilor lor, el spera să facă fără efect planul divin. Dar femeile s-au temut de Dumnezeu și n-au îndrăznit să execute porunca aceea

crudă. Domnul a privit cu plăcere la purtarea lor și a făcut ca ele să prospere. Împăratul, mâniat pentru că planul lui nu izbutise, a făcut ca porunca să fie mai aspră și mai cuprinzătoare.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 242. cap. *Moise*.

Luni

30 decembrie

2. PREGĂTIND UN CONDUCĂTOR

a. Care era fondul familial al lui Moise? Exod 2:1; 6:20.

Exod 2:1: „Un om din casa lui Levi luase de nevastă pe o fată a lui Levi.”

Exod 6:20: „Amram a luat de nevastă pe mătușă-sa Iochebed și ea i-a născut pe Aaron și pe Moise. Anii vieții lui Amram au fost o sută treizeci și șapte de ani.”

„[Exod 1:22, citat] În timp ce acest decret era în plină putere, lui Amram și Iochebet, israeliți pioși din seminția lui Levi, li s-a născut un fiu. Copilul era ‚frumos‘; și părinții, crezând că timpul eliberării lui Israel se apropia și că Dumnezeu va ridica un eliberator pentru poporul Său, s-au hotărât să nu îngăduie uciderea pruncului.” — *Patriarhi și profeți*, pp. 242, 243. cap. *Moise*.

b. Ce a făcut mama lui Moise pentru a-i salva viața? Exod 2:2-4.

Exod 2:2-4: „Femeia aceasta a rămas însărcinată și a născut un fiu. A văzut că este frumos și l-a ascuns trei luni. Nemaiputând să-l ascundă, a luat un sicriș de papură, pe care l-a uns cu lut și cu smoală, a pus copilul în el și l-a așezat între trestii, pe malul râului. Sora copilului pândea la o depărtare oarecare, ca să vadă ce are să i se întâmple.”

c. Cum a anulat Dumnezeu planurile lui Satan de a distruge izbăvitorul pregătit de Dumnezeu? Exod 2:5-10. Ce putem învăța din modul în care mama lui Moise și-a îndeplinit sfânta misiune, pregătindu-l pe fiul ei pentru Dumnezeu?

Exod 2:5-10: „Fata lui Faraon s-a coborât la râu să se scalde, și fetele care o însoțeau se plimbau pe marginea râului. Ea a zărit sicrișul în mijlocul trestiiilor și a trimis pe roaba ei să-l ia. L-a deschis și a văzut copilul: era un băiețuș care plângea. I-a fost milă de el și a zis: „Este un copil de-al evreilor!” Atunci, sora copilului a zis fetei lui Faraon: „Să mă duc să-ți chem o doică dintre femeile evreilor ca să-ți alăpteze copilul?” „Du-te”, i-a răspuns fata lui Faraon. Și fata s-a dus și a chemat pe mama copilului. Fata lui Faraon i-a zis: „Ia copilul acesta, alăptează-mi-l și îți voi plăti.” Femeia a luat copilul și l-a alăptat. Copilul a crescut și ea l-a adus fetei lui Faraon, și el i-a fost fiu. I-a pus numele Moise (Scos), „căci”, a zis ea, „l-am scos din ape”.

„Dumnezeu auzise rugăciunile mamei; credința ei fusese răsplătită. Cu profundă recunoștință ea a început să-și îndeplinească sarcina fericită și de-acum lipsită de griji. Cu credincioșie a folosit ocazia pe care o avea de a-l educa pe copilul ei pentru Dumnezeu. Ea avea încredere că acesta fusese păstrat cu viață în vederea unei mari lucrări și știa că în curând el trebuia să fie predat mamei sale imperiale, unde avea să fie înconjurat de influențe care urma să tindă spre a-l îndepărta de Dumnezeu. Toate acestea au făcut-o să fie mai plină de râvnă și mai grijulie în învățătura pe care i-o dădea, decât în aceea pe care o dăduse celorlalți copii ai ei. S-a străduit să-i umple mintea cu simțământul temerii de Dumnezeu și a-l iubirii pentru adevăr și dreptate, rugându-se cu stăruință ca el să fie ferit de orice influență stricăcioasă. Ea i-a arătat nebunia și păcătoșenia idolatriei și l-a învățat de mic să se plece și să se închine viului Dumnezeu, singurul care-l putea auzi și ajuta în orice situații grele...

„Lecțiile învățate lângă mama sa nu puteau fi uitate. Ele au fost un scut împotriva mândriei, necredinței și a viciului ce înfloreau în mijlocul strălucirii de la curte.” — Ibid. pp. 243, 244.

„Fiecare copil născut în cămin este o misiune sfântă. Dumnezeu le spune părinților: „Luați acest copil și creșteți-l pentru Mine, pentru a putea fi o onoare pentru Numele Meu și un canal prin care binecuvântările Mele să se reîntoarcă reverse asupra lumii.” — *Sfaturi pentru Părinți, Educatori și Elevi*, p. 145 – cap. *Predând lecții pentru a fi utili*.

Marți

31 decembrie

3. O EDUCAȚIE EGIPTEANĂ

a. După educația timpurie din cămin, ce a inclus a doua etapă a educației lui Moise? Faptele Apostolilor 7:22. De ce credeți că Dumnezeu l-a dus la palatul lui Faraon?

Fapte 7:22: „Moise a învățat toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte.”

„Din umilul cămin din Gosen, fiul roabei Iochebed a intrat în palatul lui Faraon, sub tutela prințesei Egiptului, întâmpinat fiind de aceasta ca fiu prea iubit. În școlile Egiptului, Moise a primit cea mai înaltă educație civilă și militară. Având un mare farmec personal, nobil la trup și statură, cu o minte cultivată și o ținută princiară, recunoscut ca un bun conducător militar, el a devenit mândria națiunii. Împăratul Egiptului era, de asemenea, membru al castei preoțești, iar Moise, deși a refuzat să participe la închinarea păgână, a fost inițiat în toate misterele religiei egiptene.” — *Educația*, p. 62, cap. *Moise, puternic prin credință*.

b. Datorită credincioasei pregătiri timpurii primite de la părinții săi, ce alegere a fost Moise determinat să facă mai târziu în viața sa? Evrei 11:24-26.

Evrei 11:24-26: „Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.”

„Moise era pregătit să ocupe un loc de frunte printre oamenii mari ai lumii, să strălucească în curțile celei mai glorioase împărății și să înalțe sceptrul puterii ei. Puterea lui intelectuală îl situează mai presus de oamenii mari ai lumii din toate veacurile. Ca istoric și poet, ca filozof, conducător de oști și legiuitor, el este fără egal. Dar cu toate că avea lumea înaintea sa, Moise a avut tăria morală de a refuza perspectivele îmbietoare ale bogăției, mării și faimei, alegând mai degrabă „să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului”.

Moise fusese învățat cu privire la răsplata de pe urmă, ce avea să fie dată slujitorilor umili și ascultători ai lui Dumnezeu, și, prin comparație, pentru el câștigul lumesc s-a scufundat la nivelul cuvenit lui, de lipsă de semnificație. Palatul magnific al lui faraon și tronul monarhului erau în fața lui Moise pentru a-l ademini; dar el știa că plăcerile păcătoase, care-i făceau pe oameni să uite de Dumnezeu, se aflau în curțile lui domnești. El privea dincolo de palatul luxos, dincolo de coroana unui monarh, la onorurile cele mari ce vor fi date sfinților Celui Prea Înalt, într-o împărăție nemânjită de păcat. El a văzut prin credință o coroană nepieritoare, pe care Împăratul cerurilor o va așeza pe fruntea biruitorului. Această credință l-a făcut în stare să se depărteze de domnia acestei lumi și să se unească cu poporul cel umil, sărac și disprețuit, care a ales să asculte mai degrabă de Dumnezeu decât să slujească păcatului.” — *Patriarhi și profeți*, p. 246, cap. Moise.

Miercuri

1 ianuarie

4. DINTR-UN PRINȚ, PĂSTOR

a. Care au fost rezultatele, când Moise a încercat să realizeze pe cont propriu planul lui Dumnezeu pentru Israel? Exod 2:11-15; Faptele Apostolilor 7:23-29.

Exod 2:11-15: „În vremea aceea, Moise, crescând mare, a ieșit pe la frații săi și a fost martor la muncile lor grele. A văzut pe un egiptean care bătea pe un evreu,

unul dintre frații lui. S-a uitat în toate părțile și, văzând că nu este nimeni, a omorât pe egiptean și l-a ascuns în nisip. A ieșit și în ziua următoare și iată că doi evrei se certau. A zis celui ce n-avea dreptate: „Pentru ce lovești pe semenul tău?” Și omul acela a răspuns: „Cine te-a pus pe tine mai-mare și judecător peste noi? Nu cumva ai de gând să mă omori și pe mine cum ai omorât pe egipteanul acela?” Moise s-a temut și a zis: „Nu mai încape îndoială că faptul este cunoscut.” Faraon a aflat ce se petrecuse și căuta să-l omoare pe Moise. Dar Moise a fugit dinaintea lui Faraon și a locuit în țara Madian. A șezut lângă o fântână.”

Fapte 7:23-29: „El avea patruzeci de ani când i-a venit în inimă dorința să cerceze pe frații săi, pe fiii lui Israel. A văzut pe unul din ei suferind nedreptate, i-a luat apărarea, a răzbunat pe cel asuprit și a omorât pe egiptean. Credea că frații lui vor pricepe că Dumnezeu, prin mâna lui, le va da izbăvirea, dar n-au priceput. A doua zi, când se băteau ei, Moise a venit în mijlocul lor și i-a îndemnat la pace. ‘Oamenilor’, a zis el, ‘voi sunteți frați; de ce vă nedreptățiți unul pe altul?’ Dar cel ce nedreptătea pe aproapele său l-a îmbrâncit și i-a zis: ‘Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător peste noi? Vrei să mă omori și pe mine cum ai omorât ieri pe egiptean?’ La auzul acestor vorbe, Moise a fugit și s-a dus de a locuit ca străin în pământul Madian, unde a născut doi fii.”

„Moise presupusese că educația lui în înțelepciunea Egiptului îl califica pe deplin pentru scoaterea lui Israel din robie. Nu era el învățat în toate cele necesare unui general? Nu se bucurase el de avantajele celor mai bune școli de armată? Nu se bucurase el de avantajele celor mai bune școli din țară? Da, Moise simțea că era capabil să-și elibereze poporul. El s-a apucat de lucru, încercând să obțină simpatia poporului prin îndreptarea relelor lor. El a omorât un egiptean care asuprea pe un israelit. Prin aceasta, Moise a manifestat spiritul celui care de la început a fost ucigaș, și s-a dovedit a fi nepregătit pentru a-L reprezenta pe Dumnezeul milei, al iubirii și blândeții.

„La prima încercare, Moise a căzut lamentabil, și, ca mulți alții, îndată și-a pierdut încrederea în Dumnezeu și a întors spatele lucrării încredințate lui. El a fugit de mânia faraonului. El a concluzionat că, din cauza marelui său păcat — al luării vieții egipteanului — Dumnezeu nu-i va mai îngădui să aibă vreun rol în lucrarea de eliberare a poporului său din crunta robie. Dar Domnul a îngăduit aceste lucruri pentru a-l putea învăța pe Moise blândețea, bunătatea și îndelunga răbdare, necesare oricărui luptător pentru Maestru, pentru a avea succes.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 407 – cap. *Educația lui Moise*.

„Nu era voia lui Dumnezeu să-l elibereze pe poporul Său prin război, așa cum gândea Moise, ci prin tăria cea mare a puterii Sale, pentru ca gloria să fie a Lui, și numai a Lui. Cu toate acestea, chiar acest act pripit a fost folosit

de către Dumnezeu pentru aducerea la îndeplinire a planurilor Sale. Moise nu era pregătit pentru marea sa lucrare. El mai avea de învățat aceeași lecție a credinței, pe care Avraam și Iacov o învățaseră, și anume să nu se sprijine pe tăria și înțelepciunea omenească, ci pe puterea lui Dumnezeu pentru împlinirea făgăduințelor Sale.” — *Patriarhi și profeți*, p. 247, cap. Moise.

b. Cum a găsit Moise un cămin în țara Madian și cine a devenit familia sa? Exod 2:16-22; 18:2-4.

Exod 2:16-22: „Preotul din Madian avea șapte fete. Ele au venit să scoată apă și au umplut jgheburile ca să adape turma tatălui lor. Dar au venit păstorii și le-au luat la goană. Atunci, Moise s-a sculat, le-a ajutat și le-a adăpat turma. Când s-au întors ele la tatăl lor, Reuel, el a zis: „Pentru ce vă întoarceți așa de curând azi?” Ele au răspuns: „Un egiptean ne-a scăpat din mâna păstorilor și chiar ne-a scos apă și a adăpat turma.” Și el a zis fetelor: „Unde este? Pentru ce ați lăsat acolo pe omul acela? Chemați-l să mănânce pâine!” Moise s-a hotărât să locuiască la omul acela, care i-a dat de nevastă pe fiică-sa Sefora. Ea a născut un fiu, căruia el i-a pus numele Gherșom (Sunt străin aici); „căci”, a zis el, „locuiesc ca străin într-o țară străină””

Exod 18:2-4: „Ietro, socrul lui Moise, a luat pe Sefora, nevasta lui Moise, care fusese trimisă acasă. A luat și pe cei doi fii ai Seforei; unul se numea Gherșom (Străin), căci Moise zisese: „Locuiesc ca străin într-o țară străină”, iar celălalt se numea Eliezer (Ajutorul lui Dumnezeu), căci zisese: „Dumnezeul tatălui meu mi-a ajutat și m-a scăpat de sabia lui Faraon.”

c. Care a fost ocupația lui Moise în țara Madian? Exod 3:1.

Exod 3:1: „Moise păștea turma socrului său, Ietro, preotul Madianului. Odată, a mânăturma până dincolo de pustie și a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb.”

Joi

2 ianuarie

5. INSTRUIRE ÎN ȘCOALA SUFERINȚEI

a. Ce afirmație rostită mai târziu despre Moise, prezintă marea transformare realizată în anii de pregătire în pustie? Numeri 12:3. Ce lecții învățase el în pustie?

Numeri 12:3: „Moise însă era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului.”

„Educația primită de Moise ca nepot al faraonului a fost foarte temeinică. Nu a fost neglijat nimic din ceea ce fusese planificat să-l facă un om înțelept, în felul în care înțelegeau egiptenii înțelepciunea. Această educație i-a fost de folos în multe privințe; însă partea cea mai valoroasă care l-a calificat pentru lucrare a fost cea primită pe când era păstor. În timp ce el își conducea turmele prin locurile sălbatice din munți și prin pășunile verzi din văi, Dumnezeu naturii l-a învățat cea mai mare și cea mai înaltă înțelepciune. În școala naturii, în care Domnul Însuși era învățătorul, el a contemplat și a învățat lecții de umilință, smerenie, credință și încredere, și un mod de viață umil, toate aceste lucruri legându-i sufletul mai mult de Dumnezeu. În singurătatea munților, el a învățat ceea ce toată educația primită la curtea faraonului nu a fost în stare să-l învețe — credința simplă, neclintită, și încrederea continuă în Domnul.” — *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 342, cap. *Pregătire grabnică pentru lucrare*.

„În școala lepădării de sine și a greutăților, el trebuia să învețe răbdarea, să își stăpânească pasiunile. Înainte ca să poată cârmui cu înțelepciune, el trebuia învățat să asculte. Inima lui trebuia să fie în deplină armonie cu Dumnezeu, înainte ca el să fie în stare să-l învețe pe Israel cunoașterea voii Sale. Prin propria sa experiență, el trebuia să fie pregătit să se poarte cu grijă părintească față de toți aceia care aveau nevoie de ajutorul său.” — *Patriarhi și profeți*, p. 247, cap. *Moise*.

Vineri

3 ianuarie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De unde a știut Satan că un eliberator trebuia să fie ridicat din rândul israeliților, și ce a făcut el pentru a încerca să prevină aceasta?
2. Cum a instruit mama lui Moise copilul de care era sigură că avea un destin măreț? Pentru ce scop ar trebui să fie instruiți copiii astăzi?
3. Ce l-a determinat pe Moise să aleagă sărăcia în locul câștigului lumesc?
4. De ce a trebuit să fie Moise reeducat în pustie?
5. Ce a învățat Moise în anii lui de păstor? Ce lucruri putem învăța din încercările pe care le experimentăm în propriile noastre vieți?

Un mesaj de eliberare

„Ia în mână toiagul acesta cu care vei face semnele.” (Exod 4:17)

„Sosise timpul pentru eliberarea lui Israel. Dar planul lui Dumnezeu urma să fie adus la îndeplinire într-un mod în care mândria omenească să fie copleșită de dispreț. Eliberatorul trebuia ca, la început, să fie un simplu păstor, având în mână numai un toiag; dar Dumnezeu avea să facă din acel toiag simbolul puterii Sale.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 251 – cap. Moise.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pp. 251-256, cap. 22, Moise.

Duminică

5 ianuarie

1. MESAJUL DE LA DUMNEZEU

a. În timp ce Moise îngrijea turmele lui Ietro, ce se întâmpla în Egipt? Exod 2:23-25.

Exod 2:23-25: „După multă vreme, împăratul Egiptului a murit, și copiii lui Israel gemeau încă din pricina robiei și scoteau strigăte deznădăjduite. Strigătele acestea, pe care li le smulgea robia, s-au suit până la Dumnezeu. Dumnezeu a auzit gemetele lor și Și-a adus aminte de legământul Său făcut cu Avraam, Isaac și Iacov. Dumnezeu a privit spre copiii lui Israel și a luat cunoștință de ei.”

b. Ce experiență a avut Moise la tufișul arzător? Exod 3:1-5.

Exod 3:1-5: „Moise păștea turma socrului său, Ietro, preotul Madianului. Odată, a mânat turma până dincolo de pustie și a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb. Îngerul Domnului i S-a arătat într-o flacără de foc, care ieșea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat și iată că rugul era tot un foc și rugul nu se mistuia deloc. Moise a zis: „Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată și pentru ce nu se mistuie rugul.” Domnul a văzut că el se întoarce să vadă și Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului și a zis: „Moise! Moise!” El a răspuns: „Iată-mă!” Dumnezeu a zis: „Nu te apropia de locul acesta; scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt.”

c. Ce lecție importantă putem învăța din această experiență? Psalmii 89:7.

Psalmei 89:7: „Dumnezeu este înfricoșat în adunarea cea mare a sfinților și de temut pentru toți cei ce stau în jurul Lui.”

„Umilința și respectul ar trebui să caracterizeze purtarea tuturor celor care vin în prezența lui Dumnezeu. În Numele lui Isus, noi putem veni înaintea Sa cu încredere, dar nu trebuie să ne apropiem de El cu îndrăzneală și încumetare, ca și când El ar fi pe aceeași treaptă cu noi. Sunt unii oameni care se adresează marelui, atotputernicului și sfântului Dumnezeu, care locuiește într-o lumină de care nu te poți apropia, ca și când s-ar adresa cuiva care este deopotrivă cu ei sau chiar unuia mai prejos decât ei. Sunt unii oameni care se poartă în casa Lui cum nu s-ar încumeta să se poarte în camera de audiență a unui conducător pământesc. Aceștia să-și aducă aminte că se află în fața Aceluia pe care Îl adoră serafimii și în prezența căruia îngerii își acoperă fețele.” — *Patriarhi și profeți*, p. 252, cap. Moise.

Luni

6 ianuarie

2. DUMNEZEU CHEAMĂ PE MOISE

a. Ce urma să facă Domnul în folosul poporului Său? Exod 3:7-9.

Exod 3:7-9: „Domnul a zis: „Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui, căci îi cunosc durerile. M-am coborât ca să-l izbăvesc din mâna egiptenilor și să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-o țară bună și întinsă, într-o țară unde curge lapte și miere, și anume în locurile pe care le locuiesc canaaniții, hetiiții, amoriiții, fereziții, heviții și iebusiții. Iată că strigătele israeliților au ajuns până la Mine și am văzut chinul cu care îi chinuiesc egiptenii.”

b. Cum s-a încadrat Moise în planul lui Dumnezeu de a realiza aceasta? Exod 3:10; Faptele Apostolilor 7:34, 35.

Exod 3:10: „Acum, vino, Eu te voi trimite la Faraon și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.”

Fapte 7:34, 35: „Am văzut suferința poporului Meu, care este în Egipt, le-am auzit gemetele și M-am coborât să-i izbăvesc. Acum, du-te, te voi trimite în Egipt.’ Pe acest Moise de care se lepădaseră ei, când au zis: ‘Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător?’ Dumnezeu l-a trimis ca stăpânitor și izbăvitor, cu ajutorul îngerului, care i se arătase în rug.”

c. Cum a răspuns Moise chemării lui Dumnezeu și ce a vrut Domnul să înțeleagă el? Exod 3:11-15.

Exod 3:11-15: „Moise a zis lui Dumnezeu: „Cine sunt eu, ca să mă duc la Faraon și să scot din Egipt pe copiii lui Israel?” Dumnezeu a zis: „Eu voi fi negreșit cu tine, și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta.” Moise a zis lui Dumnezeu: „Iată, când mă voi duce la copiii lui Israel și le voi spune: ‘Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi’ și mă vor întreba: ‘Care este Numele Lui?’, ce le voi răspunde?” Dumnezeu a zis lui Moise: „Eu sunt Cel ce sunt.” Și a adăugat: „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: ‘Cel ce Se numește «Eu sunt» m-a trimis la voi.’” Dumnezeu a mai zis lui Moise: „Așa să vorbești copiilor lui Israel: ‘Domnul Dumnezeu al părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, m-a trimis la voi. Acesta este Numele Meu pentru veșnicie, acesta este Numele Meu din neam în neam.’

„Uimit și înspăimântat din cauza poruncii, Moise s-a dat înapoi zicând: „Cine sunt eu ca să mă duc la Faraon, și să scot din Egipt pe copiii lui Israel?” Răspunsul a fost: „Eu voi fi negreșit cu tine; și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta”.

„Moise se gândea la greutățile pe care avea să le întâmpine, la orbirea, ignoranța și necredința poporului său, dintre care mulți erau cu totul lipsiți de orice cunoaștere a lui Dumnezeu. „Iată”, a zis el, „când mă voi duce la copiii lui Israel și le voi spune: ‘Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi’, și mă vor întreba: ‘Care este numele Lui?’ ce le voi răspunde?” Răspunsul a fost:

„EU SUNT CEL CE SUNT”. „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: ‘Cel ce Se numește EU SUNT m-a trimis la voi.’” — *Patriarhi și profeti*, pp. 252, 253, cap. Moise.

„Moise nu se aștepta ca acesta să fie modul în care Dumnezeu îl va folosi pentru a elibera Israelul din Egipt. El a crezut că eliberarea va fi prin război. Când Domnul i-a făcut cunoscut faptul că trebuie să stea în fața lui Faraon, și în numele Său să-i ceară să lase pe Israel să plece, el s-a dat înapoi din fața acestei misiuni.

Faraonul în fața căruia trebuia să apară nu era cel care decretase ca el să fie condamnat la moarte. Regele acela era mort, și un altul îi luase locul la guvernare. Aproape toți regii egipteni au purtat numele de Faraon. Moise ar fi preferat să stea în fruntea copiilor lui Israel ca general al lor, și să facă război cu egiptenii. Dar acesta nu era planul lui Dumnezeu. El avea să fie mărit în fața poporului său, și avea să-i învețe nu numai pe ei, ci și pe egipteni, că există un Dumnezeu viu, care are puterea de a salva și de a nimici.” — *Spiritual Gifts*, vol. 3, pp. 189, 190.

3. DUMNEZEU ASIGURĂ PE MOISE

a. Ce mesaj a avut Moise pentru bătrânii lui Israel? Exod 3:16-20.

Exod 3:16-20: „Du-te, strânge pe bătrânii lui Israel și spune-le: ‘Mi s-a arătat Domnul Dumnezeuul părinților voștri, Dumnezeuul lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. El a zis: «V-am văzut și am văzut ce vi se face în Egipt și am zis: Vă voi scoate din suferința Egiptului și vă voi duce în țara canaaniților, heteților, amoritilor, fereziților, heviților și iebusiților, într-o țară unde curge lapte și miere.»’ Ei vor asculta de glasul tău și te vei duce, tu și bătrânii lui Israel, la împăratul Egiptului și îi veți spune: ‘Domnul Dumnezeuul evreilor S-a întâlnit cu noi. Dă-ne voie să mergem cale de trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Domnului Dumnezeului nostru.’ Știu că împăratul Egiptului n-are să vă lase să plecați decât silit de o mână puternică. Eu Îmi voi întinde mâna și voi lovi Egiptul cu tot felul de minuni, pe care le voi face în mijlocul lui. După aceea, are să vă lase să plecați.”

b. Cum avea să-și îndeplinească Dumnezeu promisiunea că poporul Său nu va părăsi Egiptul cu mâinile goale? Exod 3:21-22.

Exod 3:21-22: „Voi face chiar ca poporul acesta să capete trecere înaintea egiptenilor, și, când veți pleca, nu veți pleca cu mâinile goale. Fiecare femeie va cere de la vecina ei și de la cea care locuiește în casa ei vase de argint, vase de aur și haine pe care le veți pune pe fiii și fiicele voastre. Și veți jefui astfel pe egipteni.”

„Egiptenii se îmbogățiseră din munca stoarsă prin silnicie de la israeliți și, întrucât aceștia din urmă trebuia să pornească în călătorie spre noul lor cămin, era drept ca ei să ceară plata pentru anii lor de muncă grea. Ei trebuia să ceară obiecte de preț, care puteau fi transportate ușor, și Dumnezeu avea să-i facă să capete trecere înaintea egiptenilor. Minunile mari săvârșite pentru eliberarea lor aveau să-i umple de groază pe opresori, astfel încât cererile robilor aveau să fie împlinite.” — *Patriarhi și Profeti*, p. 253, cap. Moise.

c. Deoarece Moise a fost reticent în a accepta chemarea lui Dumnezeu, ce alte dovezi i-a dat Domnul despre providența Sa? Exod 4:1-9. Cum trebuie să răspundem chemării lui Dumnezeu astăzi?

Exod 4:1-9: „Moise a răspuns și a zis: „Iată că n-au să mă creadă, nici n-au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: ‘Nu ți S-a arătat Domnul!’” Domnul i-a zis: „Ce ai în mână?” El a răspuns: „Un toiag.” Domnul a zis: „Aruncă-l la pământ.” El l-a aruncat la pământ, și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe. Moise fugea de el. Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna și apucă-l de coadă.” El a întins mâna

și i-a apucat, și șarpele s-a prefăcut iarăși într-un toiag în mâna lui. „Iată”, a zis Domnul, „ce vei face ca să creadă că ți S-a arătat Domnul Dumnezeuul părinților lor: Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov.” Domnul i-a mai zis: „Bagă-ți mâna în sân.” El și-a băgat mâna în sân; apoi a scos-o și iată că mâna i se acoperise de lepră și se făcuse albă ca zăpada. Domnul a zis: „Bagă-ți din nou mâna în sân.” El și-a băgat din nou mâna în sân, apoi a scos-o din sân și iată că mâna se făcuse iarăși cum era carnea lui. „Dacă nu te vor crede”, a zis Domnul, „și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn. Dacă nu vor crede nici aceste două semne și nu vor asculta de glasul tău, să iei apă din râu și s-o torni pe pământ, și apa pe care o vei lua din râu se va preface în sânge pe pământ.”

„Moise vedea înaintea sa greutăți ce păreau de netrecut. Ce dovadă îi putea da el poporului că într-adevăr Dumnezeu l-a trimis? „Iată”, a zis el, „că n-au să mă creadă, nici n-au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: „Nu ți s-a arătat Domnul”. I s-au dat acum dovezi care apelau la simțurile lui. I s-a spus să arunce toiagul la pământ. Când a făcut acest lucru, toiagul s-a prefăcut într-un șarpe; și Moise fugea de el. I s-a poruncit să-l prindă și acesta s-a făcut din nou toiag, în mâna sa.

A fost îndemnat să-și vâre mâna în sân. El a ascultat și când a scos-o, mâna i se acoperise de lepră și se făcuse albă ca zăpada. Spunându-i-se să o pună din nou în sân, el a văzut, după ce a scos-o, că se făcuse la fel ca cealaltă. Prin aceste semne, Domnul l-a asigurat pe Moise că atât propriul Său popor, cât și faraon aveau să fie convinși că Cineva mai puternic decât împăratul Egiptului Se descoperea în mijlocul lor.” — *Patriarhi și profeți*, pp. 253, 254, cap. *Moise*.

„Cine este oare gata ca, la chemarea Providenței, să renunțe la planurile la care ținea cu drag și să se despartă de legăturile familiale? Cine este gata să accepte noi răspunderi și să pășească în câmpuri necunoscute de activitate, aducând la îndeplinire lucrarea lui Dumnezeu cu hotărâre și inimă binevoitoare, socotind — de dragul lui Hristos — pagubele ca un câștig?” — *Ibid*, p. 127, cap. *Chemarea lui Avraam*.

Miercuri

8 ianuarie

4. DUMNEZEU CONTINUĂ SĂ ÎNCURAJEZE PE MOISE

a. Ce arată că Moise nu era încă dispus să asculte chemarea lui Dumnezeu? Exod 4:10-13.

Exod 4:10-13: „Moise a zis Domnului: „Ah! Doamne, eu nu sunt un om cu vorbirea ușoară și cusurul acesta nu-i nici de ieri, nici de alaltăieri, nici măcar de când vor-

bești Tu robului Tău, căci vorba și limba îmi sunt încurcate.” Domnul i-a zis: „Cine a făcut gura omului? Și cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul? Du-te dar; Eu voi fi cu gura ta și te voi învăța ce vei avea de spus.” Moise a zis: „Ah, Doamne, trimite pe cine vei vrea să trimiți!”

„Dar slujitorul lui Dumnezeu era încă copleșit la gândul lucrării minunate și neobișnuite ce-i stătea înaintea. În îngrijorarea și teama sa, el a încercat să prezinte ca o scuză neîndemânarea sa de a vorbi... El fusese plecat de atâta timp din Egipt, încât nu mai cunoștea bine și nici nu mai putea folosi fluent limba aceasta, ca atunci când se afla în mijlocul lor...”

„La început, aceste scuze izvorau din umilință și din simțământul nevredniciei; dar, după ce Domnul făgăduise că va îndepărta toate dificultățile și că, în cele din urmă, îi va da biruință deplină, atunci orice ezitare și orice plângere cu privire la nevrednicia sa dovedeau neîncredere în Dumnezeu. Acest lucru implica temerea că Dumnezeu nu este în stare să-l califice pentru marea lucrare la care El îl chemase sau că a făcut o greșală în ceea ce privește alegerea omului.” — *Patriarhi și profeți*, p. 254, cap. Moise.

b. Ce ajutor a dat Dumnezeu lui Moise, în timp ce a încercat cu răbdare să-l încurajeze pe servul Său? Exod 4:14-17. Cum încurajează Dumnezeu pe poporul Său astăzi?

Exod 4:14-17: „Atunci, Domnul S-a mâniat pe Moise și a zis: „Nu-i oare acolo frațele tău Aaron, Levitul? Știi că el vorbește ușor. Iată că el însuși vine înaintea ta și, când te va vedea, se va bucura în inima lui. Tu îi vei vorbi și vei pune cuvintele în gura lui, și Eu voi fi cu gura ta și cu gura lui și vă voi învăța ce veți avea de făcut. El va vorbi poporului pentru tine, îți va sluji drept gură, și tu vei ține pentru el locul lui Dumnezeu. Ia în mână toiagul acesta cu care vei face semnele.”

„[Membrii bisericii lui Dumnezeu] să-și dea seama că lucrarea în care sunt angajați este una asupra căreia Domnul Și-a pus sigiliul Său... El ne cere să mergem să rostim cuvintele pe care ni le dă, simțind atingerea Sa sfântă pe buzele noastre.” — *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 275.

c. Ce altă asigurare i-a oferit Dumnezeu lui Moise? Exod 4:18-23.

Exod 4:18-23: „Moise a plecat și, când s-a întors la socrul său Ietro, i-a zis: „Lasă-mă, te rog, să plec și să mă întorc la frații mei, care sunt în Egipt, ca să văd dacă mai trăiesc.” Ietro a zis lui Moise: „Du-te în pace!” Domnul a zis lui Moise în Madian: „Du-te, întoarce-te în Egipt, căci toți cei ce umblau să-ți ia viața au murit.” Moise și-a luat nevasta și copiii, i-a pus călare pe măgari și s-a întors în țara Egiptului. Și-a luat în mână toiagul lui Dumnezeu. Domnul a zis lui Moise: „Plecând ca să te întorci în Egipt, vezi, toate minunile pe care ți le pun în mână să le faci

înaintea lui Faraon. Eu îi voi împietri inima, și nu va lăsa pe popor să plece. Tu vei zice lui Faraon: 'Așa vorbește Domnul: «Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut. Îți spun: Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească; dacă nu vrei să-l lași să plece, voi ucide pe fiul tău, pe întâiul tău născut.»»

„Un om care acceptă răspunderile pe care Dumnezeu le așază asupra lui și cu tot sufletul său caută să se califice pentru a purta cum se cuvine aceste responsabilități, va crește în putere și îndemânare. Oricât de umilă ar fi poziția sa și oricât de mărginită ar fi iscusința sa, acel om care, încrezându-se în puterea divină va căuta să-și împlinească lucrarea cu credincioșie, va atinge adevărata măreție. Dacă Moise s-ar fi sprijinit numai pe puterea și înțelepciunea sa și ar fi acceptat în mod pripit această mare însărcinare, ar fi dat pe față completa lui nepregătire pentru o astfel de lucrare. Faptul că un om își dă seama de slăbiciunea lui este cel puțin o oarecare dovadă că este conștient de măreția lucrării la care a fost chemat, cum și de faptul că va face din Dumnezeu sfântuitorul și tăria sa.” — *Patriarhi și profeți*, p. 255, cap. Moise.

Joi

9 ianuarie

5. MOISE SE ÎNTOARCE ÎN EGIPT

a. Când Moise a acceptat chemarea lui Dumnezeu și a plecat în Egipt, ce s-a întâmplat pe cale? Exod 4:24-26. Ce lecție solemnă poate fi extrasă din acest eveniment?

Exod 4:24-26: *„În timpul călătoriei, într-un loc unde a rămas Moise peste noapte, l-a întâlnit Domnul și a vrut să-l omoare. Sefora a luat o piatră ascuțită, a tăiat prepuțul fiului său și l-a aruncat la picioarele lui Moise, zicând: „Tu ești un soț de sânge pentru mine.” Și Domnul l-a lăsat. Atunci a zis ea: „Soț de sânge!” din pricina tăierii împrejur:”*

„[Moise] nu îndeplinise condiția pe temeiul căreia copilul său putea fi îndreptățit să aibă parte de binecuvântările legământului lui Dumnezeu cu Israel; iar o astfel de neglijență din partea unui conducător ales n-ar fi făcut altceva decât să slăbească puterea preceptelor dumnezeiești asupra poporului... În misiunea sa pe lângă faraon, Moise avea să se afle într-o situație foarte primejdioasă; viața sa putea fi cruțată numai prin protecția îngerilor sfinți. Dar, atâta vreme cât trăia într-o vădită neglijare a unei datorii cunoscute, el nu avea să fie în siguranță, căci nu putea fi ocrotit de îngerii lui Dumnezeu.

În timpul strămtorării ce va fi chiar înainte de venirea lui Isus Hristos, cei neprihăniți vor fi apărați prin lucrarea îngerilor cerești; dar nu va fi nicio

siguranță pentru cei ce calcă Legea lui Dumnezeu. Atunci, îngerii nu îi vor putea ocroti pe aceia care nesocotesc vreuna din poruncile divine.” — *Patriarhi și Profeti*, p. 256, cap. *Moise*.

b. Când Moise și Aaron au ajuns în Egipt și i-au adunat pe bătrâni, cum a reacționat poporul la mesajul salvării? Exod 4:29-31.

Exod 4:29-31: „Moise și Aaron și-au văzut de drum și au adunat pe toți bătrânii copii-lor lui Israel. Aaron a istorisit toate cuvintele pe care le spusese Domnul lui Moise și Moise a făcut semnele înaintea poporului. Poporul a crezut. Astfel au aflat că Domnul cercetase pe copiii lui Israel, că le văzuse suferința și s-au plecat și s-au aruncat cu fața la pământ.”

Vineri

10 ianuarie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce ne învață raportul despre Moise la tufișul arzător cu privire la modul în care ar trebui să ne apropiem de Dumnezeu în rugăciune și în biserică?
2. Cum se aștepta Moise ca Dumnezeu să-l izbăvească pe Israel din Egipt? De ce nu a izbăvit Dumnezeu Israelul în felul acesta?
3. De ce suntem uneori reticenți în a accepta chemarea lui Dumnezeu în serviciul Său?
4. Care este un semn al adevăratei măreții al celor care slujesc pe Dumnezeu?
5. În timpul strămtorării din fața noastră, ce au de pierdut cei care nu iau în seamă vreuna din poruncile divine?

Încăpățânarea, un rod al mândriei

„Nu vă înșelați; Dumnezeu nu se lasă să fie batjocorit: ce seamănă omul, aceea va și secera.” (Galateni 6:7).

„Faraon a semănat încăpățânare și a secerat încăpățânare. El singur a pus această sămânță în pământ. Nu mai era necesar ca Dumnezeu să intervină cu o nouă putere la creșterea ei, altfel decât așa cum intervine El la creșterea bobului de grâu.” — *The SDA Bible Commentary* [E.G.White Comments], vol. 1, p. 1100.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și Profeți*, pp. 257-265, engl., cap. *Plăgile asupra Egiptului*.

Duminică

12 ianuarie

1. FARAON SE ÎMPOTRIVEȘTE LUI DUMNEZEU

a. Când Moise și Aaron au venit în fața regelui Egiptului, ce cerere i-au prezentat și care a fost răspunsul regelui? Exod 5:1-3.

Exod 5:1-3: „Moise și Aaron s-au dus apoi la Faraon și i-au zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: ‘Lasă pe poporul Meu să plece, ca să prăznuiască în pustie un praznic în cinstea Mea.’” Faraon a răspuns: „Cine este Domnul, ca să ascult de glasul Lui și să las pe Israel să plece? Eu nu cunosc pe Domnul și nu voi lăsa pe Israel să plece.” Ei au zis: „Ni S-a arătat Dumnezeu evreilor. Dă-ne voie să facem un drum de trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Domnului, pentru ca să nu ne bată cu ciună sau cu sabie.”

b. Ce avertismente ar trebui să învățăm din mândria și răzvrătirea lui Faraon? Galateni 6:7; Proverbe 11:2.

Galateni 6:7: „Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și secera.”

Proverbe 11:2: „Când vine mândria, vine și rușinea, dar înțelepciunea este cu cei smeriți.”

„Acei care înalță ideile lor proprii mai sus de voința lui Dumnezeu expusă în mod lămurit, zic asemenea lui Faraon: „Cine este Domnul ca să as-

cult de glasul Lui? Orice lepădare a luminii împietrește inima și întunecă priceperea, așa încât oamenilor le vine din ce în ce mai greu să facă deosebirea între ce este drept și ce este nedrept și devin tot mai îndrăzneți în a se împotrivi voinței lui Dumnezeu.” — *The SDA Bible Commentary* [E.G.White Comments], vol. 1, p. 1100.

„Toți să fie avertizați de mesaje trimise din cer că atunci când orice om își va înălța propriile căi și propria sa judecată ca supremă, va intra sub jurisdicția lui Satan și va fi condus orbește de el, până când spiritul și metodele sale se vor conforma arhiamăgitorului încetul cu încetul, până când întreaga lui minte este sub influența vrăjii. Șarpele își ține ochii ațintiți asupra omului, pentru a-l vrăji, până când acesta nu va avea puterea de a scăpa din capcană.” — *The Publishing Ministry*, p. 175.

Luni

13 ianuarie

2. FARAON ADAUGĂ SARCINI MAI MARI

a. Ce acuzație a adus regele împotriva lui Moise și Aaron? Exod 5:4,5. La ce „odihnă” se referea el?

Exod 5:4. 5: „Și împăratul Egiptului le-a zis: ‚Moise și Aaron, pentru ce abateți poporul de la lucrul lui? Plecați la lucrările voastre.’ Faraon a zis: ‚Iată că poporul s-a înmulțit acum în țară și voi mai voiți să introduceți o odihnă de la lucrările lor?’ (engl. KJV).

„În robia lor, israeliții pierduseră într-o măsură oarecare cunoașterea Legii lui Dumnezeu și se îndepărtaseră de preceptele ei. Sabatul fusese în general desconsiderat și asprimea supraveghetorilor lor făcea ca ținerea lui să fie aparent imposibilă. Dar Moise arătase poporului său că ascultarea de Dumnezeu era prima condiție a eliberării, iar eforturile făcute pentru restatornicirea păzirii Sabatului au ajuns la cunoștința asupritorilor lor.” — *Patriarhi și profeti*, p. 258, cap. *Plăgile asupra Egiptului*.

b. Care a fost scopul lui Dumnezeu în scoaterea lui Israel din Egipt? Psalmii 105:43-45. Ce implicație are aceasta pentru noi?

Psalmii 105:43-45: „A scos pe poporul Său cu veselie, pe aleșii Săi în mijlocul strigătelor de bucurie. Le-a dat pământurile neamurilor și au pus stăpânire pe rodul muncii popoarelor, ca să păzească poruncile Lui și să țină legile Lui. Lăudați pe Domnul!”

„După cum Sabatul era semnul care îl distingea pe Israel când a ieșit din Egipt pentru a intra în Canaanul pământesc, la fel este el un semn care distinge astăzi pe poporul lui Dumnezeu când iese din lume pentru a intra în odihna cerească. Sabatul este un semn al relației existente între Dumnezeu și poporul Său, un semn că ei onorează Legea Sa. El face distincție între supușii Săi credincioși și cei care calcă Legea... Sabatul dat lumii ca semn al Dumnezeului Creator este de asemenea un semn al Lui ca Cel care sfințește. Puterea care a creat toate lucrurile este puterea care creează din nou suflul după chipul Său.” — *Mărturii*, vol. 6, p. 349, cap. *Respectarea Sabatului*.

„Și atunci când Legea lui Dumnezeu este astfel exemplificată în viață, chiar și lumea va recunoaște superioritatea acelor care-L iubesc pe Dumnezeu, se tem de El și Îi servesc mai presus de oricare alt popor de pe pământ.” — *Ibid.*, p. 12, cap. *Scopul lui Dumnezeu cu biserica*.

c. Care a fost rezultatul discuției cu Faraon? Exod 5:6-14.

Exod 5:6-14: „Și chiar în ziua aceea, Faraon a dat următoarea poruncă isprăvnicilor norodului și logofeșilor: „Să nu mai dați poporului paie ca mai înainte pentru facerea cărămizilor, ci să se ducă singuri să strângă paie. Totuși să le cereți același număr de cărămizi pe care le făceau mai înainte; să nu le scădeți nimic din ele, căci sunt niște leneși, de aceea strigă mereu: ‘Haidem să aducem jertfe Dumnezeului nostru!’ Să se dea mult de lucru oamenilor acestora, ca să aibă de lucru și să nu mai umble după năluci.” Isprăvnicii poporului și logofeșii au venit și au spus poporului: „Așa vorbește Faraon: ‘Nu vă mai dau paie; duceți-vă singuri de vă luați paie de unde veți găsi, dar nu vi se scade nimic din lucrul vostru.’” Poporul s-a răspândit în toată țara Egiptului, ca să strângă miriște în loc de paie. Isprăvnicii îi sileau zicând: „Isprăviți-vă lucrul zi de zi, ca atunci când erau paie!” Au bătut chiar pe logofeșii copiilor lui Israel, puși peste ei de isprăvnicii lui Faraon. „Pentru ce”, li se zicea, „n-ați isprăvit ieri și azi, ca mai înainte, numărul de cărămizi care vă fusese hotărât?”

„Împăratul, fiind foarte neliniștit, îi suspecta pe israeliți că plănuiseră o revoltă pentru a nu-l mai sluji. Nemulțumirea, zicea el, era rezultatul trândăviei; el va avea grijă să nu le mai lase timp pentru uneltiri primejdioase. De îndată el a luat măsuri pentru a le face povara și mai grea și pentru a zdrobi spiritul lor independent.” — *Patriarhi și profeți*, p. 258, cap. *Plăgile asupra Egiptului*.

3. DUMNEZEU TESTEAZĂ CREDINȚA LUI ISRAEL

a. Cu ce reproș au venit reprezentanții copiilor lui Israel la Moise și Aaron? Exod 5:19-21.

Exod 5:19-21: „Logofeții copiilor lui Israel au văzut în ce stare nenorocită erau când li se zicea: „Nu vi se scade nimic din numărul de cărămizi, ci în fiecare zi să faceți lucrul cuvenit unei zile.” Când au ieșit de la Faraon, au întâlnit pe Moise și pe Aaron, care îi așteptau. Și le-au zis: „Să vă vadă Domnul și să judece! Voi ne-ați făcut urâți lui Faraon și slujitorilor lui; ba încă le-ați dat sabia în mână ca să ne omoare.” Moise s-a întors la Domnul și a zis: „Doamne, pentru ce ai făcut un astfel de rău poporului acestuia? Pentru ce m-ai trimis? De când m-am dus la Faraon ca să-i vorbesc în Numele Tău, el face și mai rău poporului acestuia, și n-ai izbăvit pe poporul Tău.”

b. De ce nu a eliberat Domnul pe Israel imediat? Faptele Apostolilor 14:22.

Fapte 14:22: „Întărind sufletele ucenicilor. El îi îndemna să stăruie în credință și spunea că în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri.”

„Evreii se așteptaseră să obțină eliberarea fără să le fie pusă credința la vreo încercare deosebită și fără vreo suferință și greutate reală. Dar ei nu erau încă pregătiți pentru eliberare. Credința lor în Dumnezeu era mică și ei nu erau dispuși să sufere încercările cu răbdare, până când El va găsi că este timpul potrivit să lucreze pentru ei. Mulți erau mulțumiți să rămână mai degrabă în sclavie decât să înfrunte greutățile inerente mutării într-o țară străină; iar obiceiurile unora deveniseră atât de asemănătoare cu cele ale egiptenilor, încât preferau să rămână în Egipt. De aceea, Domnul nu i-a eliberat prin prima manifestare a puterii Sale înaintea lui Faraon. El a îndrumat lucrurile în așa fel, încât spiritul tiran al împăratului Egiptului să crească mai mult, iar El să Se descopere mai bine poporului Său. Văzând dreptatea, puterea și iubirea Sa, ei aveau să aleagă singuri să părăsească Egiptul și să se predea pe ei înșiși în serviciul Său. Sarcina lui Moise ar fi fost mult mai ușoară, dacă nu ar fi fost atât de mulți israeliți așa de corupți, încât să nu mai vrea să părăsească Egiptul.” — *Patriarhi și profeți*, p. 43, cap. *Plăgile asupra Egiptului*.

„Copiii lui Israel se dăduseră la imoralitate, idolatrie, lăcomie și vicii dezgustătoare. Acesta este totdeauna rezultatul sclaviei. Dar Domnul s-a

uitat la poporul Său și, după eliberarea lor i-a educat. Ei nu au fost lipsiți de îngrijire.” — *The Southern Work*, p. 43.

c. În timp ce Moise s-a plâns Domnului când au venit noi încercări asupra lui Israel, ce a promis Domnul să facă pentru poporul Său? Exod 5:22, 23; 6:1-8.

Exod 5:22, 23: „Moise s-a întors la Domnul și a zis: „Doamne, pentru ce ai făcut un astfel de rău poporului acestuia? Pentru ce m-ai trimis? De când m-am dus la Faraon ca să-i vorbesc în Numele Tău, el face și mai rău poporului acestuia, și n-ai izbăvit pe poporul Tău.”

„Din milă față de noi [Dumnezeu] nu ne așază întotdeauna în locurile cele mai ușoare, căci dacă ar face-o, în independența noastră am uita că Domnul este ajutorul nostru în vreme de nevoie. Dar El dorește să Se manifeste în situații de criză și să ne dezvăluie proviziile abundente care ne stau la dispoziție independent de circumstanțele noastre; iar dezamăgirea și încercarea sunt îngăduite asupra noastră pentru ca noi să putem înțelege propria noastră neputință și să învățăm să apelăm la Domnul pentru ajutor, ca un copil care, atunci când este flămând și însetat, apelează la tatăl său pământesc.” — *Reflecting Christ*, p. 353.

Miercuri

15 ianuarie

4. POPORUL ESTE DESCURAJAT

a. Când Moise le-a vorbit copiilor lui Israel a doua oară, cum au primit ei mesajul Domnului? Exod 6:9. Ce promisiuni ar fi trebuit să fie o sursă de speranță pentru toți israeliții? Geneza 15:13, 14; 50:24.

Exod 6:9: „Astfel a vorbit Moise copiilor lui Israel. Dar deznădejdea și robia aspră în care se aflau i-au împiedicat să-l asculte pe Moise.”

Geneza 15:13, 14: „Și Domnul a zis lui Avram: „Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită, și o vor apăsa greu, timp de patru sute de ani. Dar pe neamul căruia îi va fi roabă, îl voi judeca Eu, și pe urmă va ieși de acolo cu mari bogății.

Geneza 50:24: „Josifa zis fraților săi: „Eu am să mor! Dar Dumnezeu vă va cerceta și vă va face să vă suiți din țara aceasta în țara pe care a jurat că o va da lui Avram, lui Isaac și lui Iacov.”

„Bătrânii lui Israel s-au străduit să susțină credința în scădere a fraților lor, repetându-le făgăduințele făcute părinților lor, cum și cuvintele profetice ale lui Iosif înaintea de moartea sa, care prevesteau eliberarea lor din Egipt. Unii ascultau și credeau. Alții, privind la stările de lucruri din jurul lor, refuzau să mai nădăjduiască. Egiptenii, fiind informați de cele ce se vorbeau printre sclavi, își băteau joc de speranțele lor și tăgăduiau în mod batjocoritor puterea Dumnezeului lor. Ei arătau spre situația lor, de popor de sclavi, și ziceau în mod disprețuitor: „Dacă Dumnezeul vostru este drept și milostiv și are o putere mai mare decât zeii Egiptului, atunci de ce nu face din voi un popor liber?” Ei le atrăgeau atenția asupra situației lor. Ei se închinau la zeități numite de israeliți zei falși și, cu toate acestea, erau un popor bogat și puternic. Ei declarau că zeii lor îi binecuvântaseră cu prosperitate, dându-le ca robi pe israeliți, și se făleau cu puterea lor de a-i chinui și nimici pe cei ce se închinau Domnului. Faraon însuși se fălea, spunând că Dumnezeul evreilor nu-i poate elibera din mâna lui.

Cuvinte de felul acesta au nimicit speranțele multor israeliți. Li se părea că situația era în mare măsură așa cum o înfățișau egiptenii. Era adevărat că ei erau sclavi și că trebuia să îndure tot ce le impuneau să facă ispravnicii lor cei cruzi. Copiii lor fuseseră hăituiți și uciși, și propria lor viață ajunsese o povară. Cu toate acestea, ei se închinau Dumnezeului cerului. Dacă Domnul era într-adevăr mai presus de toți zeii, atunci cu siguranță El avea să-i lase robi la cei idolatri. Dar cei care erau credincioși adevăratului Dumnezeu au înțeles că numai datorită faptului că Israel se îndepărtase de El și datorită tendinței lor de a se încuscri cu neamurile păgâne, fiind târați astfel în idolatrie, Domnul îngăduise ca ei să ajungă sclavi; și, plini de încredere, i-au asigurat pe frații lor că El va frânge în curând jugul asupritorilor.” — *Patriarhi și profeți*, pp. 259, 260, cap. *Plăgile asupra Egiptului*.

b. Cu ce argument a încercat Moise să se scuze, când Domnul i-a spus să vorbească din nou lui Faraon? Exod 6:10-12.

Exod 6:10-12: „Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Du-te de vorbește lui Faraon, împăratul Egiptului, să lase pe copiii lui Israel să iasă din țara lui.” Moise a răspuns în fața Domnului: „Iată că nici copiii lui Israel nu m-au ascultat. Cum are să m-asculte Faraon pe mine, care n-am o vorbire ușoară?”

5. DUMNEZEU TRIMITE SEMNE ȘI MINUNI

- a. **În timp ce Domnul l-a încurajat pe Moise să se întoarcă la Faraon, ce a spus El că avea să se înmulțească în Egipt, și care avea să fie reacția egiptenilor? Exod 7:1-5.**

Exodul 7:1-5: „Domnul a zis lui Moise: „Iată că te fac Dumnezeu pentru Faraon, și fratele tău Aaron va fi prorocul tău. Tu vei spune tot ce-ți voi porunci Eu, iar fratele tău Aaron va vorbi lui Faraon, ca să lase pe copiii lui Israel să plece din țara lui. Eu voi împietri inima lui Faraon și Îmi voi înmulți semnele și minunile în țara Egiptului. Totuși Faraon n-are să v-asculte. Apoi Îmi voi întinde mâna asupra Egiptului și voi scoate din țara Egiptului oștile Mele, pe poporul Meu, pe copiii lui Israel, prin mari judecăți. Egiptenii vor cunoaște că Eu sunt Domnul când Îmi voi întinde mâna asupra Egiptului și când voi scoate din mijlocul lor pe copiii lui Israel.”

„Înainte de revărsarea fiecărei plăgi, Moise trebuia să descrie natura și urmările ei, pentru ca împăratul să poată să scape de ea, dacă alegea lucrul acesta. Fiecare pedeapsă respinsă avea să fie urmată de alta și mai severă, până când inima lui îngâmfată avea să fie umilită și până când el avea să-L recunoască pe Creatorul cerului și al pământului ca viul și adevăratul Dumnezeu... Dumnezeu urma să-Și glorifice Numele, pentru ca celelalte națiuni să poată auzi despre puterea Lui și să tremure în fața faptelor Lui mărețe și pentru ca poporul Său să poată fi condus să se întoarcă de la idolatrie și să-I aducă o închinare curată.” — *Patriarhi și profeți*, p. 263, cap. *Plăgile asupra Egiptului*.

- b. **Cum au fost puse în contrast puterea lui Dumnezeu și cea a lui Satan în fața lui Faraon? Exod 7:8-12. Care a fost scopul lui Satan în încercarea de a contraface lucrarea lui Dumnezeu?**

Exod 7:8-12: „Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: „Dacă vă va vorbi Faraon și vă va zice: ‘Faceți o minune!’ să zici lui Aaron: ‘Ia-ți toiagul și aruncă-l înaintea lui Faraon.’ Și toiagul se va prefăce într-un șarpe.” Moise și Aaron s-au dus la Faraon și au făcut cum poruncise Domnul. Aaron și-a aruncat toiagul înaintea lui Faraon și înaintea slujitorilor lui, și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe. Dar Faraon a chemat pe niște înțelepți și pe niște vrăjitori, și vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor. Toți și-au aruncat toiegele și s-au prefăcut în șerpi. Dar toiagul lui Aaron a înghițit toiegele lor.”

„Prin imitarea înșelătoare a lucrării lui Dumnezeu prin Moise, [Satan] spera nu numai să împiedice eliberarea lui Israel, ci și să exercite o influență care, în decursul veacurilor viitoare, să nimicească credința în minunile lui Hristos. Satan caută fără încetare să contrafacă lucrarea lui Hristos și să întemeieze propria sa putere și propriile sale pretenții. El îi determină pe oameni să dea explicații privitoare la minunile lui Hristos, înfățișându-le ca fiind rezultatul iscusinței și puterii omenești. El distruge astfel în mintea multora credința în Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu, și-i face să respingă milostivele oferte de har prin planul de mântuire.” — Ibid., p. 265.

Vineri

17 ianuarie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

- 1. Cum manifestăm uneori aceeași mândrie ca Faraon?**
- 2. În ce fel este Sabatul un semn distinctiv pentru poporul lui Dumnezeu de astăzi?**
- 3. De ce atât de mulți israeliți nu au dorit să părăsească Egiptul? De ce mulți dintre noi nu dorim să părăsim obiceiurile și ideile lumesti astăzi?**
- 4. De ce permisesse Dumnezeu ca israeliții să devină sclavi?**
- 5. De ce a încercat Satan să contrafacă minunile lui Dumnezeu?**

Plăgile Egiptului

„Pentru ce să vă împietriți inima cum și-au împietrit inima egiptenii și Faraon, atunci când El a făcut lucruri minunate printre ei, și ei nu au lăsat poporul să plece, dar ei au plecat?” (1 Samuel 6:6, engl. KJV).

„Dumnezeu nu distruge pe nimeni. Oricine este totuși distrus, se va fi distrus singur. Oricine caută să înăbușe muștrările de conștiință, seamănă semințele necredinței, iar acestea vor aduce în mod sigur un seceriș.”
— *Pildele Domnului*, p. 84, cap. Asemenea unui grăunte de muștar.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeti*, pp. 265-272, cap. *Plăgile asupra Egiptului*.

Duminică

19 ianuarie

1. UN PROTEST ÎMPOTRIVA ÎNCHINĂRII FĂRĂ SENS

a. Care a fost prima plagă și de ce a fost trimisă? Exod 7:14-21.

Exod 7:14-21: „Domnul a zis lui Moise: „Faraon are inima împietrită: nu vrea să lase poporul să plece. Du-te la Faraon dis-de-diminează, când are să iasă să se ducă la apă, și să te înfățișezi înaintea lui pe malul râului. Să-ți iei în mână toiagul care a fost prefăcut în șarpe și să zici lui Faraon: ‘Domnul Dumnezeul evreilor m-a trimis la tine să-ți spun: «Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească în pustie.» Dar iată că până acum n-ai ascultat. Acum, așa vorbește Domnul: «Iată cum vei cunoaște că Eu sunt Domnul: Am să lovesc apele râului cu toiagul din mâna mea, și ele se vor preface în sânge. Peștii din râu vor pieri, râul se va împuți, așa că le va fi greață egiptenilor să bea din apa râului.»” Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron: ‘Ia-ți toiagul și întinde-ți mâna peste apele egiptenilor, peste râurile lor, peste pâraiele lor, peste iazurile lor și peste toate bălțile lor. Ele se vor preface în sânge și va fi sânge în toată țara Egiptului, atât în vasele de lemn, cât și în vasele de piatră.’” Moise și Aaron au făcut cum le poruncise Domnul. Aaron a ridicat toiagul și a lovit apele râului sub ochii lui Faraon și sub ochii slujitorilor lui, și toate apele râului s-au prefăcut în sânge. Peștii din râu au pierit, râul s-a împuțit, așa că egiptenii nu mai puteau să bea apa râului și a fost sânge în toată țara Egiptului.”

„În timpul plăgilor din Egipt, Faraon a fost loial devotamentului său superstițios față de râu și îl vizita în fiecare dimineață, iar în timp ce se afla

pe malurile lui aducea laudă și mulțumire apei, reamintind marile foloase pe care ea le aducea și vorbindu-i apei despre marea ei putere; spunându-i că fără ea ei nu ar fi existat, căci pământurile lor erau udate de ea, și ea le oferea hrană pe mesele lor.” — *Spiritual Gifts*, vol. 4 A, pp. 54, 55.

b. Care a fost cea de a doua plagă, și cum a ales Dumnezeu să înlăture efectele acestei plăgi? Exod 8:2-14.

Exod 8:2-14: „Dacă nu vrei să-l lași să plece, am să aduc broaște pe toată întinderea țării tale. Râul va mișuna de broaște; ele se vor sui și vor intra în casa ta, în odaia ta de dormit și în patul tău, în casa slujitorilor tăi și în casele poporului tău, în cuptoarele și în postăvile de frământat pâinea. Ba încă broaștele se vor sui și pe tine, pe poporul tău și pe toți slujitorii tăi.»” Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron: ‘Întinde-ți mâna cu toiagul peste râuri, peste pâraie și peste iazuri și scoate broaște din ele peste țara Egiptului!’” Aaron și-a întins mâna peste apele Egiptului și au ieșit broaștele și au acoperit țara Egiptului. Dar și vrăjitorii au făcut la fel prin vrăjitoriile lor: au scos și ei broaște peste toată țara Egiptului. Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron și a zis: „Rugați-vă Domnului să depărteze broaștele de la mine și de la poporul meu, și am să las pe popor să plece să aducă jertfe Domnului.” Moise a zis lui Faraon: „Hotărăște-mi când să mă rog Domnului pentru tine, pentru slujitorii tăi și pentru poporul tău, ca să îndepărteze broaștele de la tine și din casele tale! Nu vor mai rămâne decât în râu.” El a răspuns: „Mâine.” Și Moise a zis: „Așa va fi, ca să știi că nimeni nu este ca Domnul Dumnezeuul nostru. Broaștele se vor depărta de la tine și din casele tale, de la slujitorii tăi și de la poporul tău; nu vor mai rămâne decât în râu.” Moise și Aaron au ieșit de la Faraon. Și Moise a strigat către Domnul cu privire la broaștele cu care lovise pe Faraon. Domnul a făcut cum cerea Moise, și broaștele au pierit în case, în curți și în ogoare. Le-au strâns grămezi, și țara s-a împuțit.”

„Broasca era considerată de egipteni ca ceva sfânt și ei nu voiau să le omoare; dar vietățile acestea pline de noroi deveniseră acum de nesuferit...

Domnul ar fi putut face ca într-o clipă ele să se întoarcă din nou în țărână; dar El n-a făcut lucrul acesta, ca nu cumva, după îndepărtarea lor, împăratul și poporul său să spună că acesta fusese un rezultat al vrăjitoriei sau al amăgirii, ca și lucrarea vrăjitorilor. Broaștele au murit și au fost adunate apoi în grămezi.” — *Patriarhi și profeți*, pp. 265, 266, cap. *Plăgile asupra Egiptului*.

Luni

20 ianuarie

2. DUMNEZEU SE ÎNGRIJEȘTE DE PROPRIETATEA SA

a. Cum a făcut Domnul o distincție între cei afectați de a patra plagă? Exod 8:20-24.

Exodul 8:20-24: „Domnul a zis lui Moise: „Scoală-te dis-de-dimineață și du-te înaintea lui Faraon când are să iasă să se ducă la apă. Să-i spui: ‘Așa vorbește Domnul: «Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească. Dacă nu vei lăsa pe poporul Meu să plece, am să trimit muște câinești împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi, împotriva poporului tău și împotriva caselor tale; casele egiptenilor vor fi pline de muște și pământul va fi acoperit de ele. Dar în ziua aceea voi deosebi ținutul Gosen, unde locuiește poporul Meu, și acolo nu vor fi muște, pentru ca să cunoști că Eu, Domnul, sunt în mijlocul ținutului acestuia. Voi face o deosebire între poporul Meu și poporul tău. Semnul acesta va fi mâine.»” Domnul a făcut așa. A venit un roi de muște câinești în casa lui Faraon și a slujitorilor lui și toată țara Egiptului a fost pustiită de muște câinești.”

„Muștele au umplut casele și mișunau pe pământ, astfel încât ,toată țara Egiptului a fost pustiită de muște câinești’. Muștele acestea erau mari și veninoase, iar mușcătura lor era extrem de dureroasă atât pentru om, cât și pentru animale. Așa cum fusese spus mai dinainte, această nenorocire nu s-a extins la ținutul Gosen.” — *Patriarhi și profeți*, p. 266, cap. *Plăgile asupra Egiptului*.

b. Ce altă distincție a făcut Dumnezeu în a cincea și a noua plagă? Exod 9:1-6; 10:22, 23.

Exodul 9:1-6: „Domnul a zis lui Moise: „Du-te la Faraon și spune-i: ‘Așa vorbește Domnul Dumnezeul evreilor: «Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească. Dacă nu vrei să-l lași să plece și dacă-l mai oprești, iată, mâna Domnului va fi peste turmele tale de pe câmp; peste cai, peste măgari, peste cămile, peste boi și peste oi, și anume va fi o ciumă foarte mare. Dar Domnul va face deosebire între turmele lui Israel și turmele egiptenilor, așa că nu va pieri nimic din tot ce este al copiilor lui Israel.»” Domnul a hotărât vremea și a zis: «Mâine va face Domnul lucrul acesta în țară.»” Și Domnul a făcut așa chiar de a doua zi. Toate turmele egiptenilor au pierit, dar n-a pierit nicio vită din turmele copiilor lui Israel.”

Exodul 10:22, 23: „Moise și-a întins mâna spre cer și a fost întuneric beznă în toată țara Egiptului timp de trei zile. Nici nu se vedeau unii pe alții și nimeni nu s-a sculat din locul lui timp de trei zile. Dar în locurile unde locuiau toți copiii lui Israel era lumină.”

„A urmat însă o lovitură și mai teribilă: ciuma, care a lovit toate animalele egiptenilor aflate pe câmp. Atât animalele considerate sacre, cât și cele de povară — vacile, boii și oile, caii, cămilele și măgarii — toate au fost nimicite. Se spusese în mod clar că evreii aveau să fie scutiți; și Faraon, trimițând soli în ținutul unde locuiau israeliții, a trebuit să constate să cele spuse de Moise erau adevărate. ‘Iată că nici o vită din turmele lui Israel nu pierise’. Și totuși împăratul s-a încăpățânat mai departe.” — *Ibid.* p. 267.

„Deodată un întuneric s-a lăsat asupra țării, un întuneric atât de des și de negru, încât părea că „se poate pipăi”. Nu numai că oamenii erau lipsiți de lumină, dar atmosfera era foarte apăsătoare, așa încât era greu de respirat. „Nici nu se vedeau unii pe alții, și nimeni nu s-a sculat de la locul lui timp de trei zile. Dar în locurile unde locuiau toți copiii lui Israel era lumină”. La egipteni, soarele și luna erau obiecte ale închinării; în acest întuneric misterios, atât poporul, cât și zeii lui erau loviți deopotrivă de puterea care luase în apărare cauza sclavilor.” — Ibid, p. 272.

c. Ce purtare de grijă a făgăduit Domnul că va avea pentru poporul Său? Deuteronom 32:43; Psalmii 103:8. Cum urma să se extindă această grijă mai târziu la egipteni în timpul celei de a noua plăgi?

Deuteronom 32:43: „Neamuri, cântați laudele poporului Lui! Căci Domnul răz-bună sângele robilor Săi, El Se răz-bună împotriva potrivnicilor Săi și face ispășire pentru țara Lui, pentru poporul Lui.”

Psalmii 103:8: „Domnul este îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate.”

„Cu toate acestea, oricât de groaznică a fost, această judecată [în timpul celei de a noua plăgi] este o dovadă a compasiunii lui Dumnezeu, și a faptului că El nu nimicește cu plăcere. El voia să-i dea poporului timp pentru gândire și pocăință, mai înainte de a aduce asupra lui ultima și cea mai teribilă dintre plăgi.” — Idem.

Marți

21 ianuarie

3. VRĂJITORII ADMIT ÎNFRÂNGEREA

a. Care a fost reacția vrăjitorilor la a treia plagă? Exod 8:18-19.

Exod 8:18, 19: „Vrăjitorii au căutat să facă și ei păduchi prin vrăjitoriile lor, dar n-au putut. Păduchii erau pe oameni și pe dobitoace. Și vrăjitorii au zis lui Faraon: „Aici este degetul lui Dumnezeu!” Dar inima lui Faraon s-a împietrit și n-a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul.”

„La porunca lui Dumnezeu, Aaron și-a întins mâna și țărâna pământului s-a prefăcut în păduchi în toată țara Egiptului. Faraon le-a cerut vrăjitorilor să facă și ei la fel, dar n-au putut. Lucrarea lui Dumnezeu s-a dovedit acum a fi superioară aceleia a lui Satan. Vrăjitorii înșiși au recunoscut: „Aici este degetul lui Dumnezeu”. Dar împăratul a rămas mai departe neclintit.” — *Patriarhi și profeți*, p. 266, cap. *Plăgile asupra Egiptului*.

b. Cum a instruit Dumnezeu pe Moise să prezinte plaga bubelor? Exod 9:8-10. Ce a fost semnificativ despre cenușa care venea din cuptor?

Exod 9:8-10: „Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: „Umpleți-vă mâinile cu cenușă din cuptor și Moise s-o arunce spre cer, sub ochii lui Faraon. Ea se va preface într-o țărână care va acoperi toată țara Egiptului și va da naștere în toată țara Egiptului, pe oameni și pe dobitoace, la niște bube pricinuite de niște bășici fierbinți.” Ei au luat cenușă din cuptor și s-au înfățișat înaintea lui Faraon; Moise a aruncat-o spre cer, și ea a dat naștere, pe oameni și pe dobitoace, la niște bube pricinuite de niște bășici fierbinți.”

„Lui Moise i s-a spus apoi să ia cenușă din cuptor și s-o arunce spre cer, sub ochii lui Faraon. Acest act avea o profundă semnificație. Cu patru sute de ani înainte, Dumnezeu îi arătase lui Avraam viitoarea apăsare a poporului Său, sub înfățișarea unui cuptor care fumega și a unor flăcări de foc. El spusese atunci că va trimite pedeapsa asupra asupritorilor lor și-i va scoate pe robii încărcăți cu mari bogății. În Egipt, Israel se chinase multă vreme în cuptorul necazurilor. Actul acesta al lui Moise era pentru ei o asigurare că Dumnezeu își amintea de legământul Său, cum și că timpul eliberării lor sosise.” — Idem, p. 267.

c. Ce efect au avut bubele asupra vrăjitorilor? Exod 9:11.

Exod 9:11: „Vrăjitorii nu s-au putut arăta înaintea lui Moise din pricina bubelor, căci bubele erau pe vrăjitori, ca și pe toți egiptenii.”

„Cenușa aruncată spre cer s-a împrăștiat în particule fine peste toată țara Egiptului și, oriunde cădea, dădea naștere pe oameni și pe dobitoace la niște bube pricinuite de niște bășici fierbinți. Preoții și vrăjitorii îl încurajaseră până acum pe Faraon în încăpățânarea sa, dar de astă dată a venit o pedeapsă care i-a atins și pe ei. Loviți de o boală dezgustătoare și dureroasă, puterea cu care se făliseră până aici nu-i făcea decât să fie demni de dispreț și ei nu mai erau în stare să se lupte împotriva Dumnezeului lui Israel. Întreaga națiune a trebuit să vadă nebunia încrederii în vrăjitori, atunci când aceștia n-au fost în stare să-și apere propria persoană.” — Idem.

Miercuri

22 ianuarie

4. EGIPTENII SUNT ÎNFRICOȘAȚI

a. Cum i-a avertizat Dumnezeu, în mila Sa, pe egipteni, cu privire la cea de a șaptea plagă și care au fost rezultatele? Exod 9:18-21.

Exod 9:18-21: „Iată, mâine, la ceasul acesta, voi face să bată o piatră așa de mare cum n-a mai fost în Egipt din ziua întemeierii lui și până azi. Pune-ți dar la adăpost turmele și tot ce ai pe câmp. Piatra are să bată pe toți oamenii și toate vitele de pe câmp, care nu vor fi intrat în case, și vor pieri.»” *Aceia dintre slujitorii lui Faraon care s-au temut de Cuvântul Domnului și-au adunat în case robii și turmele. Dar cei ce nu și-au pus la inimă Cuvântul Domnului și-au lăsat robii și turmele pe câmp.”*

„Ploaia sau grindina era ceva neobișnuit în Egipt, și o astfel de furtună, cum a fost prevestită, nu se mai văzuse niciodată. Știrea s-a răspândit repede și toți acei care au crezut cuvântul Domnului și-au strâns vitele, în vreme ce acei care au disprețuit avertizarea le-au lăsat pe câmp. Astfel, chiar în mijlocul revărsării judecății s-a dat pe față harul lui Dumnezeu, oamenii au fost puși la probă și s-a arătat astfel cât de mulți au fost determinați să se teamă de Dumnezeu, datorită manifestării puterii Sale.

Ruină și pustiire au marcat calea îngerului distrugător. Numai ținutul Gosen a fost cruțat. S-a arătat astfel egiptenilor că pământul este sub controlul viului Dumnezeu, că elementele naturii ascultă de vocea Sa și că unica siguranță stă în ascultarea de El.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 269, cap. *Plăgile asupra Egiptului*.

b. După ce Dumnezeu i-a avertizat pe egipteni de a opta plagă, cea a lăcustelor, ce a arătat că slujitorii lui Faraon se temeau de Dumnezeu? Exod 10:7.

Exod 10:7: „Slujitorii lui Faraon i-au zis: „Până când are să fie omul acesta o pacoste pentru noi? Lasă pe oamenii aceștia să plece și să slujească Domnului Dumnezeului lor. Tot nu vezi că piere Egiptul?”

„Sfetnicii lui Faraon au rămas înspăimântați. Națiunea suferise o mare pierdere prin moartea animalelor lor. Mulți oameni fuseseră uciși de grindină. Pădurile erau distruse, iar recolta nimicită. Ei pierdeau repede tot ce câștigaseră prin munca evreilor. Țara întregă era amenințată de foamete. Prinții și curtenii făceau presiuni asupra împăratului și cereau mândioși: „Până când are să fie omul acesta o pacoste pentru noi? Lasă pe oamenii aceștia să plece, și să slujească Domnului, Dumnezeului lor. Tot nu vezi că piere Egiptul?” — *Ibid.*, p. 271.

c. După tot ce se întâmplase până acum, cum a arătat Faraon că nu era încă dispus să lase Israelul să plece? Exod 10:8-11.

Exod 10:8-11: „Au întors la Faraon pe Moise și Aaron. „Duceți-vă”, le-a zis el, „și slujiți Domnului Dumnezeului vostru. Care și cine sunt cei ce vor merge?” Moise a răspuns: „Vom merge cu copiii și cu bătrânii noștri, cu fiii și fiicele noastre, cu

oile și boii noștri, căci avem să ținem o sărbătoare în cinstea Domnului.” Faraon le-a zis: „Așa să fie Domnul cu voi, cum vă voi lăsa eu să plecați, pe voi și pe copiii voștri! Luați seama, căci este rău ce aveți de gând să faceți! Nu, nu, ci duceți-vă voi, bărbații, și slujiți Domnului, căci așa ați cerut.” Și i-au izgonit dinaintea lui Faraon.

„Faraon se străduise să-i nimicească pe israeliți printr-o muncă grea, dar acum el pretindea că era foarte interesat de buna lor stare și că i se rupea inima după pruncii lor. Adevăratul lui scop era acela de a reține femeile și copiii ca garanție, până la întoarcerea bărbaților.” — Idem.

Joi

23 ianuarie

5. RĂZVRĂTIREA ESTE O ALEGERE

a. Care a fost efectul asupra lui Faraon la fiecare pedeapsă succesivă a lui Dumnezeu? Exod 9:7, 35; 10:3.

Exod 9:7, 35: „Faraon a trimis să vadă ce se întâmplase, și iată că nicio vită din turmele lui Israel nu pierise. Dar inima lui Faraon s-a împietrit și n-a lăsat pe popor să plece. (35) Lui Faraon i s-a împietrit inima și n-a lăsat pe copiii lui Israel să plece, după cum spusese Domnul prin Moise.”

Exodul 10:3: „Moise și Aaron s-au dus la Faraon și i-au zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeul evreilor: ‘Până când ai de gând să nu vrei să te smerești înaintea Mea? Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească.’”

„Dumnezeu le vorbește oamenilor prin slujitorii Săi, dându-le sfaturi și avertizări și muștrând păcatul. El dă fiecăruia ocazia să-și îndrepte greșelile, înainte ca acestea să se fixeze în caracter; dar dacă cineva refuză să fie îndreptat, puterea divină nu se opune spre a contracara pornirile propriilor lui acțiuni. Omul constată că este mai ușor să repete ce a mai făcut. El își împietrește inima împotriva influenței Duhului Sfânt. O nouă lepădare a luminii îl așază într-o astfel de situație, încât nicio influență, chiar mult mai puternică, nu va fi în stare să lase asupra lui impresii dănuitoare.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 268, cap. *Plăgile asupra Egiptului*.

b. Pe măsură ce Faraon a ales să se răzvrătească împotriva lui Dumnezeu, cu ce este asemănat acest păcat și care este întotdeauna rezultatul unei astfel de alegeri? 1 Samuel 15:23 p.p.; Proverbe 28:14.

1 Samuel 15:23 p.p.: „Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimii.”

Proverbe 28:14: „Ferice de omul care se teme necredință, dar cel ce-și împietrește inima cade în nenorocire.”

„Cel care dă pe față o împietrire în necredință, o indiferență încăpățanată față de adevărul divin, nu face altceva decât să culeagă roadele a ceea ce el însuși a semănat. Așa se face că mulțimi de oameni ascultă cu o nepăsare stoică adevărurile ce cândva le zguduiau sufletul. Ei au semănat delăsare și împotrivire față de adevăr și acum culeg roadele a ceea ce au semănat.”
— Ibid., pp. 268, 269.

Vineri

24 ianuarie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

- 1. Cum s-au dovedit zeii Egiptului ca fiind inferiori Dumnezeului Cerurilor în timpul primei și celei de a doua plăgi?**
- 2. În timpul plăgilor, cum a arătat Dumnezeu grija Lui atât pentru poporul Său, cât și pentru egipteni?**
- 3. Cum au înfrânt păduchii și bubele pe vrăjitori?**
- 4. Cum au arătat egiptenii că au crezut în Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la venirea plăgii de grindină? Cum arătăm credința în Cuvântul lui Dumnezeu?**
- 5. Care două atitudini duc la necredință?**

Sabat 1 februarie 2020

**Darul Sabatului Întâi
pentru
Misiunea Tanzaniană**

Tanzania este o țară Est-Africană cunoscută pentru zonele sale vaste de sălbăticie. Acestea includ câmpiile Parcului Național Serengeti, o mecca pentru safari (populată de elefanți, lei, leoparzi, bizoni și rinoceri), precum și Parcul Național Kilimanjaro, în care se află cel mai înalt munte din Africa. În larg se află insulele tropicale Zanzibar și Mafia, cu un parc marin care adăpostește rechini și recifuri de corali.

Deși statisticile privind religia nu sunt disponibile pentru Tanzania, liderii religioși și sociologii estimează comunitățile musulmane și creștine ca fiind aproximativ egale numeric, fiecare reprezentând 30 până la 40 la sută din populație, restul constând din practicanți ai altor credințe ale lumii, practicanți ai religiilor indigene și oameni fără religie. În 2016 populația era de 55,57 milioane. Limbile oficiale ale Tanzaniei sunt swahili și engleza, deși există un total de 126 de limbi locale.

Tanzania este împărțită în 30 de regiuni (mkoa), 25 pe continent și cinci în Zanzibar.

Solia renașterii și reformei a ajuns în Tanzania prin frații noștri din Kenya. De asemenea, am fost și continuăm să fim ajutați de frații noștri din Germania. Conferința Generală tipărește Lecțiile Școlii Biblice în limba Swahili prin Uniunea Rwanda, țară învecinată cu Tanzania. Limba Swahili este vorbită în toate țările din Africa de Est.

Lucrarea a progresat până în punctul în care trebuie să construim un sediu. Noi credem că Dar es Salaam va fi locul cel mai bun pentru acesta. Dar es Salaam, sau simplu Dar, cunoscut înainte ca Mzizima, este fosta capitală, precum și cel mai populat oraș din Tanzania și un centru economic regional important. Situat pe coasta Swahili, orașul este unul cu cea mai rapidă creștere din lume. Orașul Dar este multicultural, găzduind comunități de tanzanieni africani, arabi și sud asiatici, britanici și germani, catolici, luterani și musulmani. Acesta este un loc ideal pentru sediul nostru, deoarece va facilita lucrarea noastră misionară din întreaga țară.

Facem un apel la toți membrii Școlii de Sabat din întreaga lume să dăruiască cu generozitate pentru acest proiect. Mulțumim anticipat pentru ajutorul vostru. Fie ca Dumnezeu să vă răsplătească bunăvoința de a dăru pentru lucrarea Sa din Africa.

Frații și surorile voastre din Misiunea Tanzania

Paștele

„Adevărat, adevărat vă spun, că dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și dacă nu beți sângele Lui, nu aveți viață în voi înșivă.” (Ioan 6:53)

„Urmașii lui Hristos trebuie să fie părtași ai experienței Lui. Ei trebuie să primească și să asimileze Cuvântul lui Dumnezeu, așa încât el să ajungă forța motrice a vieții și acțiunilor lor. Prin puterea lui Hristos ei trebuie să fie schimbați spre a ajunge asemenea Lui și a reflecta însușirile dumnezeiești. Ei trebuie să mănânce carnea și să bea sângele Fiului lui Dumnezeu sau, dacă nu, n-au viață în ei înșiși.” — *Patriarhi și profeți*, p. 278, cap. Paștele.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pp. 273-280, cap. Paștele.

Duminică

26 ianuarie

1. O AVERTIZARE PLINĂ DE HAR

a. Cum era privit Moise de către egipteni? Exod 11:3 u.p.

Exod 11:3 u.p. „Chiar Moise era foarte bine văzut în țara Egiptului, înaintea slujitorilor lui Faraon și înaintea poporului.”

b. Ce sentință a fost pronunțată înainte de a zecea plagă și ce urma să facă Faraon și slujitorii lui? Exod 11:1, 4-8; 12:12.

Exod 11:1, 4-8: „Domnul a zis lui Moise: „Voi mai aduce o urgie asupra lui Faraon și asupra Egiptului. După aceea, vă va lăsa să plecați de aici. Când vă va lăsa să plecați de tot, chiar vă va izgoni de aici.”

Exod 12:12: „În noaptea aceea, Eu voi trece prin țara Egiptului și voi lovi pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la oameni până la dobitoace, și voi face judecată împotriva tuturor zeilor Egiptului; Eu, Domnul.”

c. Ce putem învăța despre caracterul lui Dumnezeu din numeroasele avertismente pe care le-a trimis egiptenilor înainte de a zecea plagă? 2 Petru 3:9.

„Pedeapsa despre care Egiptul fusese avertizat de la început avea să fie în cele din urmă revărsată. Dumnezeu este îndelung răbdător și bogat în milă. El are o grijă duioasă față de ființele făcute după chipul Său. Dacă pier-

derea recoltelor și a turmelor și cirezilor ar fi adus Egiptul la pocăință, atunci copiii n-ar mai fi fost loviți; dar națiunea s-a împotrivit cu încăpățănare poruncii divine și, de aceea, lovitura finală era gata să cadă.” — *Patriarhi și profeți*, p. 273. cap. *Paștele*.

„Domnul nu vrea ca vreun suflet să piară. Mila Sa este nemărginită.” — *The Upward Look*, p. 150.

Luni

27 ianuarie

2. PAȘTELE INSTITUIT

a. Cui i s-a îngăduit să mănânce din Mielul Pascal? Exod 12:43, 48, 49.

Exod 12:43, 48, 49: „Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: „Iată porunca privitoare la Paște: niciun străin să nu mănânce din ele. **(48, 49)** Dacă un străin care va locui la tine va vrea să facă Paștele Domnului, orice parte bărbătească din casa lui va trebui tăiată împrejur; apoi se va apropia să le facă, și va fi ca și băștinașul, dar niciun netăiat împrejur să nu mănânce din ele. Aceeași lege va fi pentru băștinaș ca și pentru străinul care va locui în mijlocul vostru.”

b. Ce au fost instruiți israeliții să facă cu sângele și care a fost scopul acestei instrucțiuni? Exod 12:7, 13, 23.

Exod 12:7, 13, 23: „Să ia din sângele lui și să unșă amândoi stâlpii ușii și pragul de sus al caselor unde îl vor mânca. **(13)** Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nicio urgie atunci când voi lovi țara Egiptului. **(23)** Când va trece Domnul ca să lovească Egiptul și va vedea sângele pe pragul de sus și pe cei doi stâlpi ai ușii, Domnul va trece pe lângă ușă și nu va îngădui Nimicitorului să intre în casele voastre ca să vă lovească.”

„Înainte de a obține libertatea, robii trebuiau să-și dovedească credința în marea eliberare care era gata să se înlăptuiască. Semnul sângelui trebuia pus pe casele lor și ei și familiile lor trebuia să se separe de egipteni și să se strângă înăuntrul propriilor case. Dacă israeliții ar fi nesocotit în vreo privință oarecare vreuna din îndrumările primite, dacă ar fi neglijat să-și separe copiii de egipteni, dacă ar fi junghiat mielul, dar n-ar fi uns stâlpii ușii cu sânge, sau dacă vreunul dintre ei ar fi ieșit din casă, n-ar mai fi fost în siguranță. S-ar fi putut ca în sinceritate să fi crezut că făcuseră tot ce era necesar, dar sinceritatea lor nu i-ar fi salvat. Toți acei care nu aveau să ia seama la îndrumările Domnului aveau să-l piardă pe întâiul lor născut, lovit de mâna îngerului pierzător.

Prin ascultare, poporul trebuia să dea dovadă de credință. Tot astfel, toți aceia care nădăjduiesc să fie salvați prin meritele sângelui lui Hristos își vor da seama că și ei înșiși au de făcut ceva, pentru a-și asigura mântuirea. În timp ce numai Hristos, numai El singur, ne poate răscumpăra de sub pedeapsa neascultării, noi trebuie să ne întoarcem de la păcat, la ascultare. Omul trebuie să fie mântuit prin credință, și nu prin fapte; cu toate acestea, credința sa trebuie să fie dovedită prin faptele sale.” — *Patriarhi și profeți*, pp. 278, 279, cap. Paștele.

c. Cine trebuia să îndeplinească lucrarea de ucidere a mielului Pascal și aplicarea sângelui pe ușorii casei? Exod 12:21, 22. Ce semnificație are aceasta pentru noi astăzi?

Exod 12:21, 22: „Moise a chemat pe toți bătrânii lui Israel și le-a zis: „Duceți-vă de luați un miel pentru familiile voastre și înjunghiați Paștele. Să luați apoi un mănunchi de isop, să-l înmuiați în sângele din strachină și să ungeți pragul de sus și cei doi stâlpi ai ușii cu sângele din strachină. Nimeni din voi să nu iasă din casă până dimineața.”

„Tatăl era rânduit să fie preot al casei, iar dacă tatăl deceda, fiul cel mai mare în viață trebuia să aducă la îndeplinire acel act solemn de stropire a ușorilor casei cu sânge. Acesta constituie un simbol al lucrării care trebuie făcută în fiecare familie. Părinții trebuie să-și adune copiii în casă și să-L prezinte înaintea lor pe Domnul Hristos ca fiind Paștele lor. Tatăl trebuie să consacre pe fiecare individ din casa sa lui Dumnezeu și să facă acea lucrare reprezentată prin sărbătoarea Paștelui. Este primejdios a lăsa această solemnă datorie pe seama altora.” — *Căminul adventist*, p. 324, cap. *Religia în familie*.

Marți

28 ianuarie

3. SEMNIFICAȚIA PAȘTELUI

a. Cum trebuia israeliții să mănânce mielul și celelalte provizii pentru sărbătoarea paștelui? Exod 12:8-11. Ce schimbare a avut loc după ce s-au stabilit în propria lor țară?

Exod 12:8-11: „Carnea s-o mănânce chiar în noaptea aceea, friptă la foc, și anume s-o mănânce cu azimi și cu verdețuri amare. Să nu-l mâncați crud sau fiert în apă, ci să fie fript la foc: atât capul, cât și picioarele și măruntaiele. Să nu lăsați nimic din el până a doua zi dimineața; și dacă va rămâne ceva din el pe a doua zi dimineața, să-l ardeți în foc. Când îl veți mânca, să aveți mijlocul încins, încălțăminte în picioare și toiagul în mână și să-l mâncați în grabă, căci sunt Paștele Domnului.”

„Când au fost eliberați din Egipt, copiii lui Israel au mâncat Paștele în picioare, având mijlocul încins, cu toiegele în mâini, gata de drum. Felul în care ei serbau această orânduire reflecta starea lor, deoarece ei urma să fie izgoņiți din țara Egiptului și să înceapă călătoria grea și chinuitoare prin pustie. Dar pe vremea lui Hristos lucrurile se schimbaseră. De data aceasta, ei nu mai urmau să fie izgoņiți dintr-o țară străină, ci locuiau în țara lor. Potrivit cu posibilitatea de odihnă ce li se dăduse, oamenii participau la cina de Paște stând întinși, într-o poziție de odihnă.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 653, cap. 72, *În amintirea Mea*.

b. Cum s-a păstrat eliberarea miraculoasă a israeliților din Egipt proaspătă în mintea copiilor lor? Exod 12:26, 27.

Exod 12:26, 27: „Și când vă vor întreba copiii voștri: ‘Ce înseamnă obiceiul acesta?’ să răspundeți: ‘Este jertfa de Paște în cinstea Domnului, care a trecut pe lângă casele copiilor lui Israel în Egipt, când a lovit Egiptul și ne-a scăpat casele noastre.’” Poporul s-a plecat și s-a închinat până la pământ.”

„Paștele fusese rânduit ca amintire a eliberării lui Israel din robia egipteană. Dumnezeu dăduse îndrumarea ca, în fiecare an, atunci când copiii aveau să întrebe ce înseamnă aceste lucruri, să li se povestească din nou cele întâmplate. În felul acesta, minunata eliberare urma să se păstreze vie în amintirea tuturor.” — *Ibid.* p. 652.

c. Care este legătura dintre slujba de Paște și Cina Domnului? Ce lucrare este păstrată proaspăt în mintea noastră prin serviciul de împărtășire? Matei 26:17-19, 26-29; 1 Corinteni 11:26.

Matei 26:17-19, 26-29: „În ziua dintâi a Praznicului Azimilor, ucenicii au venit la Isus și I-au zis: „Unde vrei să-Ți pregătim să mănânci Paștele?” El le-a răspuns: „Duceți-vă în cetate la cutare om și spuneți-i: ‘Învățătorul zice: «Vremea Mea este aproape; voi face Paștele cu ucenicii Mei în casa ta.»’” Ucenicii au făcut cum le poruncise Isus și au pregătit Paștele. **(26-29)** Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine și, după ce a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.” Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el, căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor. Vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu.”

1 Corinteni 11:26: „Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului până va veni El.”

„În timp ce mânca Paștele cu ucenicii, [Hristos] a instituit în locul acestui sistem slujba care avea să amintească de jertfa cea mare. Sărbătoarea națională a iudeilor trebuia să fie desființată pentru totdeauna. Slujba rânduită de Hristos trebuia să fie îndeplinită de urmașii Lui în toate țările, în toate timpurile... Orânduirea Cinei Domnului a fost dată pentru a comemora marea eliberare săvârșită prin moartea Domnului Hristos. Această orânduire trebuie să se serbeze până la a doua Sa venire în slavă și putere. Ea este mijlocul prin care putem păstra mereu în minte marea Lui lucrare, făcută pentru noi.” — Idem, pp. 652, 653.

Miercuri

29 Ianuarie

4. SIMBOLUL ȘI ESENȚA

a. Pe cine reprezenta Mielul Pascal? Ioan 1:29; 1 Corinteni 5:7.

Ioan 1:29: „A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!”

1 Corinteni 5:7: „Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat, căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit.”

„Dumnezeu dorea să-i învețe că din iubirea Lui avea să pornească darul care putea să-i împace cu Sine.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 113, cap. *Botezul*.

„Mielul de jertfă Îl reprezintă pe ‚Mielul lui Dumnezeu’, în care este unica noastră nădejde de mântuire. Apostolul spune: ‚Căci Hristos, Paștele nostru, a fost jertfit’ (1 Corinteni 5, 7). Nu era de ajuns ca mielul pascal să fie junghiat; ci sângele lui trebuia să fie stropit pe stâlpii ușii; tot astfel este nevoie ca meritele sângelui lui Hristos să fie aplicate sufletului. Noi trebuie să credem nu numai că El a murit pentru lume, ci că a murit pentru fiecare dintre noi, în mod individual. Noi trebuie să ne însușim meritele jertfei ispășitoare.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 277, cap. *Paștele*.

b. Cine este simbolizat prin pâine și despre ce adevăr ar trebui să ne amintească aceasta? Ioan 6:47, 48, 51.

Ioan 6:47, 48, 51: „Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine are viața veșnică. Eu sunt Pâinea vieții. (51) Eu sunt Pâinea vie, care s-a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea pe care o voi da Eu este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.”

„Datorăm chiar și viața aceasta pământească morții lui Hristos. Pâinea pe care o mâncăm este cumpărată prin trupul Lui frânt. Apa pe care o bem este cumpărată prin sângele Lui vărsat. Nimeni, sfânt sau păcătos, nu mănâncă hrana zilnică fără a se hrăni cu trupul și sângele lui Hristos. Crucea de pe Calvar este gravată pe fiecare pâine. Se oglindește în fiecare izvor de apă. Toate acestea le-a spus Isus când a rânduit simbolurile marii Sale jertfe. Lumina care strălucește de la serviciul de împărtășire din camera de sus sfințește hrana pentru viața noastră zilnică. Masa familiei ajunge ca masa Domnului și fiecare masă e un act sfânt.

Și cu atât mai aplicabile sunt cuvintele lui Hristos la natura noastră spirituală. El spune: „Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, are viață veșnică”. Primind viața scursă pe crucea Calvarului, putem să trăim noi viața de sfințenie. Și primim această viață primind Cuvântul Său și făcând lucrurile pe care El le-a poruncit. În felul acesta, ajungem una cu El. „Cine mănâncă trupul Meu”, zice El, „și bea sângele Meu, rămâne în Mine, și Eu rămân în el. După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine.” (Ioan 6:54, 56, 57 citat). La sfânta împărtășire, se aplică textul acesta în chip deosebit. Când prin credință contemplăm jertfa cea mare a Domnului nostru, sufletul asimilează viața spirituală a lui Hristos. Sufletul acesta va primi putere spirituală din orice împărtășire. Slujba aceasta stabilește o legătură vie, prin care credinciosul este legat de Hristos și, în felul acesta, este legat de Tatăl. Într-un sens deosebit, ea formează o legătură între ființele omenești dependente și Dumnezeu.” — *Hristos, Lumina lumii*, pp. 660, 661, cap. În amintirea Mea.

Joi

30 ianuarie

5. A ZECEA PLAGĂ – MOARTEA ÎNTÂIULUI NĂSCUT

a. Descrieți ultima plagă. Exod 12:29, 30.

Exod 12:29, 30: „La miezul nopții, Domnul a lovit pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la întâiul născut al lui Faraon, care ședea pe scaunul lui de domnie, până la întâiul născut al celui închis în temniță și până la toți întâii născuți ai dobitoacelor. Faraon s-a sculat noaptea, el și toți slujitorii lui și toți egiptenii, și au fost mari țipete în Egipt, căci nu era casă unde să nu fie un mort.”

b. Cum au fost izgoniți israeliții din țara Egiptului? De ce? Exod 12:31-33.

Exod 12:31-33: „În aceeași noapte, Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a zis: „Sculați-vă, ieșiți din mijlocul poporului meu, voi și copiii lui Israel. Duceți-vă să slujiți Domnului, cum ați zis. Luați-vă și oile și boii, cum ați zis, duceți-vă și binecuvântați-mă.” Egiptenii zoreau poporul și se grăbeau să-i scoată din țară, căci ziceau: „Altfel, toți vom pieri.”

„Pe tot întinsul vastului imperiu egiptean, mândria fiecărei case fusese doborâtă. Strigătele și vaietele celor ce jeleau umpleau văzduhul. Împăratul și curtenii, cu fețele palide și picioarele tremurânde, stăteau îngroziți în fața acestei orori copleșitoare. Faraon își amintea cum strigase pe vremuri: ‚Cine este Domnul, ca să ascult de glasul Lui, și să las pe Israel să plece? Eu nu cunosc pe Domnul, și nu voi lăsa pe Israel să plece’. Acum, mândria lui, care se înălța până la cer, s-a umilit până în țărână și a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a zis: ‚Sculați-vă, ieșiți din mijlocul poporului meu, voi și copiii lui Israel. Duceți-vă de slujiți Domnului, cum ați zis. Luați-vă și oile și boii, cum ați zis, duceți-vă și binecuvântați-mă’. Sfetnicii împărătești, și ei la rândul lor, împreună cu poporul stăruiau de israeliți să plece ‚din țară, căci ziceau: ‚Altfel, toți vom pieri’ ”. — *Patriarhi și profeți*, p. 280, cap. Paștele.

Vineri

31 ianuarie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum a arătat Dumnezeu milă în avertismentele Sale înaintea fiecărei plăgi și mai ales înaintea celei de a zecea plăgi?
2. Cum ilustrează serviciul Paștelui că ar trebui să fie asociate credința și faptele? Cum se raportează aceasta la experiența mea personală?
3. Ce eliberare comemorează Cina Domnului? De ce avem nevoie să o respectăm cu regularitate?
4. Cum ne însușim sângele mântuitor al lui Hristos pentru sufletele noastre?
5. Cum putem, ca și Faraon, să așteptăm uneori până când Dumnezeu ne smerește înainte de a asculta vocea Lui?

Părăsind Egiptul

„Și, după patru sute treizeci de ani, tocmai în ziua aceea, toate oștile Domnului au ieșit din țara Egiptului.” (Exod 12:41).

„Ca și stelele în vastul circuit al drumului rânduitor lor, planurile lui Dumnezeu nu cunosc nici grabă și nici întârziere.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 32, cap. Împlinirea vremii.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pp. 281-283, cap. *Exodul*.

Duminică

2 februarie

1. PREGĂTIREA DE PLECARE

a. Ce au cerut israeliții pentru munca grea și suferința lor în Egipt, și de ce au onorat egiptenii cererea lor? Exod 12:33, 35, 36.

Exod 12:33, 35, 36: „Egiptenii zoreau poporul și se grăbeau să-i scoată din țară, căci ziceau: „Altfel, toți vom pieri.” (35, 36) Copiii lui Israel au făcut ce spusese Moise și au cerut egiptenilor vase de argint, vase de aur și haine. Domnul a făcut ca poporul să capete trecere înaintea egiptenilor, care le-au împlinit cererea. Și astfel au jefuit pe egipteni.”

b. Descrie mulțimea care a părăsit Egiptul. Exod 12:37-39.

Exod 12:37-39: „Copiii lui Israel au plecat din Ramses spre Sucot, în număr de aproape șase sute de mii de oameni care mergeau pe jos, afară de copii. O mulțime de oameni de tot soiul s-au suit împreună cu ei; aveau și turme însemnate de oi și boi. Cu plămădeala pe care o luaseră din Egipt și care nu se dospise încă, au făcut turte fără aluat, căci fuseseră izgoniți de egipteni fără să mai poată zăbovi și fără să-și ia merinde cu ei.”

„Un număr mare de egipteni au ajuns să recunoască prin manifestarea semnelor și minunilor desfășurate în Egipt – că Dumnezeu evreilor era singurul Dumnezeu adevărat... Ei au promis ca pe viitor să aleagă pe Dumnezeu lui Israel ca Dumnezeu al lor. Ei s-au hotărât să părăsească Egiptul și să meargă împreună cu copiii lui Israel să se închine Dumnezeului lor.” — *The SDA Bible Commentary* [E.G.White], vol. 1, p. 1101.

„Și au plecat, în număr de aproape șase sute de mii de oameni, care mergeau pe jos, afară de copii. O mulțime de oameni de tot soiul s-au suit

împreună cu ei'. În această mulțime se aflau nu numai acei care erau mânați de credința în Dumnezeuul lui Israel, ci se afla, de asemenea, un foarte mare număr de oameni care doreau numai să scape de plăgi sau porniseră după mulțimea în mișcare numai din sentimentalism și curiozitate. Această clasă de oameni a fost permanent o piedică și o cursă pentru Israel." — *Patriarhi și profeti*, p. 281, cap. *Exodul*.

Luni

3 februarie

2. AMINTINDU-ȘI ȘEDEREA

a. Cât timp a locuit Avraam și urmașii săi printre străini și cu ce generație s-a încheiat șederea lor în Egipt? Exod 12:40, 41; Geneza 15:13-16.

Exod 12:40, 41: „Șederea copiilor lui Israel în Egipt a fost de patru sute treizeci de ani. Și, după patru sute treizeci de ani, tocmai în ziua aceea, toate oștile Domnului au ieșit din țara Egiptului.”

Geneza 15:13-16: „Și Domnul a zis lui Avram: „Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită, și o vor apăsa greu, timp de patru sute de ani. Dar pe neamul căruia îi va fi roabă, îl voi judeca Eu, și pe urmă va ieși de acolo cu mari bogății. Tu vei merge în pace la părinții tăi; vei fi îngropat după o bătrânețe fericită. În al patrulea neam, ea se va întoarce aici, căci nelegiuirea amoritilor nu și-a atins încă vârful!”

b. Cum suntem noi, de asemenea, pribegi pe pământ? Evrei 11:13-16.

Evrei 11:13-16: „În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite, ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ. Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea. Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeuul lor, căci le-a pregătit o cetate.”

„Prin lucrările lor, [ucenicii] au mărturisit constant că această lume nu era căminul lor; cetățenia lor era sus, ei căutau o țară mai bună, cerească. Conversația și sentimentele lor erau despre lucruri cerești. Ei erau în lume, dar nu din lume, în spirit și practică ei erau separați de preceptele și obiceiurile ei. Exemplul lor zilnic mărturisea că ei trăiau pentru slava lui Dumnezeu. Marele lor interes, precum și cel al Stăpânului lor, era de a salva sufletele.” — *Lift Him Up*, p. 325.

c. În comemorarea Paștelui, ce a cerut Dumnezeu cu privire la întâiul născut al omului și al animalelor? Exod 13:2, 11-15; Numeri 3:13. Ce lecție ne-a învățat această lege?

Exod 13:2, 11-15: „Pune-Mi deoparte ca sfânt pe orice întâi născut, pe orice întâi născut dintre copiii lui Israel, atât dintre oameni, cât și dintre dobitoace: este al Meu.” (11-15) Când te va aduce Domnul în țara canaanților, cum a jurat ție și părinților tăi, și când ți-o va da, să închini Domnului pe orice întâi născut, chiar pe orice întâi născut din vitele pe care le vei avea: orice parte bărbătească este a Domnului. Să răscumperi cu un miel pe orice întâi născut al măgăriței, iar dacă nu-l vei răscumpăra, să-i frângi gâtul. Să răscumperi, de asemenea, pe orice întâi născut de parte bărbătească dintre fiii tăi. Și când te va întreba fiul tău într-o zi: ‘Ce înseamnă lucrul acesta?’ să-i răspunzi: ‘Prin mâna Lui cea atotputernică, Domnul ne-a scos din Egipt, din casa robiei; și, fiindcă Faraon se încapățâna și nu voia să ne lase să plecăm, Domnul a omorât pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la întâii născuți ai oamenilor până la întâii născuți ai dobitoacelor. Iată de ce aduc jertfă Domnului pe orice întâi născut de parte bărbătească și răscumpăr pe orice întâi născut dintre fiii mei.’”

„Pe lângă acestea, întâii născuți, atât dintre oameni, cât și dintre animale, trebuia să fie ai Domnului, putând fi cumpărați înapoi numai printr-o răscumpărare, ca recunoaștere a faptului că, atunci când întâii născuți ai Egiptului au pierit, ai lui Israel, deși au fost izbăviți în mod minunat, ar fi fost și ei părtași aceleiași sortii, dacă nu s-ar fi adus jertfa ispășitoare.” — *Patriarhi și profeți*, p. 274, cap. Paștele.

„După ce a fost stabilit serviciul în sanctuar, Domnul a ales seminția lui Levi în locul întâilor născuți din tot Israelul, ca să slujească în sanctuar. Dar întâii născuți urma totuși să fie priviți ca fiind ai Domnului și trebuia să fie răscumpărați.

În felul acesta, legea pentru înfățișarea întâilor născuți a căpătat o însemnătate deosebită. În timp ce era o amintire a minunatei eliberări a copiilor lui Israel de către Domnul, ea preînchipuia o eliberare mai mare, pe care avea să o îplinească singurul Fiu al lui Dumnezeu. După cum sângele stropit pe ușori i-a salvat pe întâii născuți ai lui Israel, tot astfel sângele lui Hristos are putere să salveze lumea.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 51, cap. Consacrarea.

Marti

4 februarie

3. URMÂND CONDUCEREA LUI DUMNEZEU

a. Ce dorință a lui Iosif au îndeplinit israeliții când au plecat din Egipt? Geneza 50:25; Exod 13:19.

Geneza 50:25: „Iosif a pus pe fiii lui Israel să jure, zicând: „Când vă va cerceta Dumnezeu, să luați și oasele mele de aici.”

Exod 13:19: „Să răscumperi cu un miel pe orice întâi născut al măgăriței, iar dacă nu-l vei răscumpăra, să-i frângi gâtul. Să răscumperi, de asemenea, pe orice întâi născut de parte bărbătească dintre fiii tăi.”

„La plecarea lor din Egipt, israeliții duceau cu ei o moștenire prețioasă, oasele lui Iosif, care așteptaseră atât de mult timp împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu și care, în timpul anilor întunecoși de robie, fuseseră o aducere aminte a izbăvirii lui Israel.” — *Patriarhi și profeți*, p. 282, cap. *Exodul*.

b. De ce au plecat israeliții pe un drum ocolit, în loc de a fi conduși direct în țara făgăduită? Exod 13:17, 18.

Exod 13:17, 18: „După ce Faraon a lăsat pe popor să plece, Dumnezeu nu l-a dus pe drumul care dă în țara filistenilor, măcar că era mai aproape, căci a zis Dumnezeu: „S-ar putea să-i pară rău poporului văzând războiul și să se întoarcă în Egipt.” Ci Dumnezeu a pus pe popor să facă un ocol pe drumul care duce spre pustie, spre Marea Roșie. Copiii lui Israel au ieșit înarmați din țara Egiptului.”

„În loc de a urma calea directă spre Canaan, care trecea prin țara filistenilor, Domnul le-a îndreptat mersul spre miazăzi, spre țărmurile Mării Roșii... Dacă ar fi încercat să treacă prin țara filistenilor, înaintarea lor ar fi fost stânjenită, căci filistenii îi considerau sclavi fugiți de la stăpânii lor și n-ar fi ezitat să se războiască cu ei. Israelii erau slab pregătiți pentru a se lupta cu poporul acela puternic și războinic. De asemenea, ei Îl cunoșteau prea puțin pe Dumnezeu și aveau puțină credință în El și s-ar fi înspăimântat și descurajat. Erau neînarmați și nedepriși cu lupta, iar starea lor de spirit era deprimată datorită îndelungatei lor robii; erau stânjeniți de femei și copii, de turme și cirezi. Conducându-i pe drumul spre Marea Roșie, Domnul S-a descoperit ca un Dumnezeu al milei și al înțelepciunii.” — *Idem*.

c. Când Dumnezeu pare uneori să ne conducă într-un mod pe care nu-l înțelegem, așa cum a făcut El cu copiii lui Israel, ce ar trebui să ne amintim? Ioan 13:7.

Ioan 13:7: „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.”

„Încercările noastre par adesea insuportabile, și fără ajutorul lui Dumnezeu sunt într-adevăr de nesuportat. Dacă nu ne bazăm pe El ne vom scufunda sub povara responsabilităților care nu aduc decât tristețe și mâhnire. Dacă Îl facem însă pe Hristos dependența noastră nu ne vom afunda în în-

cercări. Când totul pare întunecat și inexplicabil trebuie să avem încredere în dragostea Lui; trebuie să repetăm cuvintele pe care Hristos le-a spus suflurilor noastre: „Ce fac Eu tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.” — *My Life Today*, p. 184.

Miercuri

5 februarie

4. SEMNE VIZIBILE ALE CĂLĂUZIRII LUI DUMNEZEU

- a. Din ce loc au pornit copiii lui Israel călătoria? Unde au avut primul și al doilea popas? Exod 12:37; 13:20.**

Exod 12:37: „Copiii lui Israel au plecat din Ramses spre Sucot, în număr de aproape șase sute de mii de oameni care mergeau pe jos, afară de copii.”

Exod 13:20: „Au plecat din Sucot și au tăbărât la Etam, la marginea pustiei.”

- b. Ce a trimis Dumnezeu să călăuzească poporul Său în călătoria lor zi și noapte? Exod 13:21, 22; Psalmii 105:39.**

Exod 13:21, 22: „Domnul mergea înaintea lor: ziua într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă și ziua, și noaptea. Stâlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stâlpul de foc, în timpul nopții.”

Psalmii 105:39: „A întins un nor ca să-i acopere și focul ca să lumineze noaptea.”

„Stindardul Conducătorului lor nevăzut era totdeauna cu ei. Ziua, norul le arăta calea sau se întindea ca un acoperământ deasupra mulțimii. El servea ca apărare împotriva căldurii arzătoare, iar prin răcoarea și umezeala lui aducea o învioreare milostivă în deșertul ars de soare și de lipsă de apă. Noaptea, el devenea un stâlp de foc, luminându-le tabăra și asigurându-i fără încetare de prezența divină.” — *Patriarhi și profeți*, p. 282, cap. *Exodul*.

- c. Cum prezintă Isaia grija lui Dumnezeu pentru poporul Său în conflictul final în timp ce acesta se află aproape de patria lor cerească? Isaia 4:5-6.**

Isaia 4:5, 6: „Domnul va așeza, peste toată întinderea muntelui Sionului și peste locurile lui de adunare, un nor de fum ziua și un foc de flăcări strălucitoare noaptea. Da, peste toată slava va fi un adăpost, o colibă, ca umbrar împotriva căldurii zilei și ca loc de adăpost și de ocrotire împotriva furtunii și ploii.”

„Într-unul dintre cele mai frumoase și mai încurajatoare pasaje din cartea profetului Isaia, se face referire la stâlpul de nor și de foc, spre a reprezenta grija lui Dumnezeu față de poporul Său în marea luptă finală cu puterile răului. Domnul va așeza peste toată întinderea muntelui Sionului și peste locurile lui de adunare un nor de fum ziua, și un foc de flăcări strălucitoare noaptea. Da, peste toată slava va fi un adăpost, o colibă, ca umbrar împotriva căldurii zilei și ca loc de adăpost și de ocrotire împotriva furtunii și ploii' (Isaia 4:5, 6)". — Ibid. p. 283.

„În timpul încercării ce ne stă în față, semnul legământului purtării de grijă a lui Dumnezeu va fi pus asupra acelor care au păzit cuvântul răbdării Sale... Leul din Iuda, atât de îngrozitor pentru cei care au lepădat harul Său, va fi Mielul lui Dumnezeu pentru cei ascultători și credincioși. Stâlpul de nor, care exprimă mânie și groază pentru călcătorul Legii lui Dumnezeu, este lumină, îndurare și eliberare pentru cei care au păzit poruncile Lui. Brațul care este puternic pentru a-i lovi pe răzvrățiți va fi puternic pentru a-i elibera pe cei credincioși. Fiecare credincios va fi în mod sigur adunat. El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă' (Matei 24:31)." — *Mărturii*, vol. 6, p. 404, cap. *Pregătire pentru criza finală*.

Joi

6 februarie

5. FARAON ÎI URMĂREȘTE PE ISRAELIȚI

a. Ce instrucțiune și avertizare a transmis Domnul israeliților, având în vedere pericolul iminent? Exod 14:1-4.

Exod 14:1-4: „Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Spune copiilor lui Israel să se întoarcă și să tăbărăscă înaintea Pi-Hahirotului, între Migdol și mare, față în față cu Baal-Țefon: în dreptul locului acestuia să tăbărăți, lângă mare. Faraon va zice despre copiii lui Israel: ‘S-au rătăcit prin țară; îi închide pustia.’ Eu voi împietri inima lui Faraon, și-i va urmări, dar Faraon și toată oastea lui vor face să se arate slava Mea, și egiptenii vor ști că Eu sunt Domnul.” Copiii lui Israel au făcut așa.”

b. Cu ce forță mare a urmărit Faraon pe fugari și unde i-a ajuns? Exod 14:5-9.

Exod 14:5-9: „S-a dat de știre împăratului Egiptului că poporul a luat fuga. Atunci, inima lui Faraon și a slujitorilor lui s-a schimbat față de popor. Ei au zis: „Ce am făcut de am lăsat pe Israel să plece și să nu ne mai slujească?” Faraon și-a pregătit carul de război și și-a luat oamenii de război cu el. A luat șase sute de care de luptă cu oameni aleși și toate carele Egiptului; în toate erau luptători. Domnul a împie-

trit inima lui Faraon, împăratul Egiptului, și Faraon a urmărit pe copiii lui Israel. Copiii lui Israel ieșiseră gata de luptă. Egiptenii i-au urmărit, și toți caii, carele lui Faraon, călăreții lui și oștirea lui i-au ajuns tocmai când erau tăbărâți lângă mare, lângă Pi-Hahiro, față în față cu Baal-Tejon.”

„Împăratul era hotărât să-l intimideze pe Israel printr-o mare desfășurare a puterii sale. Egiptenii se temeau ca nu cumva supunerea lor silită față de Dumnezeul lui Israel să-i facă să ajungă de râsul celorlalte națiuni; dar, dacă aveau să pornească acum cu o mare desfășurare a forței lor și să-i aducă înapoi pe fugari, atunci aveau să-și recapete gloria și să-și recâștige serviciile robilor lor.” — *Patriarhi și profeți*, p. 283, cap. *Exodul*.

c. În lupta noastră personală pentru eliberarea de stăpânirea lui Satan, ce promisiune ar trebui să ne inspire cu privire la garanția eliberării? Isaia 49:24, 25.

Isaia 49:24, 25: „Se poate lua prada celui puternic? Și poate să scape cel prins din prinsoare? „Da”, zice Domnul, „prada celui puternic îi va fi luată și cel prins de asupritor va scăpa, căci Eu voi lupta împotriva vrăjmașilor tăi și voi scăpa pe fiii tăi.”

„Duhurile întinericului se vor lupta pentru cel care odată a fost sub stăpânirea lor; dar îngerii lui Dumnezeu îl vor apăra cu o putere care va câștiga biruința. Domnul zice: „Se poate lua prada celui puternic? Și poate să scape cel prins din prinsoare? Da, zice Domnul, prada celui puternic va fi luată și cel prins de asupritor va scăpa: Căci Eu voi lupta împotriva vrăjmașilor tăi și voi scăpa pe fiii tăi” (Isaia 49:24, 25).” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 258, cap. *La Capernaum*.

Vineri

7 februarie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum ne putem asemăna cu mulțimea amestecată, în motivele noastre de a sluji lui Dumnezeu?
2. Cum putem arăta că suntem doar peregrini pe acest pământ?
3. La începutul călătoriei lor, de ce au fost nevoiți israeliții să parcurgă o cale mai lungă? Ce ar trebui să învățăm din experiența lor?
4. Cum va servi din nou stâlpul de nor și cel de foc poporului lui Dumnezeu în conflictul final?
5. Ce căutau egiptenii să recâștige când au decis să-i urmărească pe israeliți?

Trecerea Mării Roșii

„El a muștrat Marea Roșie, și ea s-a uscat; și El i-a condus prin adâncuri ca prin pustiu.” (Psalmii 106:9, engl. KJV).

„Mâna cea puternică a lui Hristos a rostogolit apele Mării Roșii înapoi, așa încât ele stăteau fixate ca un zid. Astfel s-a pregătit un drum uscat prin albia mării și Israel a trecut fără să se ude măcar.” — *The SDA Bible Commentary* [E.G.White Comments], vol. 1, p. 1101.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pp. 284-290, cap. Exodul.

Duminică

9 februarie

1. LINIȘTIND TEMERILE

a. Cum și-au exprimat israeliții temerile când au văzut marea în fața lor și oastea lui Faraon în spate? Exod 14:10-12.

Exod 14:10-12: „Faraon se apropia. Copiii lui Israel și-au ridicat ochii și iată că egiptenii veneau după ei. Și copiii lui Israel s-au înspăimântat foarte tare și au strigat către Domnul după ajutor. Ei au zis lui Moise: „Nu erau oare morminte în Egipt, ca să nu mai fi fost nevoie să ne aduci să murim în pustie? Ce ne-ai făcut de ne-ai scos din Egipt? Nu-ți spuneam noi în Egipt: ‘Lasă-ne să slujim ca robi egiptenilor, căci vrem mai bine să slujim ca robi egiptenilor decât să murim în pustie?’”

„Evreii tăbărâseră lângă mare, ale cărei ape ridicau înaintea lor o barieră ce părea de netrecut, în timp ce la miazăzi un munte stâncos le oprea înaintarea. Deodată, ei au văzut în depărtare armuri strălucitoare și care de luptă în mișcare, ce trădau avangarda unei mari oștiri... Groaza a umplut inimile israeliților.” — *Patriarhi și profeți*, pp. 283, 284, cap. Exodul.

b. Cu ce cuvinte a încercat Moise să liniștească temerile lor? Exod 14:13, 14.

Exod 14:13, 14: „Moise a răspuns poporului: „Nu vă temeți de nimic, stați pe loc și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul în ziua aceasta, căci pe egiptenii aceștia pe care-i vedeți azi, nu-i veți mai vedea niciodată. Domnul Se va lupta pentru voi, dar voi stați liniștiți.”

„Moise s-a tulburat foarte mult văzând că poporul său dă pe față atât de puțină credință în Dumnezeu, în ciuda faptului că în repetate rânduri

fusese martor la manifestarea puterii Sale spre binele lor. Cum puteau ei să-l învinuiască de primejdiile și greutățile situației lor, când el nu făcuse altceva decât să urmeze porunca expresă a lui Dumnezeu? Într-adevăr, nu exista nici o posibilitate de scăpare, decât dacă Dumnezeu Însuși avea să intervină pentru izbăvire; dar pentru că fuseseră aduși în această situație datorită faptului că au ascultat de îndrumările divine, Moise nu se temea de urmări.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 284, cap. *Exodul*.

Luni

10 februarie

2. DUMNEZEU DESCHIDE O CALE DE SCĂPARE

- a. Ce instrucțiuni i-a dat Dumnezeu lui Moise, având în vedere pericolul iminent? Exod 14:15-18. Cum a dat Hristos ucenicilor Săi o instrucțiune similară, pentru momentele când vor fi înconjurați de dificultăți? Ioan 16:33**

Exod 14:15-18: „Domnul a zis lui Moise: „Ce rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Israel să pornească înaintea. Tu ridică-ți toiagul, întinde-ți mâna spre mare și despice-o, și copiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării ca pe uscat. Eu voi împietri inima egiptenilor, ca să intre în mare după ei. Și Faraon și toată oastea lui, carele și călăreții lui vor face să se arate slava Mea. Și vor ști egiptenii că Eu sunt Domnul când Faraon, carele și călăreții lui vor face să se arate slava Mea.”

Ioan 16:33: „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.”

„Hristos n-a dat greș în lucrarea Sa și nici nu a fost descurajat; iar ucenicii trebuiau să dea pe față o credință la fel de răbdătoare. Ei trebuia să lucreze la fel de serios ca El, depinzând de El în ce privește tăria. Deși calea lor avea să fie blocată cu piedici în aparență de neînving, totuși, prin harul Său, ei trebuia să meargă înaintea, fără să dispere vreodată și sperând oricând.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 23, cap. *Instruirea celor doisprezece*.

- b. Cum a deschis îngerul lui Dumnezeu o cale de scăpare pentru copiii lui Israel prin mare? Exod 14:19-22.**

Exod 14:19-22: „Îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberei lui Israel, și-a schimbat locul și a mers înapoia lor, și stâlpul de nor care mergea înaintea lor și-a schimbat locul și a stat înapoia lor. El S-a așezat între tabăra egiptenilor și tabăra lui Israel. Norul acesta pe o parte era întunecos, iar pe cealaltă lumina noaptea. Și toată noaptea cele două tabere nu s-au apropiat una de alta. Moise și-a întins mâna spre mare. Și Domnul a pus marea în mișcare printr-un vânt dinspre răsărit, care a suflat cu putere toată noaptea; el a uscat marea, și apele s-au

despărțit în două. Copiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, și apele stăteau ca un zid la dreapta și la stânga lor.

„Dar deodată, în timp ce oștile egiptene se apropiau, așteptându-se să facă din ei o pradă ușoară, stâlpul de nor s-a ridicat în mod maiestuos spre cer, a trecut peste israeliți și a coborât între ei și oștile Egiptului. Un zid întunecos s-a așezat între urmăriți și urmăritori. Egiptenii nu mai puteau vedea nicidecum tabăra evreilor, fiind astfel constrânși să se oprească. Dar, pe când întunericul nopții devenea tot mai adânc, zidul de nor a devenit o mare lumină pentru evrei, inundând întreaga tabără cu o strălucire ca în timpul zilei.” — *Patriarhi și profeți*, p. 284, 287, cap. *Exodul*.

c. Ce lecție ar trebui să învățăm din această experiență? Romani 8:31.

Romani 8:31: „Deci ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?”

„În fiecare încercare, poporul Său poate spune cu încredere: ‚Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?’ (Romani 8:31). Oricât de puternice ar fi uneltirile lui Satan și ale agenților lui, Dumnezeu le poate descoperi și poate zădărnici planurile lor. Răspunsul credinței astăzi va fi răspunsul dat de Neemia: ‚Dumnezeul nostru va lupta pentru noi’, căci Dumnezeu este în lucrarea aceasta și nici un om nu poate împiedica succesul ei final.” — *Profeți și Regi*, p. 645, cap. *Constructorii pe ziduri*.

Martți

11 februarie

3. NECAZURI PENTRU EGIPTENI

a. Cum a îngreunat Domnul înaintarea oștii egiptenilor? Exod 14:23-25 p.p.; Psalmii 77:15-18.

Exod 14:23-25 p.p.: „Egiptenii i-au urmărit, și toți caii lui Faraon, carele și călăreții lui au intrat după ei în mijlocul mării. În straja dimineții, Domnul, din stâlpul de foc și de nor, S-a uitat spre tabăra egiptenilor și a aruncat învâlmășeală în tabăra egiptenilor. A scos roțile carelor și le-a îngreuniat mersul.”

Psalmii 77:15-18: „Prin brațul Tău, Tu ai izbăvit pe poporul Tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif. Când Te-au văzut apele, Dumnezeule, când Te-au văzut apele, s-au cutremurat și adâncurile s-au mișcat. Norii au turnat apă cu găleata, tunetul a răsunat în nori, și săgețile Tale au zburat în toate părțile. Tunetul Tău a izbucnit în vârtej de vânt, fulgerele au luminat lumea: pământul s-a mișcat și s-a cutremurat.”

„Egiptenii au îndrăznit să se aventureze pe calea pe care o pregătise Dumnezeu pentru poporul Său și îngerii lui Dumnezeu au trecut prin oastea lor și le-au desprins roțile carelor. Ei au fost afectați. Înaintarea lor a fost încetinită și au început să fie neliniștiți. Ei și-au amintit de judecățile pe care Dumnezeul evreilor le adusese asupra lor în Egipt pentru a-i constrânge să-i lase pe israeliți să plece și se gândeau că Dumnezeu îi poate da pe toți în mâinile israeliților. Ei și-au dat seama că Dumnezeu lupta pentru israeliți și s-au înfricoșat teribil.” — *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 235.

b. Când egiptenii au realizat că au dificultăți în a-i urmări pe israeliți, ce și-au zis ei unii altora? Exod 14:25 u.p.

Exod 14:25 u.p.: „Egiptenii au zis atunci: „Haidem să fugim dinaintea lui Israel, căci Domnul Se luptă pentru el împotriva egiptenilor.”

c. Ce s-a întâmplat imediat ce israeliții au trecut în siguranță de partea cealaltă a mării și Moise a întins din nou toiagul? Exod 14:26-30. Cum va interveni Dumnezeu în mod asemănător pentru poporul Său la granițele Canaanului ceresc?

Exod 14:26-30: „Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre mare, și apele au să se întoarcă peste egipteni, peste carele lor și peste călăreții lor.” Moise și-a întins mâna spre mare. Și, înspre dimineață, marea și-a luat iarăși rezezițiunea cursului și, la apropierea ei, egiptenii au luat-o la fugă, dar Domnul a năpustit pe egipteni în mijlocul mării. Apele s-au întors și au acoperit carele, călăreții și toată oastea lui Faraon, care intraseră în mare după copiii lui Israel; niciunul măcar n-a scăpat. Dar copiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, în timp ce apele stăteau ca un zid la dreapta și la stânga lor. În ziua aceea, Domnul a izbăvit pe Israel din mâna egiptenilor, și Israel a văzut pe egipteni morți pe țărmul mării.”

„Egiptenii au fost cuprinși de confuzie și spaimă. În mijlocul mâniei elementelor naturii, în care au auzit vocea unui Dumnezeu mâniat, ei au încercat să se retragă și să fugă înspre țărmul pe care-l părăsiseră. Dar Moise și-a întins toiagul și apele care erau îngrămădite, suierând și mugind, grăbite să-și apuce prada, s-au îngrămădit laolaltă, înghițind armata egipteană în adâncurile lor întunecoase.

Când se iviră zorile, acestea îi descoperiră mulțimii lui Israel tot ce mai rămăsese din puternicii săi vrăjmași — grămezi de cadavre îmbrăcate în zale, aruncate pe țărm. Din primejdia cea mai îngrozitoare, o singură noapte a adus o deplină izbăvire.” — *Patriarhi și profeți*, p. 287, 288, cap. *Exodul*.

„Inteligențele cerești, îngerii care excelează în putere, așteaptă ascultători porunca Lui, ca să se unească cu agenții umani, iar Domnul va interveni când

vin astfel de încercări în care doar o putere divină poate contracara agenții satanici la lucru. Când poporul Său va fi în cel mai mare pericol, aparent incapabil să stea împotriva puterii lui Satan, Dumnezeu va lucra de partea lor. Neputința omului este ocazia lui Dumnezeu.” — *Selected Messages*, bk. 2, p. 373.

Miercuri

12 februarie

4. O IZBĂVIRE MĂREATĂ

a. Cum a descris psalmistul trecerea poporului Israel prin Marea Roșie? Psalmii 77:19, 20; 106:8-11.

Psalmii 77:19, 20: „Ți-ai croit un drum prin mare, o cărare prin apele cele mari, și nu Ți s-au mai cunoscut urmele. Ai povățuit pe poporul Tău ca pe o turmă, prin mâna lui Moise și Aaron.”

Psalmii 106:8-11: „Dar El i-a scăpat din pricina Numelui Lui, ca să-Și arate puterea. A muștrat Marea Roșie, și ea s-a uscat; și i-a trecut prin adâncuri ca printr-un pustiu. I-a scăpat din mâna celui ce-i ura și i-a izbăvit din mâna vrăjmașului. Apele au acoperit pe potrivnicii lor. N-a rămas unul măcar din ei.”

b. Ce era necesar din partea israeliților pentru ca Dumnezeu să despice Marea Roșie pentru ei? Evrei 11:29.

Evrei 11:29: „Prin credință au trecut ei Marea Roșie ca pe uscat, pe când egiptenii, care au încercat s-o treacă, au fost înghițiți.”

„Dumnezeu, în providența Sa, i-a dus pe evrei în fortăreața munților înaintea mării, pentru ca El să-și poată manifesta puterea în eliberarea lor și să umilească în mod vădit mândria opresorilor lor. El ar fi putut să-i salveze și pe o altă cale, dar a ales această metodă pentru a le pune la probă credința și a le întări încrederea în El. Poporul era obosit și înspăimântat și totuși, dacă ar fi dat înapoi atunci când Moise i-a spus să înainteze, Dumnezeu nu i-ar fi deschis niciodată calea. Prin credință au trecut ei Marea Roșie, ca pe uscat’ (Evrei 11:29). Coborând până la apă, ei au dovedit că au crezut Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum era rostit de către Moise. Ei au făcut tot ce stătea în puterea lor să facă și numai după aceea, Cel care este tăria lui Israel a despărțit marea pentru a face o cale pentru picioarele lor.” — *Patriarhi și profeți*, p. 290, cap. *Exodul*.

c. Cum au reacționat israeliții la izbăvirea minunată pe care le-o pregătise Domnul? Exod 14:31; Psalmii 106:12. Ce lecție ne învață această experiență?

Exod 14:31: „Israel a văzut mâna puternică pe care o îndreptase Domnul împotriva egiptenilor. Și poporul s-a temut de Domnul și a crezut în Domnul și în robul Său Moise.”

Psalzii 106:12: „Atunci, ei au crezut în cuvintele Lui și au cântat laudele Lui.”

„Marea lecție dată aici este pentru toate timpurile. Adesea, viața creștină este înconjurată de primejdii, iar datoria pare greu de îndeplinit. Imaginația întrezărește o iminentă ruină în față și sclavie sau moarte în urmă. Și totuși, vocea lui Dumnezeu rostește în mod clar: ‚Mergeți înainte’. Noi trebuie să ascultăm de porunca aceasta chiar dacă ochii noștri nu pot pătrunde prin întuneric și chiar dacă simțim la picioarele noastre valurile reci. Obstacolele care stau în calea înaintării noastre nu vor dispărea niciodată înaintea unui spirit zăbavnice și îndoielnic. Cel care amână ascultarea, până când fiecare umbră de nesiguranță va dispărea și până când nu va mai fi nici un risc de a da greș sau de a fi înfrânt, nu va asculta niciodată. Necredința șoptește: ‚Să așteptăm până când sunt date la o parte toate piedicile și până când vom putea vedea în mod clar drumul nostru’; dar credința plină de curaj îndeamnă la înaintare, nădăjduind și crezând totul.” — Idem.

Joi

13 februarie

5. INTONÂND CÂNTAREA BIRUINȚEI

a. Cum și-a exprimat poporul bucuria? Care sunt unele dintre ideile principale ale Cântării lui Moise? Exod 15:1-21.

Exod 15:1-21: „Atunci, Moise și copiii lui Israel au cântat Domnului cântarea aceasta. Ei au zis: ‚Voi cânta Domnului, căci Și-a arătat slava: A năpustit în mare pe cal și pe călăreț. Domnul este tăria mea și temelul cântărilor mele de laudă: El m-a scăpat. El este Dumnezeuul meu: pe El Îl voi lăuda. El este Dumnezeuul tatălui meu: pe El Îl voi preamări. Domnul este un războinic viteaz: Numele Lui este Domnul. El a aruncat în mare carele lui Faraon și oastea lui; Luptătorii lui aleși au fost înghițiți în Marea Roșie. I-au acoperit valurile. Și s-au coborât în fundul apelor, ca o piatră. Dreapta Ta, Doamne, și-a făcut vestită tăria; Mâna Ta cea dreaptă, Doamne, a zdrobit pe vrăjmași. Prin mărimea măreției Tale, Tu trântești la pământ pe vrăjmașii Tăi; Îți dezlănțui mânia Și ea-i mistuie ca pe o trestie. La suflarea nărilor Tale, s-au îngrămădit apele, S-au ridicat talazurile ca un zid Și s-au închegat valurile în mijlocul mării. Vrăjmașul zicea: ‚Îi voi urmări, îi voi ajunge, Voi împărți prada de război; Mă voi răzbuna pe ei, Voi scoate sabia și-i voi nimici cu mâna mea!’ Dar Tu ai suflat cu suflarea Ta Și marea i-a acoperit; Ca plumbul s-au afundat în adâncimea apelor. Cine este ca Tine între dumnezei, Doamne? Cine este ca Tine minunat în sfințenie, Bogat în fapte de laudă Și făcător de minuni? Tu Ți-ai întins

mâna dreaptă, și i-a înghițit pământul. Prin îndurarea Ta, Tu ai călăuzit și ai izbăvit pe poporul acesta, iar prin puterea Ta îl îndrepti spre locașul sfințeniei Tale. Popoarele vor afla lucrul acesta și se vor cutremura: Apucă groaza pe filistenii, Se înpăimântă căpeteniile Edomului și un tremur apucă pe războinicii lui Moab. Toți locuitorii Canaanului leșină de la inimă. Îi va apuca teama și spaima; iar văzând măreția brațului Tău, Vor sta muți ca o piatră, Până va trece poporul Tău, Doamne! Până va trece Poporul pe care Ți l-ai răscumpărat. Tu îi vei aduce și-i vei așeza pe muntele moștenirii Tale, În locul pe care Ți l-ai pregătit ca locaș, Doamne, La Templul pe care mâinile Tale l-au întemeiat, Doamne! Și Domnul va împărăți în veac și în veci de veci. Căci caii lui Faraon, carele și călăreții lui au intrat în mare, Și Domnul a adus peste ei apele mării; Dar copiii lui Israel au mers ca pe uscat prin mijlocul mării.” Maria, prorocița, sora lui Aaron, a luat în mână un timpan și toate femeile au venit după ea cu timpane și jucând. Maria răspundea copiilor lui Israel: „Cântați Domnului, căci și-a arătat slava: A năpustit în mare pe cal și pe călăreț.”

„Acest cântec și marea eliberare pe care el o sărbătorește au făcut o impresie de neșters în memoria poporului evreu. Din veac în veac, el a fost intonat de către profeții și cântăreții lui Israel, mărturisind că Domnul este tăria și izbăvirea aceluia care se încred în El.” — *Patriarhi și profeți*, p. 289, cap. *Exodul*.

b. Când, unde și de cine va fi intonată din nou o cântare asemănătoare? Apocalipsa 15:2-4.

Apocalipsa 15:2-4: „Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitoarii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei. Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeu, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor! Cine nu se va teme, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu ești Sfânt și toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate!”

„Acest cântec nu aparține numai poporului iudeu. El arată înainte la nimicirea tuturor vrăjmașilor neprihănirii și la biruința finală a Israelului lui Dumnezeu.” — *Idem*.

„Ei cântau, o cântare nouă, înaintea tronului, o cântare pe care nici un om n-o poate învăța, afară de cei o sută patruzeci și patru de mii. Este cântarea lui Moise și a Mielului — cântarea eliberării. Nimeni în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii nu poate învăța cântarea aceasta; căci este cântarea experienței lor — o experiență pe care nici o altă generație n-a avut-o vreodată.” — *Tragedia Veacurilor*, pp. 648, 649, cap. *Poporul lui Dumnezeu salvat*.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce nu i-a fost frică lui Moise la Marea Roșie? Cum pot fi și eu ca el?
2. Cum a deschis Dumnezeu o cale de scăpare pentru israeliți? Cum a deschis El uneori o cale de scăpare pentru tine?
3. Când va interveni Dumnezeu să-Și ajute poporul care se află chiar la granițele Canaanului ceresc?
4. De ce a ales Dumnezeu să-i aducă pe israeliți în această situație dificilă? De ce ne regăsim uneori în situații dificile?
5. De ce poate fi cântată cântarea lui Moise și a Mielului doar de o grupă specială?

Lecții la Mara și Elim

„Moise a strigat către Domnul; și Domnul i-a arătat un lemn, pe care l-a aruncat în apă. Și apa s-a făcut dulce. Acolo a dat Domnul poporului legi și porunci, și acolo l-a pus la încercare.” (Exod 15:25).

„Căutați pe Domnul pentru înțelepciune în orice împrejurare. În fiecare încercare rugați-L pe Isus să vă arate o calea de ieșire din necazurile voastre. Atunci ochii voștri vi se vor deschide pentru a vedea soluția și pentru a beneficia de promisiunile vindecătoare care au fost consemnate în Cuvântul Său.” — *Selected Messages*, bk. 2, p. 273.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pp. 291-294, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

Duminică

16 februarie

1. ÎN PUSTIA ȘUR

a. Câte zile au călătorit israeliții prin pustie fără să găsească apă? Exod 15:22

Exod 15:22: „Moise a pornit pe Israel de la Marea Roșie. Au apucat înspre pustia Șur și, după trei zile de mers în pustie, n-au găsit apă.”

b. Cum se numea locul unde au găsit apă și cum era apa? Exod 15:23. Ce înseamnă „Mara”? (același verset, vezi adnotarea dintre paranteze) (Compară cu Rut 1:20.)

Exod 15:23: „Au ajuns la Mara, dar n-au putut să bea apă din Mara, pentru că era amară. De aceea locul acela a fost numit Mara (Amărăciune).”

Rut 1:20: „Ea le-a zis: „Nu-mi mai ziceți Naomi (Plăcută), ziceți-mi Mara (Amărăciune), căci Cel Atotputernic m-a umplut de amărăciune.”

„Timp de trei zile, în călătoria lor n-au găsit apă. Rezerva pe care o luase ră cu ei se terminase. Nu era nimic care să le potolească setea arzătoare, în timp ce se târau oboșiți peste întinderile arse de soare. Moise, care cunoștea această regiune, știa ceva ce nu știau ceilalți, și anume că la Mara, cel mai apropiat loc de poposire, unde se găseau izvoare, apa nu era bună de băut. Cu mare îngrijorare el urmărea norul călăuzitor. Cu strângere de inimă el

a auzit strigătul plin de bucurie — ,apă, apă’ — al cărui ecou se făcea auzit pretutindeni. Bărbați, femei și copii, în graba lor, plini de bucurie, s-au îngrămădit la izvoare, când, deodată, un strigăt plin de durere a izbucnit din mulțime — apa era amară.” — *Patriarhi și profeți*, p. 291, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

Luni

17 februarie

2. UITÂND BINECUVÂNTĂRILE

a. Ce a făcut poporul când au început să sufere de sete? Exod 15:24; Psalmii 106:13.

Exod 15:24: „Poporul a cârtit împotriva lui Moise, zicând: „Ce avem să bem?”

Psalmii 106:13: „Dar au uitat curând lucrările Lui și n-au așteptat împlinirea planurilor Lui.”

„În groaza și disperarea lor, i-au reproșat lui Moise că i-a condus pe un astfel de drum, neținând seama de faptul că prezența divină din acel nor misterios îl condusese și pe el, la fel cum i-a condus pe ei. În durerea sa față de disperarea lor, Moise a făcut ce ei au uitat să facă: el a strigat fierbinte către Dumnezeu după ajutor.” — *Patriarhi și profeți*, p. 291, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

b. Ce le spune Hristos celor care, în neliniștea lor pentru nevoile viitoare, uită binecuvântările trecute? Luca 12:29, 30

Luca 12:29, 30: „Să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea și nu vă frământați mintea. Căci toate aceste lucruri neamurile lumii le caută. Tatăl vostru știe că aveți trebuință de ele.”

„Creștinii nu ar trebui să își îngăduie să fie tulburați de grija și de neliniștea cu privire la lucrurile necesare vieții. Dacă Îl iubesc și Îl ascultă pe Dumnezeu și dacă își fac partea, El va avea grijă de nevoile lor. Chiar dacă va trebui să vă câștigați existența cu sudoarea frunții, nu trebuie să renunțați la încrederea în Dumnezeu, căci în marele plan al providenței Sale, El vă va satisface nevoile zilnice.” — *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, p. 227.

c. Ce arată că Dumnezeu nu ne va uita niciodată? Isaia 44:21; 49:15, 16.

Isaia 44:21: „Ține minte aceste lucruri, Iacove, și tu, Israele, căci ești robul Meu. Eu te-am făcut, tu ești robul Meu, Israele, nu Mă uita!

Isaia 49:15, 16: „Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează și să n-aibă milă de rodul pântecei ei? Dar chiar dacă l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita cu niciun chip. Iată că te-am săpat pe mâinile Mele, și zidurile tale sunt totdeauna înaintea ochilor Mei!”

„Dragostea lui Isus este ceva exprimat, mai tandru decât iubirea unei mame pentru copilul ei. Cea mai tandră dragoste pe care o cunoaștem este cea a unei mame pentru copilul ei, dar dragostea lui Isus o depășește. Ea își poate schimba sentimentele. Mamele pot deveni aspre, dar Isus niciodată nu va deveni nepăsător sau nedrept, sau nemilos față de copiii Săi.

Niciodată, chiar niciodată să nu arătam neîncredere și lipsă de credință. Atât de puternică este dragostea Lui încât controlează toate sentimentele naturii Sale și El folosește toate resursele Sale vaste pentru a face bine oamenilor. Iubirea Lui este durabilă, fără variabilitate sau umbră de schimbare. Să nu dezonorăm niciodată pe Dumnezeu încercând din răsuputeri să ne ațintim privirea asupra noastră și să ne avem permanent în vedere pe noi înșine.” — *The Upward Look*, p. 180.

„Oh, ce ușor este pentru noi să uităm pe Dumnezeu, în timp ce El nu ne uită niciodată; El ne înconjoară cu îndurările Sale în fiecare moment.” — *Înalta noastră chemare*, p. 314, cap. *Semnul legământului veșnic*.

Marți

18 februarie

3. AMARUL DEVINE DULCE

a. Cum au devenit apele de la Mara dulci? Exod 15:25. Ce lecții practice putem învăța din acesta?

Exod 15:25: „Moise a strigat către Domnul, și Domnul i-a arătat un lemn, pe care l-a aruncat în apă. Și apa s-a făcut dulce. Acolo a dat Domnul poporului legi și porunci și acolo l-a pus la încercare.”

„Pentru fiecare încercare, Dumnezeu a pregătit ajutor. Când, în deșert, Israel a ajuns la apele amare ale Marei, Moise a strigat către Domnul. Domnul nu le-a oferit vreun remediu nou, ci le-a atras atenția asupra a ceea ce era la îndemână. Un arbust pe care El îl crease trebuia să fie aruncat în izvor pentru a face apa dulce și curată. Când s-a făcut aceasta, poporul a băut din apă și s-a înviorat. În fiecare încercare, dacă-L căutăm, Hristos ne va da ajutor. Ochii noștri se vor deschide pentru a înțelege făgăduințele de vindecare amintite în Cuvântul Său. Duhul Sfânt ne va învăța cum să ne însușim fiecare binecuvântare care va fi un antidot pentru durere. Pentru fiecare înghițitură amară care ne este dusă la buze, vom găsi o ramură vindecătoare.

Nu trebuie să permitem ca viitorul, cu problemele lui grele, cu perspectivele lui nesatisfăcătoare, să ajungă să ne înmoaie inimile, să ne facă genunchii să tremure și mâinile să atârne neputincioase. „Să se prindă de tăria Mea, spune Cel Atotputernic, ca să poată face pace cu Mine; și va face pace cu Mine” (Isaia 27:5). Acei care își predau viețile sub călăuzirea Sa și în serviciul Său nu vor fi aduși niciodată într-o situație pentru care El să nu fi prevăzut ieșire. Oricare ar fi situația în care ne aflăm, dacă suntem împlinitori ai Cuvântului Său, avem o Călăuză care să ne îndrume pe cale; oricare ar fi nedumerirea noastră, avem un Sfetnic priceput; oricare ar fi întristarea noastră, pierderea suferită sau singurătatea de care suferim, avem un Prieten plin de compasiune.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 248, cap. *Principii Biblice de vindecare*.

b. Unde și cu ce altă ocazie a existat o problemă similară și cum a fost rezolvată? 2 Regi 2:19-22.

2 Regi 2:19-22: „Oamenii din cetate au zis lui Elisei: „Iată, așezarea cetății este bună, după cum vede domnul meu, dar apele sunt rele și țara este stearpă.” El a zis: „Aduceți-mi un blid nou și puneți sare în el.” Și i-au adus. Apoi s-a dus la izvorul apelor și a aruncat sare în el și a zis: „Așa vorbește Domnul: ‘Vindec apele acestea; nu va mai veni din ele nici moarte, nici sterpătură.’” Și apele au fost vindecate până în ziua aceasta, după cuvântul pe care-l rostise Domnul.”

„Vindecarea apelor din Ierihon a fost realizată nu prin vreo înțelepciune omenească, ci prin intervenția supranaturală a lui Dumnezeu...”

Prin aruncarea sării în izvorul amar, Elisei a învățat aceeași lecție spirituală dată veacuri mai târziu de Mântuitorul ucenicilor Săi, când a declarat: „Voi sunteți sarea pământului” (Matei 5:13). Sarea amestecată în izvorul cu ape rele l-a curățit și a adus viața și binecuvântarea acolo unde mai înainte fusese otravă și moarte. Când Dumnezeu compară pe copiii Săi cu sarea, El vrea să-i învețe că scopul pentru care îi face supuși ai harului este ca ei să devină mijloace pentru salvarea altora.” — *Profeti și regi*, p. 231, cap. *Vindecarea apelor*.

Miercuri

19 februarie

4. FĂGĂDUINȚE PENTRU CEI ASCULTĂTORI

a. Ce a promis Domnul să facă pentru poporul Său și care au fost condițiile? Exod 15:26. Există condiții similare astăzi?

Exod 15:26: „El a zis: „Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu care am lovit pe egipteni, căci Eu sunt Domnul, care te vindecă.”

„Există condiții pe care trebuie să le respecte toți cei care vor să-și păstreze sănătatea. Toți trebuie să învețe și să cunoască aceste condiții. Domnul nu este mulțumit cu ignoranța privitoare la legile Lui, fie cele naturale sau cele spirituale. Noi trebuie să lucrăm împreună cu Dumnezeu atât pentru vindecarea corporală, cât și pentru cea sufletească.

Ar trebui să-i învățăm și pe alții cum să păstreze și să-și refacă sănătatea.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 824, cap. *Duceți-vă și învățați toate neamurile*.

b. Ce asigurare este dată celor bolnavi? Psalmii 103:2-5; Iacov 5:15-16.

Psalmii 103:2-5: „*Binecuvântează, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale, El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare; El îți satură de bunătăți bătrânețea și te face să întinerești iarăși ca vulturul.*”

Iacov 5:15-16: „*Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoși și, dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate. Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.*”

„Paraliticul a găsit în Hristos vindecare atât pentru suflet, cât și pentru trup. El avea nevoie de sănătate sufletească înainte să se poată bucura de sănătate trupească. Înainte ca boala fizică să poată fi vindecată, Hristos trebuie să despovăreze mintea și să curețe sufletul de păcat. Această lecție nu ar trebui trecută cu vederea. Astăzi există mii de oameni care suferă de boli fizice și care, asemenea paraliticului, tânjesc după cuvintele: ‘Păcatele îți sunt iertate’. Povara păcatului, cu neliniștea lui și dorințele lui nemulțumite, este temelia bolilor lor. Ei nu pot găsi ușurare până nu vin la Vindecătorul sufletului. Pacea, pe care numai El poate s-o dea, ar reda vigoare minții și sănătate corpului.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 77, cap. *Vindecarea sufletului*.

c. De ce ar trebui să fim deosebiți privind modul în care avem grijă de trupul nostru? 1 Corinteni 6:19, 20; 10:31.

1 Corinteni 6:19, 20: „*Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.*”

1 Corinteni 10:31: „*Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.*”

„Templul sacru al trupului trebuie să fie păstrat curat și necontaminat, pentru ca Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să locuiască în el. Trebuie să păstrăm cu credincioșie proprietatea Domnului, pentru că orice abuz față de puterile noastre scurtează timpul în care viețile noastre ar putea fi folosite pentru slava lui Dumnezeu... Folosindu-ne în mod corespunzător puterile noastre la cel mai mare nivel, în cea mai utilă activitate, păstrând fiecare organ sănătos, protejând fiecare organ așa încât mintea, tendoanele și mușchii să funcționeze armonios, putem oferi cel mai prețios serviciu pentru Dumnezeu.” — *My Life Today*, p. 134.

Joi

20 februarie

5. IZVOARELE DE LA ELIM

a. După ce israeliții au plecat de la Mara, unde a fost următorul popas? Descrieți oaza pe care au găsit-o acolo. Exod 15:27.

Exod 15:27: „Au ajuns la Elim, unde erau douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de finici. Și au tăbărât acolo, lângă apă.”

b. Cum promite Dumnezeu să asigure nevoile poporului Său chiar înainte de intrarea lor în Canaanul ceresc, la fel cum le-a asigurat israeliților hrană și apă în călătoria lor prin pustie? Isaia 33:16; Psalmii 37:19.

Isaia 33:16: „Acela va locui în locurile înalte; stânci întărite vor fi locul lui de scăpare; i se va da pâinea, și apa nu-i va lipsi.”

Psalmii 37:19: „Ei nu rămân de rușine în ziua nenorocirii, ci au de ajuns în zilele de foamete.”

„Domnul mi-a arătat în mod repetat că este contrar Bibliei a ne face provizii pentru asigurarea nevoilor noastre vremelnice în timpul strâmtorării. Am văzut că, dacă sfinții și-ar face provizii alimentare sau ar avea hrană în câmp, în timpul de strâmtorare, când sabia, foametea și boala cutreieră țara, acestea le-ar fi luate de mâini violente și străinii ar culege roadele din câmpurile lor. Atunci va fi timpul să ne încredem cu totul în Dumnezeu și El ne va sprijini. Am văzut că ne vor fi asigurate pâinea și apa în acel timp și că nu vom duce lipsă și nu vom flămânzi; căci Dumnezeu poate să ne întindă o masă în pustie. Dacă va fi nevoie, va trimite corbi să ne hrănească, așa cum a făcut pentru a-l hrăni pe Ilie, sau va face să plouă mană din cer, așa cum a făcut pentru israeliți.” — *Experiențe și Viziuni*, p. 56, cap. Datoria având în vedere timpul de strâmtorare.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce a fost numit „Mara” locul unde copiii lui Israel au găsit apă?
2. Cum au reacționat [n.tr. israeliții] atunci când providența lui Dumnezeu i-a adus în acel loc? Cum suntem și noi uneori la fel? Ce ar trebui să facem în schimb?
3. Dumnezeu a făgăduit că nu ne vom afla niciodată într-o situație în care El nu a prevăzut nevoile noastre. În ce condiții este valabil aceasta?
4. De ce este atât de important să păstrăm astăzi legile lui Dumnezeu de sănătate?
5. Ce a promis Dumnezeu să ofere poporului Său chiar înainte de intrarea lor în Canaanul Ceresc?

Pâine din Cer

„Copiii lui Israel au mâncat mană patruzeci de ani, până la sosirea lor într-o țară locuită; au mâncat mană până la sosirea lor la hotarele țării Canaanului.” (Exod 16:35)

„Timp de patruzeci de ani, [israeliților] li se reamintea zilnic, prin această miraculoasă aprovizionare, de grija neobosită a lui Dumnezeu și de iubirea Lui gingașă. În cuvintele psalmistului, Dumnezeu le-a dat ‚grâu din cer, au mâncat cu toții pâinea celor mari’ (‚hrana îngerilor’ engl. KJV) (Psalmii 78:24, 25), adică, hrana ce le-a fost dată de către îngerii).”
— Patriarhi și profeți, p. 297, cap. De la Marea Roșie la Sinai.

Recomandare pentru studiu: Patriarhi și Profeți, pp. 294-297, cap. De la Marea Roșie la Sinai.

Duminică

23 februarie

1. MURMURÂND ȘI PLÂNGÂNDU-SE DIN NOU

a. De ce au murmurat din nou israeliții când au venit în pustia Sin? Exod 16:1-3.

Exod 16:1-3: „Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat din Elim și au ajuns în pustia Sin, care este între Elim și Sinai, în a cincisprezecea zi a lunii a doua, după ieșirea lor din țara Egiptului. Și toată adunarea copiilor lui Israel a cântit în pustia aceea împotriva lui Moise și Aaron. Copiii lui Israel le-au zis: „Cum de n-am murit loviți de mâna Domnului în țara Egiptului, când ședeam lângă oalele noastre cu carne, când mâncam pâine de ne săturam? Căci ne-ați adus în pustia aceasta ca să faceți să moară de foame toată mulțimea aceasta.”

„Până acum ei nu suferiseră de foame; nevoile lor zilnice erau satisfăcute, dar ei se temeau pentru viitor. Ei nu puteau înțelege cum avea să se hrănească această mare mulțime în călătoriile ei prin pustie și, în imaginație, și-au văzut copiii murind de foame. Dumnezeu a îngăduit ca greutatea să-i înconjoare, iar rezervele lor de hrană să se împutineze, pentru ca inimile lor să se poată întoarce spre El, care până aici fusese Eliberatorul lor. Dacă în strâmtorarea lor aveau să-L cheme, El avea încă să dea pe față dovezile iubirii și grijii Sale față de ei. El le făgăduise că, dacă vor asculta de poruncile Sale, nicio boală nu avea să vină asupra lor și numai necredința lor păcătoasă a fost aceea care i-a făcut să-și imagineze că ei sau copiii lor puteau să moară de foame...”

Ei vedeau numai neajunsurile și încercările lor din prezent; și în loc să spună: ‚Dumnezeu a făcut lucruri mari pentru noi; deși am fost sclavi, El face din noi o mare națiune’, ei vorbeau numai de greutatea drumului, întrebându-se când oare se va sfârși peregrinajul lor obositor.” — *Patriarhi și profeți*, pp. 292, 293, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

Luni

24 februarie

2. MUSTRAREA MURMURĂTORILOR

a. Ce le-a promis Domnul și cum a testat El poporul când le asigura proviziile zilnice? Exod 16:4, 5.

Exod 16:4, 5: „Domnul a zis lui Moise: „Iată că voi face să vă plouă pâine din ceruri. Poporul va ieși afară și va strânge cât îi trebuie pentru fiecare zi, ca să-l pun la încercare și să văd dacă va umbla sau nu după Legea Mea. În ziua a șasea, când vor pregăti ce au adus acasă, vor avea de două ori mai mult decât vor strânge în fiecare zi.”

b. Care a fost răspunsul lui Moise și al lui Aaron la murmurele exagerate ale poporului? Exod 16:6-10.

Exod 16:6-10: „Moise și Aaron au zis tuturor copiilor lui Israel: „Astă-seară, veți înțelege că Domnul este Acela care v-a scos din țara Egiptului. Și mâine dimineată, veți vedea slava Domnului, pentru că v-a auzit cântirile împotriva Domnului; căci ce suntem noi, ca să cântiți împotriva noastră?” Moise a zis: „Domnul vă va da astă-seară carne de mâncat, și mâine dimineată vă va da pâine să vă săturați, pentru că a auzit Domnul cântirile pe care le-ați rostit împotriva Lui; căci ce suntem noi? Cântirile voastre nu se îndreaptă împotriva noastră, ci împotriva Domnului.” Moise a zis lui Aaron: „Spune întregii adunări a copiilor lui Israel: ‘Aproiați-vă înaintea Domnului, căci v-a auzit cântirile.’” Și, pe când vorbea Aaron întregii adunări a lui Israel, s-au uitat înspre pustie, și iată că slava Domnului s-a arătat în nor.”

„Moise i-a asigurat pe copiii lui Israel că nevoile lor aveau să fie împlinite. ‚Domnul vă va da astă seară carne de mâncat, și mâine dimineată vă va da pâine să vă săturați’. Și apoi a adăugat: ‚Căci ce suntem noi? Cântirile voastre nu se îndreaptă împotriva noastră, ci împotriva Domnului’. Apoi i-a poruncit lui Aaron să le spună: ‚Aproiați-vă înaintea Domnului; căci v-a auzit cântirile. În timp ce Aaron vorbea, ei s-au uitat înspre pustie, și iată că slava Domnului s-a arătat în nor’. O splendoare nevăzută de ei niciodată, simboliza prezența divină. Prin manifestări adresate simțurilor lor, ei aveau să obțină o cunoaștere a lui Dumnezeu. Ei trebuia să învețe că Cel Prea Înalt era conducătorul lor, și nicidecum omul Moise, și ei trebuia să se teamă de Numele Lui și să asculte de glasul Său.” — *Patriarhi și Profeți*, pp. 294, 295, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

c. Ce făgăduințe avem în ce privește proviziile noastre de hrană, astăzi? Filipeni 4:19; Psalmii 37:25. Cum putem fi și noi cum au fost copiii murmurători ai lui Israel în această privință?

Filipeni 4:19: „Și Dumnezeuul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos.”

Psalmii 37:25: „Am fost tânăr și am îmbătrânit, dar n-am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea.”

„Deși nevoile lor prezente sunt satisfăcute, mulți nu vor să se încreadă în Dumnezeu pentru viitor și unii ca aceștia se tem tot timpul ca nu cumva sărăcia să vină asupra lor, iar copiii lor să fie lăsați să sufere. Unii anticipază întotdeauna răul sau exagerează dificultăți care realmente există, astfel încât ochii lor sunt orbi față de multele binecuvântări care ar cere recunoștință din partea lor. Obstacolele pe care le întâmpină, în loc să-i facă să caute ajutorul lui Dumnezeu, unica sursă de putere, îi despart de El, pentru că trezesc în ei neliniștea și nemulțumirea...

N-ar trebui să se acorde niciun loc acelei neîncrederi în Dumnezeu, care ne conduce să facem din pregătirea pentru nevoile viitoare scopul principal al vieții, ca și când fericirea noastră ar consta în aceste lucruri pământești. Nu este voia lui Dumnezeu ca poporul Său să fie doborât de griji.” — *Patriarhi și profeți*, pp. 293, 294, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

Marți

25 februarie

3. DUMNEZEU ÎȘI HRĂNEȘTE POPORUL

a. Ce fel de hrană a oferit Domnul israeliților seara și dimineața cu o ocazie, și pentru o lună după aceea? Exod 16:11-15. De ce era Dumnezeu atât de specific în cerințele Sale cu privire la tipul de hrană oferit lor?

Exod 16:11-15: „Domnul, vorbind lui Moise, a zis: „Am auzit cântirile copiilor lui Israel. Spune-le: ‘Între cele două seri aveți să mâncați carne, și dimineața vă veți sătura de pâine și veți ști că Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.’” Seara au venit niște prepelițe și au acoperit tabăra, și dimineața s-a așezat un strat gros de rouă în jurul taberei. Când s-a luat roua aceasta, pe fața pustiei era ceva mărunt ca niște grăunțe, mărunt ca bobیțele de gheață albă pe pământ. Copiii lui Israel s-au uitat la ea și au zis unul către altul.”

„Dacă israeliților li s-ar fi dat în pustie dieta cu care fuseseră obișnuiți în Egipt, atunci ei ar fi arătat același spirit greu de stăpânit pe care lumea îl manifestă în zilele noastre. În dieta bărbaților și femeilor din această generație sunt cuprinse multe lucruri pe care Domnul nu le-ar fi permis copiilor lui Israel să le mănânce. Familia omenească, așa cum se prezintă ea astăzi, este o ilustrație despre ceea ce ar fi fost copiii lui Israel dacă Dumnezeu i-ar fi lăsat să mănânce alimentele și să urmeze obiceiurile și datinile egiptenilor:”
— *The SDA Bible Commentary* [E.G.White Comments], vol. 1, p. 1102.

„În Egipt gustul lor se pervertise. Dumnezeu intenționa să restaureze apetitul lor la o stare pură și sănătoasă, pentru ca ei să poată fi satisfăcuți cu fructele simple date lui Adam și Evei în Eden. El era în perspectivă să-i reazeze într-un al doilea Eden, într-o țară bună, în care să se poată bucura, hrănindu-se din fructele și cerealele pe care El le-ar fi asigurat. Scopul urmărit de El era să-i libereze de acea dietă dăunătoare pe care ei o adoptaseră în Egipt, căci El dorea ca ei să se mențină într-o sănătate deplină și să ducă o viață sănătoasă în țara bună către care El îi conducea, așa încât neamurile păgâne care-i înconjurau să poată fi îndemnate să laude pe Dumnezeul lui Israel care făcuse o lucrare atât de minunată pentru poporul Său. Dacă poporul care Îl recunoștea ca pe un Dumnezeu al cerului nu avea să se păstreze într-o sănătate deplină, numele Său nu putea fi proslăvit.” — *Idem*.

b. Descrieți mana și modul în care trebuia pregătită aceasta? Exod 16:31; Numeri 11:7-8

Exod 16:31: „Casa lui Israel a numit hrana aceasta „mană”. Ea semăna cu bobul de coriandru; era albă și avea un gust de turtă cu miere.”

Numeri 11:7-8: „Mana semăna cu grăunțele de coriandru și la vedere era ca bedelionul. Poporul se risipea și o strângea, o măcina la râșniță sau o pisa într-o piuă; o fierbea în oală și făcea turte din ea. Mana avea gustul unei turte făcute cu untdelemn.”

„Dimineța, pe fața pământului era ,ceva mărunț, ca niște grăunțe, mici ca bobitele de gheață albă. Semăna cu grăunțele de coriandru. Poporul a numit-o ,mană’. Moise a spus: Aceasta ,este pâinea, pe care v-o dă Domnul ca hrană’. Poporul a strâns mană și a văzut că este din abundență pentru toți. Ei ,o măcinau la râșniță, sau o pisau într-o piuă; o fierbeau în oală, și făceau turte din ea’ (Numeri 11:8). ,Mana avea gustul unei turte făcute cu miere.”
— *Patriarhi și profeți*, p. 295, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

4. ADUNÂND MANA

a. Ce instrucțiuni a primit poporul pentru adunarea manei? Exod 16:16-26. Cum a exemplificat mana necesitatea respectării Sabatului, înainte de darea legii pe Sinai?

Exod 16:16-26: „Iată ce a poruncit Domnul: „Fiecare dintre voi să strângă cât îi trebuie pentru hrană, și anume un omer de cap, după numărul sufletelor voastre; fiecare să ia din ea pentru cei din cortul lui.” Israeliiți au făcut așa și au strâns unii mai mult, alții mai puțin. În urmă o măsurau cu omerul, și cine strânsese mai mult n-avea nimic de prisos, iar cine strânsese mai puțin nu ducea lipsă deloc. Fiecare strângea tocmai cât îi trebuia pentru hrană. Moise le-a zis: „Nimeni să nu lase ceva din ea până a doua zi dimineața.” N-au ascultat de Moise și s-au găsit unii care au lăsat ceva din ea până dimineața, dar a făcut viermi și s-a împuțit. Moise s-a mâniat pe oamenii aceia. Astfel, în toate diminețile, fiecare strângea cât îi trebuia pentru hrană și, când venea căldura soarelui, se topea. În ziua a șasea, au strâns hrană îndoit, și anume doi omeri de fiecare. Toți fruntașii adunării au venit și au spus lui Moise lucrul acesta. Și Moise le-a zis: „Domnul a poruncit așa. Mâine este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert și păstrați până a doua zi dimineața tot ce va rămâne!” Au lăsat-o până a doua zi dimineața, cum poruncise Moise, și nu s-a împuțit și n-a făcut viermi. Moise a zis: „Mâncăți-o azi, căci este ziua Sabatului; azi nu veți găsi mană pe câmp. Veți strânge timp de șase zile, dar în ziua a șaptea, care este Sabatul, nu va fi.”

„În fiecare săptămână, în timpul lungii lor călătorii în pustie, israeliții au fost martorii unei întreite minuni, menite să impresioneze mințile lor cu privire la sfințenia Sabatului: o dublă cantitate de mană ce cădea în ziua a șasea, nu cădea mana în cea de-a șaptea zi, iar porția necesară pentru ziua Sabatului se păstra dulce și curată, pe când dacă ar fi fost păstrată altă dată, de pe o zi pe alta, n-ar mai fi fost bună de mâncat.

În împrejurările legate de căderea manei, avem dovada concludentă că Sabatul nu a fost instituit, așa cum pretind unii, atunci când a fost dată Legea pe Sinai. Mai înainte ca israeliții să ajungă la Sinai, ei au înțeles că păzirea Sabatului era obligatorie pentru ei. Fiind obligați să adune în fiecare zi de vineri o porție dublă de mană în pregătirea lor pentru Sabat, zi în care nu cădea mană deloc, natura sacră a zilei de odihnă le era mereu întipărită.”

— *Patriarhi și Profeți*, p. 296, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

b. Cât timp a durat aprovizionarea zilnică cu mană? Exod 16:35. De ce a oprit-o Dumnezeu?

Exod 16:35: „Copiii lui Israel au mâncat mană patruzeci de ani, până la sosirea lor într-o țară locuită; au mâncat mană până la sosirea lor la hotarele țării Canaanului.”

„În a patrusprezecea zi a lunii’ a fost sărbătorit Paștele pe câmpia Ierihonului. A doua zi de Paște au mâncat din grâul țării, azimi și boabe prăjite; chiar în ziua aceea au mâncat. Mana a încetat a doua zi de Paște, când au mâncat din grâul țării. Copiii lui Israel n-au mai avut mană, ci au mâncat din roadele țării Canaanului, în anul acela. Anii lungi ai peregrinajului lor prin pustie se încheiaseră. Picioarele israeliților călcau în sfârșit pe pământul Țării Făgăduite.” — *Patriarhi și profeți*, p. 486, cap. *Trecerea Iordanului*.

c. De ce a fost păstrat un ulcior cu mană în chivotul legământului? Exod 16:32, 33; Evrei 9:4.

Exod 16:32, 33: „Moise a zis: „Iată ce a poruncit Domnul: ‘Să se păstreze un omer plin cu mană pentru urmașii voștri, ca să vadă și ei pâinea pe care v-am dat-o s-o mâncați în pustie, după ce v-am scos din țara Egiptului.’” Și Moise a zis lui Aaron: „Ia un vas, pune în el un omer plin cu mană și așază-l înaintea Domnului, ca să fie păstrat pentru urmașii voștri.”

Evrei 9:4: „El avea un altar de aur pentru tămâie și chivotul legământului, ferecat peste tot cu aur. În chivot erau un vas de aur cu mană, toiagul lui Aaron, care înfrunzise, și tablele legământului.”

Joi

27 februarie

5. MÂNCÂND MANĂ ASTĂZI

a. Care este mana pe care trebuie să o adunăm și să o mâncăm astăzi? Ieremia 15:16; Ioan 6:63 (partea a doua). Cât de des trebuie să facem aceasta?

Ieremia 15:16: „Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele, căci după Numele Tău sunt numit, Doamne, Dumnezeuul oștirilor!”

Ioan 6:63: „Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.”

„Cuvântul lui Dumnezeu este mană din cer, din care să se hrănească sufletul și să primească tărie. Biblia este marele standard al binelui și al răului, care definește în mod clar păcatul și sfințirea. Principiile ei vii, străbătând viața noastră ca niște fire de aur, sunt singura noastră apărare în încercări și ispite.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 422, cap. *Biblia în educație*.

„Fiecare trebuie să vină la Hristos cu propriul său suflet flămând, fiecare trebuie să aibă propriile sale convingeri, să simtă nevoia propriului său suflet și să învețe de la Hristos pentru el însuși.

„Umpluți cu Pâinea Vieții, noi nu putem flămânzi după atracțiile pământesti, după emoțiile lumesti și după gloria pământească. Experiența noastră religioasă va fi de aceeași natură cu hrana cu care ne hrănim.”

„Hrana pe care o mâncăm odată nu ne satură pentru totdeauna. Noi trebuie să consumăm zilnic hrană. La fel, noi trebuie să mâncăm în fiecare zi din Cuvântul lui Dumnezeu pentru ca viața sufletului să fie reînnoită. În acei care se hrănesc regulat din Cuvânt ia chip Hristos, nădejdea slavei. O neglijare a citirii și studierii Bibliei aduce inaniția spirituală.” — *Înalta noastră chemare*, p. 209, cap. *Pâinea care satură*.

Vineri

28 februarie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce fel de lucruri s-au plâns copiii lui Israel? Cum a dovedit aceasta o lipsă de credință?
2. Ce uit când mă concentrez asupra dificultăților și răului din jurul meu?
3. Ce se întâmplă când mănânc din hrana Egiptului și urmăresc obiceiurile lui? De ce ar trebui să fiu preocupat pentru a fi sănătos?
4. Cum a fost fixat în memoria poporului lui Dumnezeu caracterul sacru al Sabatului, prin aprovizionarea cu mană?
5. Ce se va întâmpla cu mine pe măsură ce mă satur din Pâinea Vieții, prin studiul Cuvântului? De ce este atât de important pentru mine să mănânc din această Pâine în fiecare zi?

Sabat, 7 martie 2020

Darul Sabatului Întâi pentru sprijinirea în caz de dezastre mondiale

„O, dacă aş avea aripile porumbelului, aş zbura şi aş găsi undeva odihnă... aş fugi în grabă la un adăpost de vântul acesta năprasnic şi de furtuna aceasta.” (Psalmii 55:6, 8).

Vijelii, furtuni, cutremure de pământ, accidente, inundații, foamete și incendii – și lista continuă. Mai sunt multe astfel de dezastre la orizont?

„Ziua încercării și a curățirii este aproape. Semne înfiorătoare se manifestă prin inundații, uragane, tornade, furtuni, cu victime pe uscat și pe mare, care vestesc apropierea sfârșitului tuturor lucrurilor. Judecățile lui Dumnezeu cad peste lume, pentru ca oamenii să poată fi treziți de faptul că Hristos va veni în curând.” — *The Review and Herald*, 8 noiembrie 1892.

„În accidente și calamități pe uscat și pe mare, în marile incendii, în tornade înverșunate și grindină îngrozitoare, în furtuni, inundații, cicloane, marea și cutremure de pământ – în orice loc și mii de forme, Satan își exercită puterea. El spulberă recolta în pârg, și urmează foamete și suferință. El imprimă aerului agenți mortali, și mii mor prin epidemii. Încercările devin din ce în ce mai frecvente și dezastruoase. Nimicirea va veni atât peste oameni, cât și peste animale.” — *Idem*, 14 martie 1912

Pe măsură ce marea luptă crește în intensitate asupra planetei noastre – ce așteaptă Dumnezeu să facem în fața suferinței umane? „Ți s-a arătat, omule, ce este bine și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeul tău? – un Dumnezeu căruia „îi place îndurarea”. (Mica 6:8; 7:18).

În vreme de calamitate, necazurile omenirii suferinde strigă după fapte de milă – a-l îmbrăca pe cel gol, a-l hrăni pe cel flămând, a repara clădirile dărâmate, a pune balsam de vindecare pe răni. Ajutorarea pentru cazuri urgente necesită multă finanțare, așa că doar prin sprijinul vostru generos putem ieși în întâmpinarea acestor mari nevoi. Cei care sprijină cu generozitate această nevoie vor fi răsplătiți din plin pentru că este: „Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!” (Matei 5:7).

În numele Departamentului de administrare și binefaceri al CG

Dumnezeu are grijă de poporul Său

„Mâinile lui Moise fiind trudite, ei au luat o piatră, au pus-o sub el, și el a șezut pe ea. Aaron și Hur îi sprijineau mâinile, unul deoparte, iar altul de alta; și mâinile lui au rămas întinse până la asfințitul soarelui.” (Exod 17:12)

„Ferice de pastorul care are un Aaron credincios și un Hur pentru a-i întări brațele când obolesc și a le ține în sus prin credință și rugăciune. Un astfel de sprijin este un ajutor puternic pentru slujitorul lui Hristos în lucrarea lui și adesea va face să triumfe în mod glorios cauza adevărului.” — *Mărturii*, vol. 4, p. 531, cap. *Slujitorii lui Dumnezeu*.

Recomandări pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pp. 297-300, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

Duminică

1 martie

1. POPORUL MURMURĂ DIN NOU

a. Cum au murmurat copiii lui Israel împotriva lui Moise când au ajuns la Refidim? De ce? Exod 17:1-3.

Exod 17:1-3: „Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat din pustia Sin, după călătoriile zilnice pe care poruncise Domnul să le facă, și au tăbărit la Refidim. Acolo poporul n-a găsit apă de băut Atunci, poporul a căutat ceartă cu Moise. Ei au zis: „Dă-ne apă să bem!” Moise le-a răspuns: „Pentru ce căutați ceartă cu mine? Pentru ce ispitiți pe Domnul?” Poporul stătea acolo, chinuit de sete, și cârtea împotriva lui Moise. El zicea: „Pentru ce ne-ai scos din Egipt, ca să ne faci să murim de sete aici, cu copiii și turmele noastre?”

„Domnul i-a condus pe drumul unde nu era apă, ca să-i încerce, să vadă dacă, după ce au primit atâtea dovezi ale puterii Lui, au învățat să se întorcă spre El, în suferința lor, și dacă s-au pocăit de cârtirile lor și de răzvrătirea din trecut împotriva Lui. Ei îi învinuieră pe Moise și pe Aaron că, din motive egoiste, i-au adus din Egipt ca să-i omoare prin înfometare, pe ei și pe copiii lor, pentru ca ei să se poată îmbogăți cu averea lor. Făcând acest lucru, israeliții au atribuit omului lucrul despre care primiseră dovadă evidentă că era numai de la Dumnezeu, a cărui putere este nemărginită. Dumnezeu dorea ca aceste manifestări ale puterii Sale să-I fie atribuite numai Lui și ei să slăvească Numele Lui pe pământ... Dacă ei nu aveau să-L slăvească pe

Dumnezeu în necazurile și restriștea lor, în călătoriile prin pustie spre Canaanul în perspectivă, în timp ce Dumnezeu le dădea în continuu dovada de netăgăduit a puterii și slavei Lui, și a purtării Sale de grijă față de ei, ei nu aveau să slăvească Numele Lui și să-L glorifice nici când urma să fie stabiliți în țara Canaanului, înconjurați de binecuvântări și prosperitate.” — *Mărturiile*, vol. 2, p. 107, cap. *Avertizări și muștrări*.

Luni

2 martie

2. DUMNEZEU ARE GRIJĂ

a. Ce a făcut Moise după ce le-a auzit plângerile? Exod 17:4; Ieremia 29:12.

Exod 17:4: „Moise a strigat către Domnul și a zis: „Ce să fac cu poporul acesta? Încă puțin, și au să măucidă cu pietre.”

Ieremia 29:12: „Voi Mă veți chema, și veți pleca; Mă veți ruga, și vă voi asculta.”

„Domnul spune: ‚Cheamă-Mă în ziua necazului’ (Psalmii 50:15). El ne invită să aducem înaintea Lui greutățile și trebuințele noastre, cum și nevoia noastră de ajutor divin. El ne îndeamnă să fim stăruitori în rugăciune. De îndată ce greutățile se ivesc, noi trebuie să îndreptăm către El cererile noastre sincere și călduroase. Prin rugăciunile noastre insistente, noi demonstrăm încrederea noastră puternică în Dumnezeu. Simțământul lipsei noastre ne determină să ne rugăm în mod stăruitor, iar Tatăl nostru ceresc este mișcat de rugăciunile noastre fierbinți.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 172, cap. *Nu va face Dumnezeu dreptate aleșilor Săi*

b. În ce loc și cu ce instrucțiuni precise, l-a trimis Dumnezeu pe Moise pentru apă? Cum a fost asigurată apa în mod miraculos? Exod 17:5, 6.

Exod 17:5, 6: „Domnul a zis lui Moise: „Treci înaintea poporului și ia cu tine vreo câțiva din bătrânii lui Israel; ia-ți în mână și toiagul cu care ai lovit râul și pornește! Iată, Eu voi sta înaintea ta pe stânca Horebului; vei lovi stânca și va țâșni apă din ea, și poporul va bea.” Moise a făcut așa în fața bătrânilor lui Israel.”

„În durerea sa, Moise a strigat către Domnul: ‚Ce să fac cu poporul acesta?’ El a fost îndrumat să-i ia pe bătrânii lui Israel și toiagul cu care săvârșise minunile în Egipt și să meargă înaintea poporului. Și Domnul i-a zis: ‚Iată, Eu voi sta înaintea ta, pe stânca Horebului; vei lovi stânca, și va țâșni apă din ea, și poporul va bea.’ El a ascultat și apa a țâșnit într-un izvor puternic care

a satisfăcut din abundență nevoile taberei. În loc de a-i porunci lui Moise să-și ridice toiagul și să aducă niște plăgi teribile asemenea aceloră din Egipt, asupra căpeteniilor din această mulțime rea și nemulțumită, Dumnezeu, în marea Sa milă, a făcut din toiag instrumentul Său pentru a-i izbăvi.” — *Patriarhi și profeți*, p. 298, cap 26. *De la Marea Roșie la Sinai*.

c. Ce alt nume i-a dat Moise aceluia loc, și de ce l-a redenumit? Exod 17:7 (vezi adnotarea dintre paranteze)

Exod 17:7: „El a numit locul acela Masa și Meriba (Ispită și ceartă), căci copiii lui Israel se certaseră și ispitiseră pe Domnul, zicând: „Este oare Domnul în mijlocul nostru sau nu este?”

„În setea lor, poporul L-a ispitit pe Dumnezeu spunând: „Este oare Dumnezeu cu noi sau nu? Dacă Dumnezeu ne-a adus aici, de ce nu ne dă apă și pâine?” Necredința astfel manifestată era nelegiuită și Moise se temea ca nu cumva judecățile lui Dumnezeu să se abată asupra lor. Și el a pus numele locului aceluia Masa (ispitire) și Meriba (ceartă), în amintirea păcatului lor.” — *Idem*.

Marți

3 martie

3. SIMBOLURILE LUI HRISTOS

a. Pe cine reprezintă stâncă lovită? 1 Corinteni 10:4.

1 Corinteni 10:4: „și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei, și stâncă era Hristos.”

„Moise a lovit stâncă, dar Fiul lui Dumnezeu a fost Acela care, ascuns privirii lor în stâlpul de nor, a stat alături de Moise și a făcut să curgă apa dăătoare de viață. Nu numai Moise și bătrânii, ci întreaga adunare a poporului Israel, care stătea la distanță, au văzut slava Domnului; dacă norul ar fi fost îndepărtat, ei ar fi fost nimiciviți de strălucirea teribilă a celui care era în nor.” — *Patriarhi și profeți*, p. 298, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

b. În ce alt sens este numit Isus o stâncă? Psalmii 94:22; Marcu 12:10.

Psalmii 94:22: „Dar Domnul este turnul meu de scăpare, Dumnezeul meu este stâncă mea de adăpost.”

Marcu 12:10: „Oare n-ați citit locul acesta din Scriptură: ‘Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului.’”

„În înțelepciunea Lui nemărginită, Dumnezeu a ales piatra de temelie și a așezat-o El însuși. El a numit-o ,temelie puternică'. Întreaga lume poate așeza pe ea poverile și durerile ei; ea le suportă. Cu deplină siguranță, toți pot clădi pe ea. Hristos este ,o piatră încercată'. Cei care se încred în El nu vor fi dezamăgiți. El a suportat toate probele. Vinovăția lui Adam și a urmașilor lui a apăsât asupra Sa și El a ieșit mai mult decât biruitor asupra puterilor răului. El a dus poverile aruncate asupra Lui de toți păcătoșii care s-au pocăit. În Hristos, inima vinovată a aflat odihnă. El este temelie sigură. Toți cei care se sprijină pe El se odihnesc în deplină siguranță.

Prin legătura lui Hristos, Piatra vie, toți cei care clădesc pe această temelie devin pietre vii. Mulți sunt ciopliți, lustruiți, înfrumusețați prin propriile eforturi; dar nu pot să devină ,pietre vii', deoarece nu sunt în legătură cu Hristos. Fără legătura aceasta, niciun om nu poate fi mântuit. Fără viața lui Hristos în noi, nu putem rezista furtunii de ispite." — *Hristos, Lumina lumii*, pp. 598, 599, cap 65. *Templul curățit din nou*.

c. Ce este simbolizat prin apa care curgea din stânca lovită? Ioan 4:10-14; 7:37-39.

Ioan 4:10-14: „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și cine este Cel ce-ți zice: ‘Dă-Mi să beau!’; tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.” „Doamne”, I-a zis femeia, „n-ai cu ce să scoți apă, și fântâna este adâncă, de unde ai putea să ai dar această apă vie? Ești Tu oare mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna aceasta și a băut din ea el însuși și feciorii lui și vitele lui?” Isus i-a răspuns: „Oricui bea din apa aceasta îi va fi iarăși sete. Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu în veac nu-i va fi sete, ba încă apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică.”

Ioan 7:37-39: „În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.” Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.”

„Acela care bea din apa vie devine un izvor de viață. Primitorul devine un dătător. Harul lui Hristos în suflet este ca un izvor în pustie, curgând pentru a-i răcori pe toți și făcându-i pe cei gata să piară doritori să bea din apa vieții." — *Hristos, Lumina lumii*, p. 195, cap. *La fântâna lui Iacov*.

4. RĂZBOIUL CU AMALECIIȚII

a. Ce pericol a amenințat apoi poporul lui Israel? Exod 17:8.

Exod 17:8: „Amalec a venit să bată pe Israel la Refidim.”

„Din cauza neascultării și a îndepărtării lor de Dumnezeu, a fost îngăduit ca israeliții să fie duși în locuri de strâmtorare și să sufere împotrivre; vrăjmașilor li s-a îngăduit să facă război cu credincioșii, să-i umilească și să-i facă să-L caute pe Dumnezeu, în necazul și nenorocirea lor. Amalec a venit să bată pe Israel la Refidim.’ Aceasta a avut loc imediat după ce copiii lui Israel s-au dat la cârtiri pline de răzvrătire și la plângeri nedrepte și iraționale împotriva conducătorilor lor, pe care Dumnezeu îi pregătise și îi alesese să-i conducă prin pustiuri, spre țara Canaanului.” — *Mărturii*, vol. 2, pp. 106, 107, cap. *O conștiință pătată*.

b. Cum i-a învins Dumnezeu pe amaleciți? Exod 17:9-12.

Exod 17:9-12: „Atunci, Moise a zis lui Iosua: „Alege niște bărbați și ieși de luptă împotriva lui Amalec. Iar eu voi sta mâine pe vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mână.” Iosua a făcut ce-i spusese Moise și a ieșit să lupte împotriva lui Amalec. Iar Moise, Aaron și Hur s-au suit pe vârful dealului. Când își ridica Moise mâna, era mai tare Israel și când își lăsa mâna în jos, era mai tare Amalec. Măinile lui Moise fiind trude, ei au luat o piatră, au pus-o sub el, și el a șezut pe ea. Aaron și Hur îi sprijineau mâinile, unul de o parte, iar altul de alta, și mâinile lui au rămas întinse până la asfințitul soarelui.”

„Când au venit amaleciții să atace tabăra lui Israel în pustie, Moise știa că poporul lui nu era pregătit pentru confruntare. El a trimis pe Iosua cu o ceată de ostași să-l întâmpine pe vrăjmaș, în timp ce el, Aaron și Hur au stat pe un munte, cu fața spre câmpul de bătălie. Acolo, bărbatul lui Dumnezeu a pus problema înaintea Lui, singurul care era în stare să le dea biruința. Cu mâinile întinse spre cer, Moise s-a rugat cu toată seriozitatea pentru succesul oștirilor lui Israel. S-a observat că, în timp ce mâinile îi erau ridicate, Israel era biruitor împotriva vrăjmașului, dar când, datorită oboselii, mâinile îi cădeau, biruia Amalec. Aaron și Hur i-au sprijinit mâinile lui Moise până ce victoria deplină și completă s-a întors de partea lui Israel, iar vrăjmașii lor au fost alungați de pe câmpul de luptă.

Cazul acesta ar trebui să fie o învățătură pentru tot Israelul până la încheierea timpului, și anume că Dumnezeu este tăria poporului Său. Când triumfa Israel, Moise era cu mâinile ridicate spre cer și mijloca în favoarea lor; tot așa,

când tot Israelul lui Dumnezeu învinge, aceasta este pentru că Cel Puternic preia cazul lor și luptă pentru ei. Moise n-a cerut și n-a crezut că Dumnezeu îi va învinge pe vrăjmașii lor, atâta timp cât Israel era inactiv. El a aranjat toate forțele de care dispunea și le-a trimis să iasă, atât de pregătite cum le-a permis situația, și apoi a adus problema în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Moise, pe munte, mijlocește la Domnul, în timp ce Iosua și bravii lui urmași sunt jos, făcând tot ce pot mai bine pentru a-i înfrunța și respinge pe vrăjmașii lui Israel și ai lui Dumnezeu.” — Ibid., vol. 4, pp. 530, 531, cap. *Slujitorii lui Dumnezeu*.

Joi

5 martie

5. AMALEC ESTE ÎNVINS

a. După ce amaleciții au fost învinși, ce sentință a fost pronunțată asupra lor? Exod 17:14; Deuteronom 25:17-19.

Exod 17:14: „Domnul a zis lui Moise: „Scrie lucrul acesta în carte, ca să se păstreze aducerea aminte, și spune lui Iosua că voi șterge pomenirea lui Amalec de sub ceruri.”

Deuteronom 25:17-19: „Adu-ți aminte ce ți-a făcut Amalec pe drum, la ieșirea voastră din Egipt: cum te-a întâlnit pe drum și, fără nicio teamă de Dumnezeu, s-a aruncat asupra ta pe dinapoi, asupra tuturor celor ce se târau la coadă, când erai obosit și sleit de puteri. Când îți va da Domnul Dumnezeul tău odihnă, după ce te va izbăvi de toți vrăjmașii care te înconjoară, în țara pe care Domnul Dumnezeul tău ți-o dă ca moștenire și spre stăpânire, să ștergi pomenirea lui Amalec de sub ceruri – să nu uiți lucrul acesta.”

„Minunile făcute de Moise înaintea egiptenilor au fost făcute de poporul lui Amalec subiect de batjocură, iar teama națiunilor înconjurătoare era luată în derâdere. Ei au jurat pe zeii lor că îi vor nimici pe evrei, așa ca niciunul să nu scape, fălindu-se că Dumnezeul lui Israel va fi neputincios ca să le reziste. Ei nu fuseseră vătămați sau amenințați în vreun fel de israeliți. Atacul lor a fost cu totul neprovocat. El trebuia să demonstreze ura și sfidarea lor față de Dumnezeu, prin faptul că ei căutau să-l nimicească pe poporul Său... Când i-au atacat pe cei sleiți de puteri și fără apărare din rândurile lui Israel, bărbații lui Amalec au pecetluit soarta națiunii lor. Grijă lui Dumnezeu este îndreptată spre cei mai slabi dintre copiii Săi. Niciun act de cruzime sau opresiune făcut față de ei nu rămâne neobservat de Cer. Mâna Lui se întinde ca un scut peste toți aceia care-L iubesc și se tem de El; oamenii să fie atenți ca nu cumva să lovească această mână; pentru că ea ține sabia dreptății.” — *Patriarhi și profeți*, p. 300, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

- b. Ce ar trebui să ne amintim când suntem persecutați astăzi în mod similar cum a fost Israel de către amaleciți? Matei 5:11, 12. Cum îi privește Dumnezeu pe acei care îi persecută pe frații lor?**

Matei 5:11-12: „*Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigunit pe prorocii care au fost înainte de voi.*”

„Dacă astfel a pedepsit Dumnezeu cruzimea unei națiuni păgâne, cum va privi El pe cei care, mărturisind a fi poporul Său, fac război fraților lor, care sunt lucrători istoviți și oboșiți ai cauzei Sale?” — *Mărturii*, vol. 5, p. 245, cap. *Unitatea creștină*.

Vineri

6 martie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

- 1. Cum sunt încercarea și necazul un test pentru noi astăzi, așa cum a fost pentru israeliți?**
- 2. Când ne rugăm stăruitor în situații dificile, ce dovedește aceasta?**
- 3. Care este cheia pentru a deveni o piatră vie?**
- 4. Care este uneori cauza pentru care suntem aduși în situații dificile?**
- 5. Ce păcat a pecetluit sentința lui Amalec? Cum suntem uneori vinovați de același păcat?**

Vizita lui Ietro

„Socrul lui Moise i-a zis: , ... Alege din tot poporul oameni destoinici, temători de Dumnezeu, oameni de încredere, vrăjmași ai lăcomiei; pune-i peste popor drept căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zece’ ” (Exod 18:17, 21).

„În îndrumarea dată lui Moise, Domnul a prezentat foarte clar caracterul acelor care trebuia să ocupe importanta poziție de sfetnici.” — *Mărturii pentru predicatori*, p. 341, cap. *Caracterul sfătuitoarelor*.

Recomandare pentru studiu: *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 13-18, cap. *Ferice de cei blânzi*.

Duminică

8 martie

1. O REUNIRE FERICITĂ

a. După bătălia cu amaleciții, cine a venit să-l viziteze pe Moise și pe cine a adus cu el? Exod 18:1-5.

Exod 18:1-5: „Ietro, preotul Madianului, socrul lui Moise, a aflat tot ce făcuse Dumnezeu pentru Moise și poporul Său Israel; a aflat că Domnul scosese pe Israel din Egipt. Ietro, socrul lui Moise, a luat pe Sefora, nevasta lui Moise, care fusese trimisă acasă. A luat și pe cei doi fii ai Seforei; unul se numea Gherșom (Străin), căci Moise zisese: „Locuiesc ca străin într-o țară străină”, iar celălalt se numea Eliezer (Ajutorul lui Dumnezeu), căci zisese: „Dumnezeul tatălui meu mi-a ajutat și m-a scăpat de sabia lui Faraon.” Ietro, socrul lui Moise, a venit cu fiii și nevasta lui Moise în pustie, unde tăbăra el, la muntele lui Dumnezeu.”

„Nu departe de locul unde și-au așezat tabăra israeliții, se afla casa lui Ietro, socrul lui Moise. Ietro auzise de eliberarea evreilor și acum a pornit să-i viziteze, ca să-i aducă lui Moise soția și pe cei doi fii ai săi.” — *Patriarhi și Profeti*, p. 300, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

b. Când Ietro a transmis lui Moise că urma să vină, ce a făcut Moise imediat? Exod 18:6,7.

Exod 18:6, 7: „A trimis vorbă lui Moise să-i spună: „Eu, socrul tău Ietro, vin la tine cu nevastă-ta și cu cei doi fii ai tăi.” Moise a ieșit înaintea socrului său, s-a aruncat cu fața la pământ și l-a sărutat. S-au întrebat unul pe altul de sănătate și au intrat în cortul lui Moise.”

„Marele conducător a fost informat, prin soli, de sosirea lor și a ieșit cu bucurie ca să-i întâmpine și, după ce i-a salutat, i-a condus la cortul său. El își trimisese înapoi familia, când se afla pe drumul periculos al scoaterii lui Israel din Egipt, dar acum se putea bucura din nou de mângâierea și sprijinul prezenței lor.” — Idem.

Luni

9 martie

1. ÎMPĂRTĂȘIND VEȘTILE BUNE

a. Ce a povestit Moise socrului său? Exod 18:8.

Exod 18:8: „Moise a istorisit socrului său tot ce făcuse Domnul împotriva lui Faraon și împotriva Egiptului din pricina lui Israel, toate suferințele care veniseră peste ei pe drum și cum îi izbăvise Domnul din ele.”

b. Cum a reacționat Ietro la veștile bune? Exod 18:9-12.

Exod 18:9-12: „Ietro s-a bucurat pentru tot binele pe care-l făcuse Domnul lui Israel și pentru că-l izbăvise din mâna egiptenilor. Și Ietro a zis: „Binecuvântat să fie Domnul, care v-a izbăvit din mâna egiptenilor și din mâna lui Faraon, El, care a izbăvit poporul din mâna egiptenilor! Cunosc acum că Domnul este mai mare decât toți dumnezeii, căci în lucrul în care s-au purtat cu trufie, El a fost mai presus de ei.” Ietro, socrul lui Moise, a adus lui Dumnezeu o ardere-de-tot și o jertfă de mâncare. Aaron și toți bătrânii lui Israel au venit și au luat parte la masă cu socrul lui Moise, înaintea lui Dumnezeu.”

„[Moses] i-a povestit lui Ietro modul minunat în care S-a purtat Dumnezeu cu Israel și patriarhul s-a bucurat și a binecuvântat pe Dumnezeu și, împreună cu Moise și cu bătrânii poporului, el s-a unit în a aduce jertfe și a luat parte la o masă solemnă pentru comemorarea milei lui Dumnezeu.”
— Patriarhi și Profeți, p. 300, cap. De la Marea Roșie la Sinai.

c. Când analizăm timpul de părtășie petrecut de Moise cu Ietro, ce ar trebui să ne amintim când intrăm în contact cu ceilalți, atât în interiorul, cât și în afara bisericii? Psalmii 105:1; 1 Tesaloniceni 5:18.

Psalmii 105:1: „Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui! Faceți cunoscute printre popoare isprăvile Lui!”

1 Tesaloniceni 5:18: „Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi.”

„Modul de acțiune al lui Dumnezeu cu poporul Său trebuie repetat adesea. Cât de deși au fost stâlpii de aducere aminte puși de Domnul în relația Sa cu vechiul Israel! Ca nu cumva să uite istoria trecutului, El a poruncit lui Moise să le includă într-un cântec pentru ca părinții să-i învețe pe copiii lor. Ei trebuia să adune amintirile și să le expună în fața lor. Se făceau eforturi deosebite pentru a le consemna, pentru ca atunci când copiii i-ar întreba aceste lucruri, întreaga poveste să poată fi repetată. Astfel relațiile providențiale, bunătatea și mila lui Dumnezeu, dar și eliberarea poporului Său erau păstrate în minte... Pentru poporul Său din această generație Domnul a lucrat ca un Dumnezeu făcător de minuni... De multe ori trebuie să povestim bunătatea lui Dumnezeu și să-L lăudăm pentru faptele Sale minunate...

Să ne uităm la stâlpii de aducere aminte, memoriale despre ceea ce a făcut Domnul pentru a ne mângâia și pentru a ne salva de mâna distrugătorului. Să păstrăm proaspete în memoria noastră toate îndurările pe care ni le-a arătat Dumnezeu – lacrimile pe care le-a șters, durerile pe care le-a alinat, îngrijorările pe care le-a înlăturat, temerile spulberate, dorințele împlinite, binecuvântările acordate – întărindu-ne astfel pentru tot ceea ce ne stă în față în restul pelerinajului nostru.” – *Conflict and Courage*, p. 364.

„Noi suntem primitorii constanți ai îndurărilor lui Dumnezeu, și totuși, cât de puțină recunoștință exprimăm, cât de puțin îl lăudăm pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut pentru noi.” — *Calea către Hristos*, p. 103, cap. *Înaltul privilegiu al rugăciunii*.

Martți

10 martie

2. IETRO DĂ SFATURI

a. Ce a observat Ietro cu privire la activitatea judecătorească a lui Moise și care a fost răspunsul lui Moise? Exod 18:13-16.

Exod 18:13-16: „A doua zi, Moise s-a așezat să judece poporul, și poporul a stat înaintea lui de dimineața până seara. Socrul lui Moise a văzut tot ce făcea el pentru popor și a zis: „Ce faci tu acolo cu poporul acela? De ce stai singur, și tot poporul stă înaintea ta de dimineața până seara?” Moise a răspuns socrului său: „Poporul vine la mine ca să ceară sfat lui Dumnezeu. Când au vreo treabă, vin la mine; eu judec între ei și fac cunoscute poruncile lui Dumnezeu și legile Lui.”

„Rămânând în tabără, Ietro a observat repede cât de grele erau poveștile ce apăsau asupra lui Moise. Menținerea ordinii și disciplinei în mijlocul acestei mari mulțimi neștiutoare și needucate era într-adevăr o sarcină extraordinară. Moise era recunoscut drept conducătorul și judecătorul lor

și la el erau aduse nu numai nevoile și interesele generale ale poporului, dar și neînțelegerile ce se iscau între ei. El permisesese acest lucru pentru că avea astfel ocazia să-i învețe; căci el spunea: „Eu le fac cunoscut poruncile lui Dumnezeu și legile Lui’. Dar Ietro a obiectat împotriva acestui lucru.” — *Patriarhi și profeți*, pp. 300, 301, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

b. Ce sfaturi i-a dat atunci preotul evlavios ginerelei său? Exod 18:17-23.

Exod 18:17-23: „Te istovești singur și vei istovi și poporul acesta, care este cu tine, căci lucrul este mai presus de puterile tale și nu-l vei putea face singur. Acum ascultă glasul meu; am să-ți dau un sfat, și Dumnezeu va fi cu tine! Fii tălmăciul poporului înaintea lui Dumnezeu și du pricinile înaintea lui Dumnezeu. Învață-i poruncile și legile și arată-le calea pe care trebuie s-o urmeze și ce trebuie să facă. Alege din tot poporul oameni destoinici, temători de Dumnezeu, oameni de încredere, vrăjmași ai lăcomiei; pune-i peste popor drept căpetenii peste o mie, căpetenii peste sută, căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zece. Ei să judece poporul în tot timpul; să aducă înaintea ta toate pricinile însemnate, iar pricinile cele mai mici, să le judece ei înșiși. În felul acesta, îți vei ușura sarcina, căci o vor purta și ei împreună cu tine. Dacă vei face lucrul acesta și dacă Dumnezeu îți va porunci așa, vei putea face față lucrurilor, și tot poporul acesta va ajunge fericit la locul lui.”

c. Care au fost cele patru calificări principale pe care vizitatorul le-a subliniat în alegerea bărbaților care urma să preia sarcinile lui Moise? Exod 18:21 p.p. Ce sfat, dat celor care aleg administratori pentru școli, este aplicabil și în diferitele departamente ale lucrării de astăzi?

Exod 18:21 p.p.: „Alege din tot poporul oameni destoinici, temători de Dumnezeu, oameni de încredere, vrăjmași ai lăcomiei...”

„Oriunde se înființează școli, trebuie să se găsească administratori înțelepți, „oameni destoinici, temători de Dumnezeu, oameni ai adevărului, vrăjmași ai lăcomiei”, oameni care vor face tot ce pot mai bine în diferitele răspunderi ce le revin datorită pozițiilor lor. Ei ar trebui să aibă pricepere în probleme de afaceri, dar este de o și mai mare importanță să umble smeriți cu Dumnezeu și să fie călăuziți de Duhul Sfânt. Astfel de oameni vor fi învățați de Dumnezeu și vor căuta sfat de la frații lor care sunt oameni ai rugăciunii.

Administratorii școlilor noastre trebuie să lucreze din motive curate. În altruismul lor, ei își vor aminti că și alte părți ale marelui câmp al secerișului au nevoie de aceleași înlesniri pe care le are școala de care au grijă.” — *Mărturii*, vol. 6, p. 215. cap. *Datoria conferințelor noastre*.

3. URMÂND SFATUL

a. Cum a răspuns Moise la sfatul înțelept al socrului său? Exod 18:24, 25.

Exod 18:24, 25: „Moise a ascultat sfatul socrului său și a făcut tot ce spusese el. Moise a ales oameni destoinici din tot Israelul și i-a pus căpetenii ale poporului, căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zece.”

„Domnul l-a onorat mult pe Moise și prin mâna sa a săvârșit multe minuni; dar faptul că el fusese ales ca să-i învețe pe alții nu l-a făcut să tragă concluzia că el personal nu mai are nevoie să fie învățat. Conducătorul ales al lui Israel a ascultat cu bucurie sugestiile preotului evlavios din Madian, și a adoptat planul său ca fiind un aranjament înțelept.” — *Patriarhi și profeți*, p. 301, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

b. Ce ne învață acest lucru despre cum ar trebui să-i tratăm pe cei mai în vârstă și cu mai multă experiență decât noi? Ce face ca sfaturile lor să fie valoroase? Levitic 19:32; Proverbe 16:31.

Levitic 19:32: „Să te scoli înaintea perilor albi și să cinstești pe bătrân. Să te temi de Dumnezeu tău. Eu sunt Domnul.”

Proverbe 16:31 (engl. KJV): *Capul încărunțit este o cunună de slavă, dacă se găsește pe calea neprihănirii.*

„Ar trebui să se arate respect față de reprezentanții lui Dumnezeu — față de pastori, învățători și părinții care sunt chemați să vorbească și să acționeze în locul Său. El este onorat prin respectul arătat acestora.

Și Dumnezeu a poruncit să se arate un respect plin de gingășie față de cei vârstnici. El spune: ‚Capul încărunțit este o cunună de slavă, dacă se găsește pe calea neprihănirii’ (Proverbe 16:31, engl. KJV). Această cunună vorbește despre bătăliile purtate și victoriile dobândite; despre poverile purtate și ispitele cărora li s-a ținut piept. Vorbește despre picioarele oboșite, care se apropie de odihna lor, despre locuri care vor rămâne curând vacante. Ajutați-i pe copii să se gândească la aceasta, iar ei vor netezi cărarea celor vârstnici prin politețea și prin respectul lor și vor aduce farmec și frumusețe în viețile lor tinere când ascultă de porunca: ‚Să te scoli înaintea perilor albi și să cinstești pe bătrân’ (Leviticul 19:32).” — *Educația*, p. 244, cap. *Comportamentul*.

**c. Care a fost rezultatul recomandării pentru delegarea autorității?
Exod 18:26.**

Exod 18:26: „Ei judecau poporul tot timpul; aduceau înaintea lui Moise pricinile grele, iar toate pricinile mici le judecau ei înșiși.”

„Acest sfat a fost ascultat și el nu numai că a ușurat sarcina lui Moise, dar a avut ca rezultat stabilirea unei ordini mult mai bune în mijlocul poporului.” — *Patriarhi și profeți*, p. 301, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

Joi

12 martie

4. CALIFICAREA DE CONDUCĂTOR A LUI MOISE

a. După cum Dumnezeu a cerut celor din subordinea lui Moise să aibă anumite calități, care au fost calificările speciale ale lui Moise? Ce calitate importantă avea? Numeri 12:3.

Numeri 12:3: „Moise însă era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului.”

„Moise era un bărbat smerit; Dumnezeu îl numește cel mai blând om de pe pământ. El era generos, nobil, bine echilibrat; el nu avea defecte, și calitățile lui nu erau dezvoltate numai pe jumătate. El putea sfătui cu succes pe semenii săi, pentru că însăși viața lui era o reprezentare vie despre ceea ce poate deveni și înfăptui un om care se bizuie pe ajutorul lui Dumnezeu, o reprezentare a învățaturii pe care o dă altora și aceea ce dorea el ca ei să fie și a ceea ce cere Dumnezeu de la el. El vorbea din inimă și ajungea la inimile oamenilor. El își acumulase o cunoștință amplă și totuși era modest ca un copil în manifestarea profundelor lui sentimente. Cu un instinct remarcabil, el putea judeca instantaneu cu privire la nevoile tuturor celor ce erau în jurul său și nu neglija lucrurile care erau în stare rea și care cereau atenție, și nu le neglija.” — *The SDA Bible Commentary* [E.G.White Comments], vol. 1, p. 1113.

b. Ce promisiune specială a dat Isus celor blânzi? Matei 5:5.

Matei 5:5: „Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!”

„Blândețea este un atribut prețios pentru un creștin. Blândețea și smerenia lui Hristos se învață doar purtând jugul lui Hristos... Acest jug înseamnă o supunere deplină.” — *In Heavenly Places*, p. 236.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce calități ar trebui să căutăm astăzi în alegerea liderilor pentru lucrare? Ar trebui aleși cei care nu au aceste calități?
2. Ce este de o mai mare importanță decât abilitatea în afaceri, atunci când sunt aleși bărbați pentru funcții de răspundere?
3. Despre ce ar trebui să vorbim adesea în relațiile cu alții? De ce?
4. Cum ar trebui să tratăm pastorii, părinții și profesorii în credință? De ce?
5. De ce erau sfaturile lui Moise atât de puternice? Ce mă învață aceasta?

Dumnezeu vorbește poporului Său

**„Domnul v-a vorbit față în față pe munte, din mijlocul focului.”
(Deuteronom 5:4).**

„Când Legea a fost rostită, Domnul, Creatorul cerului și al pământului stătea lângă Fiul Său pe munte, învăluit de flăcări de foc și de fum.” — *The SDA Bible Commentary* [E.G.White Comments], vol. 1, p. 1103.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pp. 301-305, cap. *De la Marea Roșie la Sinai* (u.p.); cap. *Legea dată lui Israel* (p.p.).

Duminică

15 martie

1. SOSIREA LA SINAI

a. După cât timp de la părăsirea Egiptului au ajuns israeliții la Muntele Sinai? Exod 19:1, 2. Ce descoperire era gata să le facă Dumnezeu?

Exod 19:1, 2: „În luna a treia după ieșirea lor din țara Egiptului, copiii lui Israel au ajuns în ziua aceea în pustia Sinai. După ce au plecat de la Refidim, au ajuns în pustia Sinai și au tăbărât în pustie. Israel a tăbărât acolo, în fața muntelui.”

„Pretutindeni, înălțimi mari și stâncoase, în singuratica lor grandoare, păreau că vorbesc despre statornicie și măreție. Aici, mintea era copleșită de solemnitate și teamă plină de respect. Omul ajungea să-și simtă neștiința și slăbiciunea, în prezența Aceluia care „a cântărit munții cu cântarul și dealurile cu cumpăna” (Isaia 40:12). Aici avea să primească Israel cea mai minunată descoperire din câte a dat vreodată Dumnezeu oamenilor. Aici își adunase Dumnezeu poporul, ca să poată imprima în ființa lui sfințenia cerințelor Sale, vestindu-le cu Însuși glasul Său Legea Sa cea sfântă. Schimbări mari și radicale urma să se facă în ei, căci influența îngrozitoare a robiei și a îndelungatei legături cu cei idolatri și-a lăsat amprenta asupra obiceiurilor și caracterului lor. Dumnezeu lucra la ridicarea lor pe o treaptă morală mai înaltă, dându-le posibilitatea să-L cunoască.” — *Patriarhi și profeți*, p. 302, cap. *De la Marea Roșie la Sinai*.

b. Ce cuvinte minunate i-a vorbit Dumnezeu lui Moise, împărțându-i dorința Sa pentru israeliți, precum și pentru popoul Său din toate veacurile? Exod 19:3-6.

Exod 19:3-6: „Moise s-a suit la Dumnezeu. Și Domnul l-a chemat de pe munte, zicând: „Așa să vorbești casei lui Iacov și să spui copiilor lui Israel: ‘Ați văzut ce am făcut Egiptului și cum v-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus aici la Mine. Acum, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel.’”

Luni

16 martie

2. PREGĂTIREA PENTRU ÎNTÂLNIREA CU DUMNEZEU

a. După ce Moise a împărtășit poporului ceea ce i-a vorbit Dumnezeu, cum au răspuns ei? Exod 19:7-9.

Exod 19:7-9: „Moise a venit de a chemat pe bătrânii poporului și le-a pus înaintea toate cuvintele acestea, cum îi poruncise Domnul. Tot poporul a răspuns: „Vom face tot ce a zis Domnul!” Moise a spus Domnului cuvintele poporului. Și Domnul a zis lui Moise: „Iată, voi veni la tine într-un nor gros, pentru ca să audă poporul când îți voi vorbi și să aibă totdeauna încredere în tine.” Moise a spus Domnului cuvintele poporului.”

„Moise s-a întors în tabără și, adunându-i pe bătrânii lui Israel, le-a repetat solia divină. Răspunsul lor a fost: ‚Vom face tot ce a zis Domnul’. Astfel, ei au făcut un legământ solemn cu Dumnezeu, legându-se să-L primească drept conducător al lor, fapt prin care au devenit, într-un sens special, supuși ai autorității Sale.” — *Patriarhi și profeți*, p. 303, cap. *Legea dată lui Israel*.

„Acesta este angajamentul pe care trebuie să-l facă poporul lui Dumnezeu din aceste zile de pe urmă. Acceptarea lor de către Dumnezeu depinde de îndeplinirea cu credincioșie a termenilor angajamentului făcut cu El. Dumnezeu include în legământul Său pe toți acei ce ascultă de El.” — *The SDA Bible Commentary* [E.G.White Comments], vol. 1, p. 1103.

b. Ce pregătire a fost cerută poporului pentru a sta în prezența Domnului, atunci când El a prezentat Legea Sa? Exod 19:10-15. Ce grijă ar trebui să avem înaintea de a sta în prezența lui Dumnezeu în biserică?

Exod 19:10-15: „Și Domnul a zis lui Moise: „Du-te la popor, sfințește-i azi și mâine și pune-i să-și spele hainele. Să fie gata pentru a treia zi, căci a treia zi Domnul Se va coborî în fața întregului popor, pe muntele Sinai. Să hotărăști poporului anumite margini de jur împrejur și să spui: ‘Să nu cumva să vă suiți pe munte sau să vă atingeți de poalele lui. Oricine se va atinge de munte va fi pedepsit cu moartea. Nicio mână să nu se atingă de el, ci pe oricine se va atinge, să-l omoare cu pietre sau să-l străpungă cu săgeți: dobitoc sau om nu va trăi.’ Când va suna trâmbița, ei vor înainta spre munte.”

Moise s-a coborât de pe munte la popor, a sfințit poporul și ei și-au spălat hainele. Și a zis poporului: „Fiți gata în trei zile; să nu vă apropiați de vreo femeie.”

„Marele și puternicul Dumnezeu, care a creat Edenul cel frumos și tot ceea ce era plăcut în el, este un Dumnezeu al ordinii și El dorește ordine și curățenie de la poporul Său....

„Nu trebuia să fie nimic neglijat și dezordonat la cei care apăreau înaintea Lui, când veneau în sfânta Lui prezență. Și de ce se cerea aceasta? Care era scopul acestei atenții totale? Era aceasta numai pentru a obține aprobarea Lui? Motivul care mi-a fost prezentat era acesta: ca asupra poporului să poată fi făcută o impresie corectă. Dacă cei care slujesc în lucrarea sfântă n-ar reuși să manifeste grijă și respect față de Dumnezeu, în îmbrăcămintea și comportamentul lor, poporul și-ar pierde venerația și respectul pentru Dumnezeu și serviciul Lui cel sfânt. Dacă preoții arătau mare respect față de Dumnezeu, prin faptul că erau foarte atenți și foarte deosebiți când veneau înaintea prezenței Sale, aceasta dădea poporului o idee înaltă despre Dumnezeu și cerințele Lui. Aceasta le arăta că El era sfânt; că lucrarea Lui era sacră; și că tot ce este în legătură cu lucrarea Lui trebuie să fie sfânt; că trebuie să fie liber de orice impuritate și necurăție și că orice mânjitură trebuie să fie îndepărtată de la cei care se apropie de Dumnezeu.” — *Mărturiile*, vol. 2, p. 611, 612, cap. *Manierele și îmbrăcămintea pastorilor*.

Marti

17 martie

3. ÎN PREZENȚA LUI DUMNEZEU

a. Descrieți măreția și solemnitatea scenei când Dumnezeu a coborât din cer pentru a vorbi cu poporul Său. Exod 19:16-20; Deuteronom 33:2, 3.

Exod 19:16-20: „A treia zi dimineata, au fost tunete, fulgere și un nor gros pe munte; trâmbița răsuna cu putere și tot poporul din tabără a fost apucat de spaimă. Moise a scos poporul din tabără, spre întâmpinarea lui Dumnezeu, și s-au așezat la poalele muntelui. Muntele Sinai era tot numai fum, pentru că Domnul Se coborâse pe el în mijlocul focului. Fumul acesta se înălța ca fumul unui cuptor, și tot muntele se cutremura cu putere. Trâmbița răsuna tot mai puternic. Moise vorbea, și Dumnezeu îi răspundea cu glas tare. Domnul S-a coborât pe muntele Sinai, și anume pe vârful muntelui. Domnul a chemat pe Moise pe vârful muntelui. Și Moise s-a suit sus.”

Deuteronom 33:2, 3: „El a zis: „Domnul a venit din Sinai și a răsărit peste ei din Seir, A strălucit din muntele Paran și a ieșit din mijlocul zecilor de mii de sfinți, Având în dreapta Lui focul legii. Da, El iubește popoarele; Toți sfinții sunt în mâna Ta. Ei au stat la picioarele Tale, Au primit cuvintele Tale.”

„În dimineața celei de a treia zi, pe când ochii întregului popor erau îndreptați spre munte, vârful acestuia era acoperit cu un nor gros, care devenea din ce în ce mai negru și mai adânc, coborând spre baza lui, până când tot muntele a fost învăluit în întuneric și într-o înspăimântătoare taină. Apoi s-a auzit sunetul unei trâmbițe, chemând poporul să se întâlnească cu Dumnezeu; și Moise i-a condus până la poalele muntelui. Din întuneric acela dens izbucneau fulgere strălucitoare, în timp ce bubuiturile de tunet își făceau auzite ecourile și ecoul ecourilor printre înălțimile înconjurătoare...

Și acum bubuiturile tunetelor au încetat; sunetul trâmbiței nu se mai auzea; pământul s-a liniștit. A urmat un timp de liniște solemnă și apoi a fost auzită vocea lui Dumnezeu. Vorbind din întunericul dens care-L învăluia, stând pe munte, înconjurat de un cortegiu de îngeri, Domnul a făcut cunoscută Legea Sa.” — *Patriarhi și profeți*, p. 304, cap. *Legea dată lui Israel*.

„Proclamând Cele Zece Porunci înaintea copiilor lui Israel cu propria Sa voce, Dumnezeu a demonstrat importanța lor. Într-o grandoare înspăimântătoare, El a făcut cunoscută maiestatea și autoritatea Sa, ca Stăpân al lumii. El a făcut lucrul acesta ca să impresioneze poporul cu sfințenia Legii Sale și cu însemnătatea ascultării de ea.” — *Mărturii*, vol. 8, p. 197, cap. *Solia noastră*.

b. Când Moise a fost chemat din nou pe vârful muntelui, ce i-a spus Domnul? Exod 19:21-25.

Exod 19:21-25: „Domnul a zis lui Moise: „Coboară-te și poruncește poporului cu tot dinadinsul să nu dea buzna spre Domnul, ca să se uite, pentru ca nu cumva să piară un mare număr dintre ei. Preoții care se apropie de Domnul să se sfințească și ei, ca nu cumva să-i lovească Domnul cu moartea.” Moise a zis Domnului: „Poporul nu va putea să se suie pe muntele Sinai, căci ne-ai oprit cu tot dinadinsul, zicând: ‘Hotărăște anumite margini în jurul muntelui și sfințește-l.’” Domnul i-a zis: „Du-te, coboară-te și suie-te apoi iarăși cu Aaron, dar preoții și poporul să nu dea buzna să se suie la Domnul, ca nu cumva să-i lovească cu moartea.” Moise s-a coborât la popor și i-a spus aceste lucruri.

„Când prezența divină s-a manifestat pe Sinai, slava Domnului era asemenea focului mistuitor înaintea întregului Israel.” — *Patriarhi și profeți*, p. 339, cap. *Vrăjmășia lui Satan împotriva Legii*.

„Dumnezeu e o ființă de o dragoste și compasiune nemărginită, dar El declară, de asemenea, că este un foc mistuitor; chiar un Dumnezeu gelos.” — *The Review and Herald*, 14 august 1900.

„Pentru păcat, oriunde s-ar găsi, Dumnezeu nostru este un foc mistuitor’ (Evrei 12:29). În toți aceia care se supun puterii Sale, Duhul Sfânt va mistui păcatul. Dar, dacă oamenii se agață de păcat, ei se identifică astfel cu

el. Atunci slava lui Dumnezeu, care nimicește păcatul, trebuie să-i nimicească și pe ei.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 107, cap. *Glasul în pustie*.

Miercuri

18 martie

4. LEGEA DRAGOSTEI

a. Cine a rostit Legea pe Muntele Sinai? Ce a făcut El mai târziu cu legea? Deuteronom 5:4, 5; 9:10.

Deuteronom 5:4, 5: „Domnul v-a vorbit față în față pe munte, din mijlocul focului. Eu am stat atunci între Domnul și voi, ca să vă vestesc cuvântul Domnului, căci vă era frică de foc și nu v-ați suit pe munte.”

Deuteronom 9:10: „și Domnul mi-a dat cele două table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu și cuprinzând toate cuvintele pe care vi le spusese Domnul pe munte, din mijlocul focului, în ziua când tot poporul era adunat.”

„Este necesar ca toți să înțeleagă Legea, care este transcrierea caracterului Său. Cuvintele scrise cu degetul lui Dumnezeu pe tablele de piatră dezvăluie în mod desăvârșit voința Sa cu privire la poporul Său, în așa fel, încât nimeni să nu greșescă.” — *Selected Messages*, vol. 1, p. 225.

b. Care este principiul de bază din spatele legii? Matei 22:37-39.

Matei 22:37-39: „Isus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.’ Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: ‘Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.’”

„Cele zece porunci, ‚să...’ și ‚să nu...’, sunt zece făgăduințe care ne sunt asigurate dacă vom da ascultare legii care guvernează universul. ‚Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele’. Aici se află suma și esența legii lui Dumnezeu. Aici sunt trasate condițiile mântuirii pentru fiecare fiu și fiică a lui Adam.

Cele zece precepte sfinte rostite de Hristos de pe muntele Sinai erau revelația caracterului lui Dumnezeu și făceau cunoscut lumii faptul că El are jurisdicția asupra întregii moșteniri umane. Legea celor zece precepte ale celei mai mari iubiri care poate fi înfățișată omului este glasul lui Dumnezeu vorbind din cer sufletului în făgăduința: ‚Fă aceasta și atunci nu vei ajunge sub stăpânirea și controlul lui Satan’. În lege nu este deci nimic negativ, deși așa s-ar părea la prima vedere. Ea este: FĂ și vei trăi.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 1, p. 1105.

c. Cum arată creștinii autentici că au dragostea lui Dumnezeu în inimile lor? 1 Ioan 5:2, 3; Romani 13:10.

1 Ioan 5:2, 3: „Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele...”

Romani 13:10: „Dragostea nu face rău aproapelui: dragostea deci este împlinirea Legii.”

„Iubirea lui Isus în suflet va îndepărta din el orice ură, orice egoism și orice invidie pentru că legea Domnului este desăvârșită și transformă sufletul. În ascultare de legea lui Dumnezeu este sănătate. Afecțiunile celui ascultător sunt îndrumate către Dumnezeu. Privind către Domnul Isus ne putem îmbărbăta și ajuta mai bine unii pe alții. Iubirea Domnului Hristos este turnată în sufletele noastre și din pricina aceasta nu este nicio discordie sau dispută între noi.” — Ibid.

„Legea iubirii pretinde consacrarea trupului, minții și sufletului în slujba lui Dumnezeu și a semenilor noștri. Și această slujire, în timp ce face ca noi să fim o binecuvântare pentru alții, ne aduce nouă înșine cele mai mari binecuvântări.” — *Educația*, p. 16, cap. *Sursa și țelul adevăratei educații*.

Joi

19 martie

5. O LEGE NESCHIMBĂTOARE

a. Ce efect a avut proclamarea legii asupra poporului? Exod 20:18-20. Ce efect a avut asupra lui Moise? Evrei 12:20-21.

Exod 20:18-20: „Tot poporul auzea tunetele și sunetul trâmbiței și vedea flăcările muntelui care fumează. La priveliștea aceasta, poporul tremura și stătea în depărtare. Ei au zis lui Moise: „Vorbește-ne tu însuși, și te vom asculta, dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim.” Moise a zis poporului: „Nu vă înspăimântați, căci Dumnezeu a venit tocmai ca să vă pună la încercare și ca să aveți frica Lui înaintea ochilor voștri, pentru ca să nu păcătuți.”

Evrei 12:20-21: „(pentru că nu puteau suferi porunca aceasta: „Chiar un dobitoc, dacă se va atinge de munte, să fie ucis cu pietre sau străpuns cu săgeata.” Și priveliștea aceea era așa de înfricoșătoare încât Moise a zis: „Sunt îngrozit și tremur!”).

„Poporul Israel era copleșit de groază. Puterea înspăimântătoare a afirmațiilor lui Dumnezeu părea că întrece măsura pe care inimile tremurânde o puteau suporta. Căci, în timp ce li se prezenta marea Lege a dreptății lui Dumnezeu, ei și-au dat seama, mai bine ca oricând până atunci, cât de

ofensator este caracterul păcatului și propria lor vinovăție înaintea unui Dumnezeu sfânt. Ei s-au îndepărtat de munte plini de groază și de respect.” — *Patriarhi și profeti*, pp. 309, 310.

b. A fost necesară modificarea acestei legi? A schimbat-o Isus? Psalmii 111:7, 8; Matei 5:17-19.

Psalmii 111:7: „Lucrările mâinilor Lui sunt credincioșe și drepte; toate poruncile Lui sunt adevărate...”

Matei 5:17-19: „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile. Așa că oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni așa va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.”

„Legea lui Dumnezeu din Sanctuarul din ceruri este marele original, după care poruncile înscrise pe tablele de piatră și redată de Moise în Pentateuh (cele cinci cărți ale lui Moise — n.tr.) erau o transcriere fără greș... Legea lui Dumnezeu fiind o descoperire a voinței Sale, o transcriere a caracterului Său, trebuie să dăinuie veșnic, „ca un martor credincios în ceruri”. Nici o poruncă n-a fost anulată, nici o iotă sau o frântură de slovă din ea n-au fost schimbate. Psalmistul spune: „Cuvântul Tău, Doamne, dăinuie în veci în ceruri; toate poruncile Lui sunt adevărate, întărite pentru veșnicie” (Psalmii 119: 89; 111: 7,8).” — *Tragedia Veacurilor*, p. 434, cap. *Legea lui Dumnezeu de neschimbat*.

Vineri

20 martie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

- 1. Cum i-a influențat pe israeliți frumusețea naturală din jurul Muntelui Sinai? De ce este atât de important să petreci periodic timp în natură?**
- 2. Ce angajament dorește Dumnezeu să-mi iau față de El zilnic?**
- 3. De ce a vorbit Dumnezeu personal când a rostit Cele Zece Porunci copiilor lui Israel?**
- 4. Care este rezultatul dacă avem Legea dragostei, dragostea lui Isus, în suflet?**
- 5. Explicați de ce legea este neschimbătoare.**

Un zid de protecție

„Ferice de cei fără prihană în calea lor, care umblă întotdeauna după Legea Domnului!” (Psalmii 119:1)

„Cel care înțelege cât de departe ajung pretențiile Legii lui Dumnezeu poate înțelege ceva din ticăloșia păcatului. Și cu cât sunt mai înalte ideile sale asupra cerințelor lui Dumnezeu, cu atât mai mare va fi recunoștința pentru iertarea ce i s-a acordat.” — *Înalta noastră chemare*, p. 137, cap. *Legea lui Dumnezeu-un zid protector*.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pp. 305-310, cap. *Legea dată lui Israel*.

Duminică

22 martie

1. RECUNOAȘTEREA CREATORULUI

a. Când a fost dat omenirii Sabatul? Care a fost scopul Sabatului? Geneza 2:1-3.

Geneza 2:1-3: „Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.”

„Sabatul... trebuie să fie păstrat în amintire și respectat ca memorial al lucrării Creatorului. Arătând spre Dumnezeu ca Întemeietor al cerurilor și al pământului, el îl deosebește pe adevăratul Dumnezeu de toți ceilalți dumnezei falși.” — *Patriarhi și profeți*, p. 307, cap. *Legea dată lui Israel*.

b. Care sunt câteva instrucțiuni generale în păzirea adevăratului Sabat? Isaia 58:13.

Isaia 58:13: „Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă, dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinști, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării...”

c. De ce adesea nu reușim să ne înfrânăm vorbirea în Sabat? Matei 12:34.

Matei 12:34: „Pui de năpârci, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi? Căci din prisosul inimii vorbește gura.”

„Pentru a păstra cu sfințenie Sabatul, nu ar trebui să nu îngăduim nici chiar minții noastre să se ocupe de lucrurile cu caracter vremelnice.” — Idem.

„Dar, pentru a sfinți Sabatul, și oamenii trebuie să fie sfinți. Prin credință, ei trebuie să ajungă părtași la neprihănirea lui Hristos.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 283, cap. *Sabatul*.

Luni

23 martie

2. PUNÂNDU-L PE DUMNEZEU PE PRIMUL LOC

- a. Ce transmite Dumnezeu chiar de la începutul legii, arătându-i importanța? Exod 20:3. Cum arătăm că am pus ceva pe primul loc în viața noastră? Căror altor tipuri de zei slujim noi uneori?**

Exod 20:3: „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.”

„Dumnezeu, Cel veșnic, având viață în Sine Însuși, Cel necreat, El Însuși Izvorul și Susținătorul a toate, este singurul îndreptățit la suprema închinare și adorare. Omului îi este interzis să dea oricui altcuiva locul cel dintâi în simțămintele sale sau în slujirea sa. Tot ce cultivăm și tindem să slăbească iubirea noastră față de Dumnezeu sau să ia locul slujirii ce-I datorăm devine pentru noi un zeu.” — *Patriarhi și profeti*, p. 305, cap. *Legea dată lui Israel*.

- b. Care ar trebui să fie atitudinea noastră față de Dumnezeu? Marcu 12:30; Deuteronom 10:12.**

Marcu 12:30: „și ‘Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta.’ Iată porunca dintâi.”

Deuteronom 10:12: „Acum, Israele, ce alta cere de la tine Domnul Dumnezeul tău, decât să te temi de Domnul Dumnezeul tău, să umbli în toate căile Lui, să iubești și să slujești Domnului Dumnezeului tău din toată inima ta și din tot sufletul tău.”

„Slujirea lui Hristos solicită întreaga ființă – inima, mintea, sufletul, puterea. El nu va accepta o inimă împărțită. El așteaptă ca noi să facem tot ce putem mai bine.” — *This Day with God*, p. 161.

- c. Ce atribut este vital pentru ca noi, dacă încheiem o relație cu Dumnezeu în care El să dețină primul loc? Galateni 5:6.**

Galateni 5:6: „Căci, în Isus Hristos, nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur n-au vreun preț, ci credința care lucrează prin dragoste.”

„Credința care reușește să ne aducă în contact vital cu Hristos exprimă din partea noastră preferința supremă, încrederea perfectă, întreaga consacrare... Ea lucrează în viața urmașului lui Hristos adevărata ascultare de poruncile lui Dumnezeu, pentru că dragostea față de Dumnezeu și iubirea față de om vor fi rezultatul unei legături vitale cu Hristos.” — *In Heavenly Places*, p. 108.

„[Credinciosul adevărat] rămâne în Hristos, și își extrage hrana de la El.

Această legătură spirituală poate fi stabilită doar prin exercitarea credinței personale. Această credință trebuie să exprime din partea noastră preferința supremă, încrederea perfectă, consacrarea deplină. Voința noastră trebuie să fie supusă în întregime voinței divine, sentimentele noastre, dorințele, interesele și onoarea noastră trebuie identificate cu propășirea împărăției lui Hristos și cu onoarea cauzei Sale, noi primind în mod constant har de la El, și Hristos acceptând recunoștința noastră.” — *My Life Today*, p. 11.

Martți

24 martie

3. PUNÂND DEOPARTE DORINȚELE EGOISTE

a. De unde se naște dorința păcătoasă care duce la păcate grave cum ar fi pofta și adulterul? Proverbe 4:23; Matei 15:19; 22:37.

Proverbe 4:23: „Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții!”

Matei 15:10: „Isus a chemat mulțimea la Sine și a zis: „Ascultați și înțelegeți...”

Matei 22:37: „Isus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.”

„Ispititorul nu ne poate constrânge niciodată să păcătuim. El nu poate stăpâni mințile, decât dacă acestea sunt predate puterii lui. Voința trebuie să consimtă, credința trebuie să se desprindă de Hristos înainte ca Satan să-și exercite puterea asupra noastră. Dar fiecare dorință păcătoasă pe care o cultivăm îi dă lui un punct de sprijin. Orice punct în care noi nu ajungem la standardul pus de Dumnezeu este o poartă deschisă, pe care poate să intre vrăjmașul să ne ispitească și să ne distrugă. Și orice greșală sau înfrângere din partea noastră îi dă diavolului prilej să-L învinuiască pe Hristos.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 125, cap. *Biruința*.

„Porunca a zecea lovește la rădăcina tuturor păcatelor, oprind dorințele egoiste, de unde izvorăsc faptele păcătoase. Și cel care, în ascultare de Legea lui Dumnezeu, se reține chiar și de la o dorință păcătoasă care vizează ceea ce aparține altuia nu se va face vinovat de vreo faptă rea față de semenii săi.” — *Patriarhi și profeți*, p. 309, cap. *Legea dată lui Israel*.

b. Ce ar trebui să facem atunci când ne dăm seama că terenul de luptă se află în minte? Filipeni 2:5-8; Apocalipsa 3:20.

Filipeni 2:5-8: „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.”

Apocalipsa 3:20: „Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el, cu Mine.”

„Isus a devenit om ca să poată mijloci între om și Dumnezeu... ca să-i poată reda omului gândirea inițială pe care a pierdut-o în Eden prin ispita ademenitoare a lui Satan.” — *That I May Know Him*, p. 291.

„Prin convertire și transformare oamenii trebuie să primească gândirea lui Hristos.” — *Ibid.* p. 134.

c. Cât de cuprinzătoare este ascultarea de porunca a șaptea? Matei 5:27, 28.

Matei 5:27, 28: „Ați auzit că s-a zis celor din vechime: ‘Să nu preacurvești.’ Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască a și preacurvit cu ea în inima lui.”

„Această poruncă interzice nu numai faptele murdare, ci chiar și gândurile și dorințele senzuale, sau orice practică ce tinde să le ațâțe. Curăția este cerută nu numai în viața exterioară, ci și în intențiile și simțămintele tainice ale inimii. Hristos, care a învățat obligațiile larg cuprinzătoare ale Legii lui Dumnezeu, a declarat că un gând sau o privire rea sunt realmente păcate, tot așa cum este fapta de călcare a Legii.” — *Patriarhi și profeți*, p. 309, cap. *Legea dată lui Israel*.

Miercuri

25 martie

4. RESPINGÂND GÂNDURI DISTRUCTIVE

a. Care este rădăcina din care izvorăște uciderea? 1 Ioan 3:15. Ce mai implică păstrarea poruncii a șasea?

1 Ioan 3:15: „Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș; și știți că niciun ucigaș n-are viața veșnică rămânând în el.”

„Toate actele de nedreptate care tind să scurteze viața; spiritul de ură și răzburnare sau tolerarea unei pasiuni care duce la acțiuni vătămătoare pentru alții sau care ne face să le vrem răul (căci cine urăște pe fratele său este un ucigaș); o egoistă neglijare de a îngriji de cei în nevoie sau în suferință;

orice satisfacere egoistă a poftelor, orice lipsire fără rost de cele necesare sau munca peste măsură ce tinde să vatăme sănătatea — toate acestea, într-o măsură mai mare sau mai mică, sunt călcări ale poruncii a șasea.”

— *Patriarhi și profeți*, p. 308, cap. *Legea dată lui Israel*.

b. Ce caracteristică a inimii firești duce la ură și cum afectează această trăsătură rea pe cei ce o nutresc? 1 Corinteni 3:3; Proverbe 14:30.

1 Corinteni 3:3: „pentru că tot lumești sunteți. În adevăr, când între voi sunt zavistii, certuri și dezbinări, nu sunteți voi lumești și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni?”

Proverbe 14:30: „O inimă liniștită este viața trupului, dar pizma este putrezirea oaselor.”

„Invidia este o fiică a mândriei și, dacă este adăpostită în inimă, conduce la ură și sfârșește prin răzbunare și ucidere.” — *Patriarhi și profeți*, p. 651, cap. *David ca fugar*.

„Invidia este una din trăsăturile cele mai vrednice de dispreț ale caracterului satanic. Ea caută neîncetat să se înalțe pe sine aruncând dispreț asupra altora. Un om invidios va căuta să îl înjosească pe semenul său pentru a se înălța pe sine însuși.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 3, p. 1159.

„Invidia, gelozia și bănuielile rele sunt o umbră infernală prin care Satan caută să intercepteze vederile voastre despre caracterul lui Hristos, în așa fel încât privind răul să vă schimbați după asemănarea lui.” — *Ibid.* p. 1163.

c. Cât de departe ar trebui să se extindă sinceritatea noastră dacă dorim cu adevărat să păstrăm porunca a opta? 2 Corinteni 8:21.

2 Corinteni 8:21: „Căci căutăm să lucrăm cinstit nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.”

„Porunca a opta... condamnă furtul și tâlhăria. Ea cere o cinste deplină în cele mai mici amănunte ale problemelor vieții. Ea interzice îmbogățirea peste măsură și necinstită în afaceri și cere plata dreaptă a datoriilor și a salariilor. Ea declară că orice încercare de a obține foloase personale de pe urma neștiinței, slăbiciunii sau nenorocirii altora este trecută ca înșelăciune în cărțile din cer.” — *Patriarhi și profeți*, p. 309, cap. *Legea dată lui Israel*.

Joi

26 martie

5. CEA MAI MARE ONOARE PĂMÂNTEASCĂ

a. Ce este special în legătură cu a cincea poruncă? Efeseni 6:2; Exod 20:12.

Efeseni 6:2: „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta” – este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință.”

Exod 20:12: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău.”

„Părinții sunt îndreptățiți la o dragoste și un respect care nu se cuvin niciunei alte persoane. Dumnezeu Însuși, care a așezat asupra lor o responsabilitate pentru sufletele încredințate grijii lor; a poruncit ca, în anii de la început ai vieții, părinții să țină locul lui Dumnezeu pentru copiii lor. Iar acela care respinge autoritatea îndreptățită a părinților săi, respinge autoritatea lui Dumnezeu. Porunca a cincea cere din partea copiilor nu numai să dea respect, supunere și ascultare părinților lor, ci de asemenea să le dea dragostea și amabilitatea lor; să le ușureze poverile, să le apere prestigiul, să-i ajute și să-i mângâie la bătrânețe. Ea încurajează respectul față de slujitorii lui Dumnezeu și față de conducători și de toți aceia cărora Dumnezeu le-a dat să aibă autoritate.” — Ibid., p. 308

„Obligația noastră față de părinți nu încetează niciodată. Dragostea noastră pentru ei, și a altora pentru noi, nu se măsoară nici în ani, nici în distanță, și responsabilitatea noastră nu poate fi lăsată deoparte niciodată.” — *My Life Today*, p. 278.

„Acei care doresc într-adevăr să fie urmași ai lui Hristos trebuie să-L lase să locuiască în inimă și să-L întroneze acolo ca suprem conducător. Ei trebuie să reprezinte spiritul și caracterul Său în viața din căminul lor și să dea pe față bunătate și curtoazie față de cei cu care vin în contact. Sunt mulți copii care mărturisesc a cunoaște adevărul, dar care nu dau părinților lor cinstea și afecțiunea ce li se cuvin, care nu manifestă decât puțină iubire față de tatăl și mama lor și care uită să-i onoreze neîmplinind dorințele și nevoile lor și nici căutând să le ușureze îngrijorările.” — *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 60.

Vineri

27 martie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum pot să țin sfânt Sabatul? Ce vor exprima cuvintele și acțiunile mele?
2. Care va fi rezultatul dacă eu am o legătură vitală cu Hristos?
3. Ce se întâmplă când este nutrită o dorință sau cugetare păcătoasă?
4. Ce este invidia? Care este rezultatul nutririi acestei trăsături păcătoase?
5. De ce au dreptul părinții să fie iubiți și respectați mai mult decât orice altă persoană?

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:
Mărturii pentru comunitate, vol. II

Ianuarie

- 4 - Fanatism și ignoranță
- 11 - O fiică răsfățată
- 18 - Către soția unui pastor
- 25 - Necredincioșie în administrație/Sensibilitate greșită/Adunări

---

Februarie

- 1 - Adunări sociale
- 8 - Cum să păzim Sabatul? / Recreație creștină (prima parte)
- 15 - Recreație creștină (a doua parte)
- 22 - Un vis impresionant
- 29 - Adunările noastre de tabără

Martie

- 7 - Un vis solemn
- 14 - Manierele și îmbrăcămintea pastorilor
- 21 - Iubirea de câștig (prima parte)
- 28 - Iubirea de câștig (a doua parte)

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

Ianuarie

3. B: 16:48; CT: 16:39; IS: 16:32; SV: 16:35; MS: 16:46; CJ: 16:49; SM: 16:48; AR: 17:01
10. B: 16:55; CT: 16:46; IS: 16:40; SV: 16:43; MS: 16:54; CJ: 16:57; SM: 16:56; AR: 17:08
17. B: 17:04; CT: 16:54; IS: 16:49; SV: 16:52; MS: 17:03; CJ: 17:06; SM: 17:05; AR: 17:17
24. B: 17:13; CT: 17:03; IS: 16:59; SV: 17:02; MS: 17:13; CJ: 17:16; SM: 17:16; AR: 17:27

Februarie

7. B: 17:32; CT: 17:23; IS: 17:20; SV: 17:24; MS: 17:34; CJ: 17:37; SM: 17:38; AR: 17:48
14. B: 17:42; CT: 17:32; IS: 17:31; SV: 17:35; MS: 17:44; CJ: 17:48; SM: 17:49; AR: 17:58
21. B: 17:52; CT: 17:42; IS: 17:42; SV: 17:46; MS: 17:55; CJ: 17:58; SM: 18:00; AR: 18:08
28. B: 18:01; CT: 17:51; IS: 17:52; SV: 17:57; MS: 18:05; CJ: 18:09; SM: 18:11; AR: 18:19

Martie

6. B: 18:10; CT: 18:01; IS: 18:03; SV: 18:08; MS: 18:15; CJ: 18:19; SM: 18:21; AR: 18:28
13. B: 18:19; CT: 18:09; IS: 18:13; SV: 18:18; MS: 18:25; CJ: 18:29; SM: 18:32; AR: 18:38
20. B: 18:28; CT: 18:18; IS: 18:23; SV: 18:28; MS: 18:35; CJ: 18:39; SM: 18:42; AR: 18:48
27. B: 18:37; CT: 18:27; IS: 18:32; SV: 18:38; MS: 18:44; CJ: 18:48; SM: 18:42; AR: 18:57

Darul Sabatului Întâi

4 Ianuarie

pentru
sediul câmpului
Amazon (ARAM),
Brazilia, (vezi p. 4)

1 Februarie

pentru Misiunea
Tanzania
(vezi p. 36)

7 Martie

pentru cazuri
de dezastre
mondiale
(vezi p. 73).

Russ Hartman

Lecții Biblice pentru Sabat

Secțiunea Adulți

***Pelerinajul
prin pustie***

ianuarie - martie, 2020